สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

- 3 พ.ค. 2548

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
มีนาคม 2548

เกศแก้ว กันหารินทร์. (2547). *สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพการกู้เงินโดยทั่วไปของสมาชิก เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิก เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ ตลอดจนเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิก

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ สมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง ปีการศึกษา 2547 จำนวน 76 คน ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการและจากกลุ่มประชากรซึ่งรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที ค่าทดสอบเอฟและค่าทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลในหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการในช่วงปี 2544 - 2546 พบว่า สภาพการกู้เงินโดยทั่วไปของสมาชิกมีดังนี้ สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 49.2 มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต สัดส่วนร้อยละของจำนวนผู้กู้เงินต่อจำนวนสมาชิก และปริมาณการกู้เงินมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดปี 2544 – 2546 ทั้งนี้มีปริมาณเงินกู้เฉลี่ยคนละ 50,361 บาทต่อครั้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในช่วงปี 2544 – 2547 พบว่า

2. สมาชิกส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีสถานภาพโสด ไม่มีบุตร มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกเฉลี่ยคนละ 10 ปี มีเงินเดือนเฉลี่ยต่อคน 16,303 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน 12,851 บาท มีหนี้สินเฉลี่ยต่อคน 7,211 บาท มีเงินงวดเฉลี่ยต่อคน 755 บาท มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ 13,863 บาท และมีจำนวนเงินหุ้นเฉลี่ยต่อคน 72,842 บาท

3. จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการของสมาชิกในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 3 ครั้ง เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า สมาชิกที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันทั้งในด้านจำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกและค่าใช้จ่าย มีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 55.3 มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 วัตถุประสงค์ คือ เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรและเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก โดยที่สมาชิกที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันทั้งในด้านอายุ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ค่าใช้จ่าย หนี้สินและรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมาชิกที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันทั้งในด้านระยะเวลาที่เป็นสมาชิก เงินงวด และจำนวนเงินหุ้น มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 85.5 มีความคิดเห็นว่า **วัตถุประสงค์การกู้เงิน** ซึ่งประกอบด้วย เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตร เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต และเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ มีความครอบคลุมเพียงพอ สมาชิกส่วนที่เหลือมีความคิดเห็นว่าควรระบุวัตถุประสงค์การกู้เงินเพิ่มเติมในด้าน เป็นแหล่งเงินทุนในการทำธุรกิจหรืออาชีพเสริม เป็นค่ารักษาพยาบาลและเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์การกู้เงินที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต สมาชิกทุกคนมีความต้องการที่จะกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต โดยมีปริมาณเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต เฉลี่ยคนละ 85,000 บาทต่อครั้ง

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของการกู้เงินสวัสดิการทั้งในกรณีของ**เงื่อนไขการกู้เงิน** ซึ่งพิจารณาในด้านเงื่อนไขด้านระยะเวลาที่เป็นสมาชิก การกำหนดเงินหุ้นรายเดือน การกำหนดวงเงินกู้สามัญและกู้ฉุกเฉิน การค้ำประกันและการกำหนดอัตราดอกเบี้ย **ขั้นตอนการกู้เงิน** ซึ่งพิจารณาในด้านรายละเอียดของหนังสือสัญญาคำขอกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน การจัดเรียงลำดับผู้ขอกู้ ความสะดวกรวดเร็วในการกู้ และการให้บริการของคณะกรรมการดำเนินกิจการ และ**การชำระคืนเงินกู้**ซึ่งพิจารณาในด้านการกำหนดระยะเวลาการชำระคืน รูปแบบ ขั้นตอนการชำระคืน ความสะดวกรวดเร็วและความตรงต่อเวลาในการชำระคืน **ได้ข้อสรุปว่า** สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของการกู้เงินสวัสดิการในระดับมาก

5. จากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านเงื่อนไขการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับ การเพิ่มวงเงินกู้ การกำหนดมาตรการเกี่ยวกับผู้กู้และผู้ค้ำประกันที่ขาดความรับผิดชอบและการควบคุมระยะเวลาการชำระคืนให้ตรงตามกำหนด

SITUATIONS OF LOAN AND OPINIONS OF MEMBERS ON THE LOANABLE FUNDS WELFARE OF BUONGTHONGLANG (PITHAKWITHAYAKAN) SCHOOL BANGKAPI DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MISS KETKEAW KUNHARINTH

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Economics degree in Managerial Economics

at Srinakharinwirot University

March 2005

Ketkeaw Kunharinth. (2004). *Situations of Loan and Opinion of Members on The Loanable Funds Welfare of Buongthonglang (Pithakwithayakan) School Bangkapi District, Bangkok.* Master's Project ,M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University.
Advisor : Assoc. Prof. Dr.Pisamai Charuchittipan.

The Purpose of the research was to study about situations of members' loan, socio – economic status, Comparison members loan behavior classified by personal and economic factors, members' opinions concerning purpose of loan, loan conditions, loan processing and repayment as well as problems and advise collection. The research population were 76 persons, Buongthonglang (Pithakwithayakan) welfare members, in 2004. The data from paper about loan contraction and from the research population. The questionnaires with opened and closed questions were used for data collection. The statistics and techniques used for data analysis were percentage, arithmetic mean, standard deviation, t – test, F – test and chi – square test.

The research result were as follows :

1. **According to data analysis from the paper about loan contraction :** the most of members (49.2 %) main purpose were to survive themselves. The borrowers - members ratio and the supply of loanable funds has was increased during 2001 – 2003. Their average loans were 50,361 baht pertime.

According to data analysis from the questionnaires during 2001 – 2004 :

2. The most of members were under 30 in age, graduated from Bachelor Degree and were than, Single, no child, 10 years members' period average, 16,303 baht salary average, 12,851 baht expense average, 7,211 baht debt average, 755 baht monthly repayment average, 13,863 baht net income (salary minus loan) average and 27,842 baht share value average .

3. The most of members' loan frequency were 3 time average. Classifying by personal and economic factors, the members who have been different in children numbers, members period and income, had been statistically significant different at .05 level in loaning frequency.

The most of members (55.3 %) main purpose was to survive themselves. Classifying by personal and economic factors, the members who have been different in age, children

numbers, members period, expense, debt and net income had been statistically significant different at .05 level in purpose for children scholarship. The members who have been different in members period monthly repayment and share value had been statistically significant different at .05 level in purpose for their scholarship.

4. In the aspects of the members opinions concerning **the purpose of loaning,** children scholarship, their scholarship, survive themselves and repayment, these purpose were cover quite enough (85.5%), as well as the rest of the members opinions were to add these purposes, source of fund for business or secondary career, medical care and travelling expense . The most suitable purpose was themselves surviving themselves with 85,000 baht *expense average.*

The research result concerned the suitable welfare loaning: in case **Loaning Condition,** members period, monthly share value fixing, maximum loan fixing of ordinary and emergency, guaranty and interest rate fixing: in case **Loan Processing,** loan contract details, loaning process, loaning order, conveniency, quickly processing, committees services and: in case **Loaning repayment,** the repayment period methods processing, conveniency, quickly and in time repayment . The most of members' opinion **conclusion** were that Welfare Loaning Fund were very suitable.

5. In the aspects of the problems and advise for Welfare Loanable Funds, the most of them concerned about loaning condition and repayment, especially in maximum loan increasing, debtors and guarantees regulations as well as repayment period control.

สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
มีนาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เชยจิตร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ดร.รัชพันธุ์ เชยจิตร อาจารย์รวิพรรณ สาลีผล คณะกรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สวาท เกษมศิลป์ อาจารย์ขวัญเรือน กันภัย อาจารย์เบญจมาศ นาควิทยา อาจารย์อยู่เย็น อุดมฤกษ์ และอาจารย์ธัญญารัตน์ ลำทา คณะกรรมการสวัสดิการพร้อมทั้งคณะผู้บริหารและคณะครูอาจารย์โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความกรุณาแก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีรวมถึงให้ความเมตตาเสมอมาต่อผู้วิจัย และขอขอบคุณเพื่อนๆพี่ๆร่วมรุ่นเศรษฐศาสตร์การจัดการ รุ่น1 ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยความเต็มใจและจริงใจมาตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณแม่วิลาวัณย์ - คุณพ่อบุญกอง วงศ์สุชา เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความรักความอบอุ่น ความเมตตาและกำลังใจที่ดีต่อลูกเสมอมา คุณสันติชัย ฤทธาพรม ที่คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ความรักความดูแลและคำแนะนำปรึกษาด้วยดีตลอดมาและผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณแม่บุญถัน ฤทธาพรม พี่ๆ น้องๆ และหลานๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจที่ดีต่อผู้วิจัย

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่คุณมารดา บิดา บูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เกศแก้ว กันหารินทร์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	6
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	6
	แหล่งข้อมูล	6
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
	สมมติฐานของการวิจัย	10
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	12
	ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)	12
	แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ	19
	แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค	23
	แนวคิดทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต	24
	แนวคิดทฤษฎีการเงิน	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	45
	ประชากรและแหล่งข้อมูล	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
	ขั้นตอนการเก็บรวบรวมเครื่องมือ	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	52
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
	การวิเคราะห์สภาพการกู้เงินโดยทั่วไป	53
	การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการ	54
	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านจำนวนผู้กู้เงินและวัตถุประสงค์การกู้เงิน	60
	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกสวัสดิการในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้	67
	ปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ	70
5	**สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ**	73
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย	73
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	76
	การอภิปรายผล	80
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	89
	ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	91
บรรณานุกรม		92
ภาคผนวก		98
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	99
	ภาคผนวก ข ผู้เชี่ยวชาญ	101
	ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	104
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์		112

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนหนี้สินต่อครัวเรือนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลงโดยคำนวณเฉลี่ยทุกครัวเรือนในประเทศไทยระหว่างปี 2539 ถึง 2545	1
2	จำนวนบุคลากรภายในโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)	13
3	จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของจำนวนผู้กู้เงิน ปริมาณการกู้เงินและสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก	53
4	จำนวนและร้อยละของผู้กู้เงินแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงินระหว่างปี 2544 - 2546	54
5	จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมาชิกสวัสดิการจำแนกเป็นสถานภาพส่วนบุคคล	55
6	จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของสมาชิกสวัสดิการจำแนกเป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจ	56
7	จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของประเภทค่าใช้จ่าย	58
8	จำนวน ร้อยละ และจำนวนหนี้สินเฉลี่ยของสมาชิกเมื่อจำแนกเป็นหนี้สินประเภทต่างๆ	59
9	ผลการเปรียบเทียบพฤติการการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	60
10	ผลการเปรียบเทียบพฤติการการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ	61
11	ผลการเปรียบเทียบพฤติการการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	63
12	ผลการเปรียบเทียบพฤติการการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ	64
13	จำนวน ร้อยละของผู้กู้เงินและค่าเฉลี่ยของความถี่ในการกู้เงินสวัสดิการแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงินการกู้เงิน	65
14	ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน	66
15	ความต้องการกู้เงินและปริมาณเงินกู้สวัสดิการแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน	67
16	จำนวนและร้อยละความเหมาะสมของความคิดเห็นด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน	68
17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน และการชำระคืนเงินกู้	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

18 ค่าความถี่ และร้อยละเกี่ยวกับปัญหาของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนใน 4 ด้าน..... 70

19 ค่าความถี่ และร้อยละเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนใน 4 ด้าน..... 71

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)	11
2	ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์	23
3	รายได้และการบริโภคตลอดวงจรชีวิต	24
4	เส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลา	30

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

จากสภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูงตามกระแสของการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมภายในประเทศ มีผลกระทบทำให้การดำเนินชีวิตของสังคมไทยกลายเป็นระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมหรือทุนนิยม ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีพฤติกรรมบริโภคนิยม ที่มุ่งเน้นการบริโภคมากกว่าการผลิต ทำให้รายได้ของครัวเรือนมีค่าคงที่หรือน้อยกว่ารายจ่ายในการบริโภคในแต่ละวัน เนื่องจากผู้บริโภคย่อมมีพฤติกรรมการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเองหรือแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลให้ผู้บริโภคต้องหันมาทำการกู้ยืมเพื่อเลือกบริโภคต่างเวลามากขึ้น โดยที่จะบริโภคในเวลาปัจจุบันมากกว่าที่จะรอเวลาในอนาคต ประกอบกับผู้บริโภคมีพฤติกรรมการเลียนแบบการบริโภคนิยมจากบุคคลรอบข้างที่เน้นความหรูหรา ฟุ่มเฟือย จึงทำให้เกิดการก่อหนี้ขึ้นมา

ธนาคารแห่งประเทศไทยระบุว่า ปัจจุบันหนี้ภาคครัวเรือนมีอัตราเร่งตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและขยายตัวสูงกว่ารายได้ โดยข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (www.nso.go.th.2547:Online) ไตรมาสแรกปี 2547 ขยายตัวอยู่ที่ระดับร้อยละ 35 หรือหนี้ประมาณ 110,560 บาทต่อครัวเรือน และหากพิจารณาเฉพาะครัวเรือนที่มีหนี้ พบว่าหนี้เฉลี่ยต่อครัวเรือนอยู่ที่ 167,047 บาทหรือร้อยละ 92 ของรายได้ทั้งปีหลังหักภาษีของครัวเรือน โดยครัวเรือนมีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินร้อยละ 70 และกู้นอกระบบร้อยละ 9 ครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีการกู้ในระบบมากที่สุด ซึ่งการกู้ยืมเกิดขึ้นกับทุก ๆ อาชีพ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงหนี้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนหนี้สินต่อครัวเรือนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลง โดยคำนวณเฉลี่ยทุกครัวเรือนในประเทศไทยระหว่างปี 2539 ถึง 2545

หน่วย : บาท (ร้อยละ)

	หนี้สินต่อครัวเรือนในแต่ละปี					
	2539	2541	2542	2543	2544	2545
จำนวนหนี้สิน	52,001	69,674	71,713	68,405	68,279	82,485
ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง	(28.7)	(15.8)	(2.9)	(-4.6)	(-0.2)	(20.8)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากตารางแสดงจำนวนหนี้สินต่อครัวเรือนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลง โดยคำนวณเฉลี่ยทุกครัวเรือนในประเทศไทยระหว่างปี 2539 – 2545 พบว่า หนี้ครัวเรือนมีเพิ่มมากขึ้นในช่วงปี 2541 2542 และ 2545 ซึ่งปี 2545 มีการเพิ่มขึ้นของหนี้สินเปลี่ยนแปลงมากที่สุดร้อยละ 20.8

สาเหตุที่ทำให้หนี้ภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น มาจากปัจจัยดอกเบี้ยต่ำ ความเชื่อมั่นของครัวเรือนต่อเศรษฐกิจและความคาดหวังต่อรายได้ในอนาคตจะดีขึ้น และที่สำคัญเกิดจากครัวเรือนสามารถเข้าถึงแหล่งสินเชื่อได้มากขึ้นจากนวัตกรรม การแข่งขันปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ

จากการสำรวจภาวะหนี้สินข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (กค.) (วีรนุช ปิณฑวณิช.2544:22) พบว่าในปี 2544 ข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศมีหนี้สูงถึง 81,162 ล้านบาท มีจำนวนประมาณ 57,607 ราย ในจำนวนนี้เป็นหนี้นอกระบบประมาณ 1 หมื่นล้านบาท

จากการสำรวจภาวะการครองชีพและหนี้สินของข้าราชการพลเรือนสามัญในปี 2547 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายของรัฐเกี่ยวกับเงินเดือนและค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ โดยสอบถามเฉพาะข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด ก.พ. ระดับ 1 – 10 ทั่วประเทศ ประมาณ 12,095 ราย เมื่อพิจารณาหนี้สินของครอบครัวข้าราชการ พบว่าข้าราชการที่เป็นหนี้สินมีร้อยละ 81.6 โดยมีจำนวนเงินทั้งสิ้น 152,515 ล้านบาท หรือเฉลี่ยเป็นหนี้ครอบครัวละ 492,253 บาท พบว่าข้าราชการระดับ 3 – 5 มีสัดส่วนของการเป็นหนี้มากที่สุด (ร้อยละ 83.2) รองลงมาคือระดับ 6 – 8 (ร้อยละ 81.0)ระดับ 1 – 2 (ร้อยละ 75.1) และระดับ 9 – 10 (ร้อยละ 41.6) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำนวนเงินที่เป็นหนี้ พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบหนี้สินของครอบครัวข้าราชการในปี 2544 กับ 2547 พบว่าในปี 2544 ข้าราชการร้อยละ 76.8 มีหนี้สินเฉลี่ยครอบครัวละ 343,184 บาทและในปี 2547 ข้าราชการร้อยละ 81.6 มีหนี้สินเฉลี่ยครอบครัวละ 492,253 บาท หรือมีหนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 เฉลี่ยมีหนี้เพิ่มขึ้นครอบครัวละ 149,069 บาท

ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นบุคลากรส่วนหนึ่งขององค์การราชการ สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 11,646 คน (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2545 : 27) ได้ประสบกับปัญหาด้านหนี้สินเช่นเดียวกับข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ จากการวิจัยฐานะเศรษฐกิจครูของคณะกรรมการดร.บุญคง หันจางสิทธิ์ (ไพโรจน์ โตเทศ . 2535 : 2 – 6) พบว่าข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร มีปัญหามากมายและหลายด้าน อันได้แก่ ปัญหาด้าน ค่าครองชีพและความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นแก่ชีวิตข้าราชการครูกรุงเทพมหานครมีรายได้ที่จำกัดจนต้องประคองตนเองให้สามารถดำรงอยู่ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันได้ ขณะเดียวกัน ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร จำเป็นที่จะต้องแสวงหาโอกาสที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขสบายขึ้นมากกว่าเดิม ดังนั้นปัญหาด้านหนี้สินจึงเป็นจุดเด่นที่สุดที่ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครประสบอยู่ในขณะนี้ และจากปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบที่ตามมาของการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครจนมีคำกล่าวว่า "ครูไม่อาจอุทิศเวลาให้กับระบบการศึกษาได้เต็มที่" จากการวิจัยพบว่าข้าราชการครูกรุงเทพมหานครมีหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ เท่าที่จะเปิดโอกาสให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครกู้หนี้ยืมสิน โดยข้าราชการครูกรุงเทพมหานครมีหนี้สินคิดเป็นร้อยละ 96.9 นั่นหมายถึงว่าข้าราชการครูกรุงเทพมหานครเป็นหนี้สินอยู่เกือบทุกคน โดยสาเหตุของการกู้เงินของ

ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครเพื่อการสร้างบ้านและซื้อที่ดิน แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูกรุงเทพมหานครต้องการความมั่นคงในด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (สมศักดิ์ ชาติมาลา. 2537 : 12) พบว่าด้านข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ ที่เป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาลส่วนใหญ่จะเป็นเงินเดือนครูของโรงเรียนประถมศึกษา เงินบำเหน็จบำนาญ เงินช่วยเหลือครูและเงินอื่น ๆ อีกส่วนหนึ่ง ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครมีข้อจำกัด คือ จะไม่มีสิทธิ์เบิกค่าเช่าบ้าน ซึ่งสวัสดิการบ้านพักครูมีเพียงส่วนน้อยหรือมีให้เฉพาะนักการภารโรงเท่านั้น ปัจจุบันข้าราชการครูกรุงเทพมหานครก็ยังคงประสบกับปัญหาด้านที่อยู่อาศัยถึงแม้ว่าทางกระทรวงศึกษาธิการจะจัดให้มีสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลแก่ข้าราชการในด้านการลา เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกันดาร ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าเช่าบ้าน เบี้ยประชุมกรรมการ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และสวัสดิการอื่นๆ ตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. 2530 กำหนด (มาลินี ขจิดวิวัฒน์ . 2540 :38 – 39) แต่ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ก็ยังมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตทำให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครต้องหันมาพึ่งเงินนอกระบบมากขึ้น

จากสภาพและสาเหตุของปัญหาหนี้สินของข้าราชการครูข้างต้น ส่งผลให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับผลกระทบของปัญหาหนี้สินข้าราชการครูต่อการลดลงของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูประจำการในทุกระดับซึ่งอาจจะส่งผลต่อความศรัทธาในอาชีพครู รัฐบาลจึงได้กำหนดมาตรการในการแก้ปัญหาหนี้สินของข้าราชการครูในรูปแบบต่าง ๆ ดังตัวอย่าง ในปี 2540 โดยการนำของพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ได้จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินครูขึ้น ด้วยงบประมาณจัดสรรเริ่มแรก 500 ล้านบาท ภายใต้การควบคุมดูแลและดำเนินการโดยสำนักงานกองทุนและสวัสดิการทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (กค.) (www.moe.go.th . 2547 :Online) ต่อมารัฐบาลนายชวน หลีกภัยได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมพร้อมทั้งก่อตั้งโครงการพัฒนาชีวิตครูขึ้นเพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ด้านหนี้สินของข้าราชการครูเพิ่มเติม จนกระทั่งในรัฐบาลปัจจุบัน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้สำรวจภาวะหนี้สินของข้าราชการครูปี 2547 เพื่อจะนำข้อมูลมาใช้ประกอบการพิจารณาปรับฐานเงินเดือนข้าราชการและได้ตั้งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนกระทรวงมหาดไทย(ศตจ.มท.)เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบ โดยให้ประชาชนหรือข้าราชการที่มีปัญหาด้านหนี้สินมาลงทะเบียนด้านหนี้สินนอกระบบ เพื่อจะได้ติดตามและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบตั้งแต่การศึกษาข้อมูลลูกหนี้ การเจรจาขอให้ใช้หลักเมตตาธรรม ประนีประนอม เน้นการปรับโครงสร้างหนี้ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพเป็นธรรมมากที่สุด ทำให้ปี 2547 ผู้ลงทะเบียนด้านหนี้สินนอกระบบของ ศตจ.กทม. ได้รับการเจรจาหนี้สินนอกระบบจำนวน 15,709 ราย การเจรจาได้ข้อยุติ 10,361 รายคิดเป็นร้อยละ 65.96 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

การแก้ปัญหาหนี้สินในส่วนข้าราชการครูได้พยายามแก้ไขปัญหาด้วยตนเองมาโดยตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเพื่อให้ปัญหาหนี้สินของข้าราชการครูลดลง ซึ่งรูปแบบการแก้ปัญหามีทั้งกรณีให้

กู้ยืมเงินและสวัสดิการอื่น ๆ โดยส่วนของหน่วยงานกลางได้จัดสรรสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลของราชการด้านต่าง ๆ ให้กับข้าราชการครูโดยตราเป็นพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินงบประมาณตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518 เช่น ค่าเช่าซื้อบ้าน ค่าเช่าบ้าน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ค่าเบี้ยประชุม เงินเดือนระหว่างลา และเงินสวัสดิการอื่น ๆ และข้าราชการครูในบางสังกัดได้รวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ขึ้นเช่น สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด ได้เริ่มก่อตั้งในปี 2504 (คณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือครบรอบ 36 ปี สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 2540) จากนั้นจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 ขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกออมทรัพย์อย่างต่อเนื่อง ให้กู้ยืมเงินไปใช้เมื่อจำเป็นและจัดสรรกำไรส่วนหนึ่งเป็นสวัสดิการของสมาชิก ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูเป็นหนี้สินก็เนื่องมาจากเหตุผล การจัดหาที่อยู่อาศัย การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายในการศึกษาบุตรและการจัดหาพาหนะเครื่องอำนวยความสะดวกและส่งเสริมฐานะทางสังคม (สำรวม จงเจริญ .2544 : 207)

ในส่วนข้าราชการครูกรุงเทพมหานครซึ่งสังกัดโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ได้เผชิญปัญหาหนี้สินในลักษณะเดียวกันกับข้าราชการครูทั่วประเทศ จึงทำให้ข้าราชการครูโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยการนำของประธานคณะกรรมการดำเนินกิจการคนแรกคือนายสาโรจน์ แย้มแสง ได้รวมกลุ่มกันจัดตั้งกลุ่มสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2522 เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการข้าราชการครูเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาบุตร เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายในกิจการอย่างอื่น เช่น ใช้ชำระหนี้สินนอกระบบ และเพื่อนำผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการมาปันผลให้สมาชิกข้าราชการครู เริ่มแรกมีสมาชิกเพียง 6 คน โดยมีจำนวนเงินหุ้นทั้งหมดเพียง 600 บาท และอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในกลุ่มสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) การดำเนินกิจการก็เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้นจากสมาชิกข้าราชการครูภายในโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จากเดิมที่เคยทำระบบบัญชีแบบง่าย ๆ ที่มีเพียงรายรับ – รายจ่าย ก็ปรับเปลี่ยนเป็นระบบบัญชีที่ละเอียดขึ้น โดยอิงระบบของสหกรณ์ออมทรัพย์กรุงเทพมหานครเป็นแนวทางหลักในการจัดทำระบบบัญชี ปัจจุบันสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีสมาชิกถึง 76 คน มีเงินทุนหมุนเวียนภายในกลุ่มประมาณ 3,000,000 บาทเศษ มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินกิจการด้านการเงินและบัญชีในการจัดสรรเงินกู้หมุนเวียนสับเปลี่ยนกันบริหารงาน ซึ่งคณะกรรมการดำเนินกิจการคณะหนึ่งมี 5 ตำแหน่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เหรัญญิก รองเหรัญญิกและเลขานุการ มีกฎระเบียบ หลักการบริหารจัดการโดยอิงหลักสหกรณ์ออมทรัพย์กรุงเทพมหานครและข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกในการประชุมใหญ่ ดังเช่น การสมัครเป็นสมาชิก การชำระค่าธรรมเนียมการสมัคร การจ่ายเงินหุ้นรายเดือน การกู้เงิน การค้ำประกัน รวมทั้งการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินปันผลซึ่งจะเป็นไปตามที่ข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยอาศัยข้อมูลอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์แห่งประเทศไทย ประกอบกับสภาวะการณ์

เศรษฐกิจโดยรวมของข้าราชการครูและลูกจ้าง / พนักงานประจำโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

แม้ว่าสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลายาวนานถึง 25 ปีแต่การเก็บข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการองค์กรยังไม่เป็นระบบและไม่ครอบคลุม ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นสมาชิกในโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ให้ก้าวหน้าต่อไป ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการสวัสดิการ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับสภาพการกู้เงินสวัสดิการและสำรวจความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงิน สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการดำเนินกิจการนำไปเป็นข้อมูลประกอบการบริหารจัดการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการกู้เงินโดยทั่วไปของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในด้านพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน

2. เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านความถี่ในการกู้ วัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้น

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

5. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการดำเนินกิจการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการบริหารจัดการสวัสดิการด้านการกู้เงินและพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาถึงสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูและลูกจ้าง/พนักงานประจำสังกัดโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ปี 2547 จำนวน 76 คน

แหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการและข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี 2544 – 2546 จำนวน 193 ชุด โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีได้ดังนี้

- ปี 2544	จำนวน	46	ชุด
- ปี 2545	จำนวน	75	ชุด
- ปี 2546	จำนวน	72	ชุด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวแปรออกเป็น 2 กลุ่มตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรที่ศึกษาตามความมุ่งหมาย 1 ประกอบด้วย
   - 1.1 พฤติกรรมการกู้เงิน
     - สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก
     - วัตถุประสงค์การกู้เงิน
   - 1.2 จำนวนผู้กู้เงิน
   - 1.3 ปริมาณการกู้เงินระหว่างปี 2544 –2546
2. ตัวแปรที่ศึกษาตามความมุ่งหมาย 2 3 และ 4 ประกอบด้วย
   - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตร และระยะเวลาที่เป็นสมาชิก

2.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 พฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนของสมาชิกโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)** หมายถึง สิ่งที่กลุ่มข้าราชการครูและลูกจ้าง / พนักงานประจำของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ด้านค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ที่ได้จากการปันผลและกู้เงินจากสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เพื่อช่วยเหลือในด้านค่าครองชีพ การศึกษาบุตร ทำให้ข้าราชการและลูกจ้าง / พนักงานประจำเกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งบำรุงขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการสหกรณ์ออมทรัพย์และข้อตกลงร่วมกันในการบริหารจัดการ

2. **สภาพการกู้เงิน** หมายถึง สภาพการกู้เงินโดยทั่วไปของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงิน ปริมาณการกู้เงินระหว่างปี 2544 – 2546 แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

3. **ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ** หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของสมาชิกแต่ละบุคคลที่ต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

2.1 วัตถุประสงค์การกู้เงิน

หมายถึง วัตถุประสงค์ที่สมาชิกต้องระบุลงในหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งแยกเป็น 4 วัตถุประสงค์คือ เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตและเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

2.2 เงื่อนไขการกู้เงิน

หมายถึง ระเบียบข้อบังคับของการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)ซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไขระยะเวลาที่เป็นสมาชิก การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือน การกำหนดวงเงินการกู้สามัญและกู้ฉุกเฉิน การค้ำประกันและการกำหนดอัตราดอกเบี้ย

ขั้นตอนการกู้เงิน

หมายถึง ขั้นตอนการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ประกอบด้วยรายละเอียดของหนังสือสัญญาคำขอกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน การจัดเรียงลำดับของผู้ขอกู้ ความสะดวกรวดเร็วในการกู้เงิน และการให้บริการของคณะกรรมการดำเนินกิจการ ซึ่งมีขั้นดอนดังนี้ เริ่มจากการกรอกรายการขอกู้ในหนังสือสัญญาคำขอกู้เงิน การยินยอมค้ำประกัน การยื่นหนังสือสัญญาคำขอกู้ต่อเจ้าหน้าที่ การจัดลำดับการกู้สามัญและกู้ฉุกเฉิน การแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิกู้เงิน และการอนุมัติจ่ายเงินผ่านบัญชีของธนาคาร

2.3 การชำระคืนเงินกู้

หมายถึง เงื่อนไขการชำระคืนเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยตามข้อกำหนดของระเบียบข้อบังคับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยหักผ่านบัญชีของธนาคาร ประกอบด้วย การกำหนดระยะเวลาชำระคืน รูปแบบ ขั้นตอนการชำระคืน ความสะดวกรวดเร็วและความตรงต่อเวลาในการชำระคืน

4. **สมาชิก** หมายถึง บุคคลที่สมัครเป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) และมีสภาพเป็นสมาชิกในปี 2544 – 2547 การสมัครต้องชำระค่าธรรมเนียมแรกเข้า 20 บาท และต้องจ่ายเงินหุ้นรายเดือน

5. **พฤติกรรมการกู้เงิน** หมายถึง พฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ตั้งแต่เริ่มเป็นสมาชิกจนถึงปัจจุบันในด้านการกู้เงินในสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกและวัตถุประสงค์การกู้เงิน

6. **จำนวนผู้กู้เงิน** หมายถึง จำนวนผู้ที่กู้เคยเงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ระหว่างปี 2544 - 2547

7. **ปริมาณการกู้เงิน** หมายถึง ปริมาณการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ระหว่างปี 2544 – 2546 โดยสมาชิกจะต้องมีสิทธิในการกู้เงินตามจำนวนเงินหุ้นและลำดับการกู้เงินก่อนหลัง

8. **ความถี่ในการกู้** หมายถึง จำนวนครั้งทั้งหมดที่สมาชิกเคยขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

9. **ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก** หมายถึง ระยะเวลาที่สมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เริ่มเป็นสมาชิกจนถึงปัจจุบัน

10. **เงินเดือน** หมายถึง ค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อเดือนหลังหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร ได้รับในปี 2547

11. **ค่าใช้จ่าย** หมายถึง รายจ่ายทั้งหมดต่อเดือนของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งจ่ายเพื่อเป็นค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย ค่าการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าภาษี

ค่าเดินทาง ค่าประกัน ค่าโทรศัพท์ ค่าสาธารณูปโภค ค่าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง รวมทั้งค่าชำระหนี้สิน

12. **หนี้สิน** หมายถึง หนี้สินของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ทุกประเภททั้งในส่วนที่เป็นหนี้สินเพื่อซื้อสินทรัพย์ได้แก่ ที่อยู่อาศัย รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ เฟอร์นิเจอร์ โทรศัพท์มือถือ ที่ดินหรือเครื่องประดับอัญมณี และหนี้สินอื่นๆ

13. **เงินงวด** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องชำระคืนให้แก่สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในแต่ละเดือนเป็นรายงวด

14. **รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้** หมายถึง รายได้สุทธิทั้งหมดต่อเดือนของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ที่ได้รับจากเงินเดือนประจำและรายได้พิเศษหลังจากหักภาษีและชำระเงินกู้ในระบบ

15. **จำนวนเงินหุ้น** หมายถึง จำนวนเงินทั้งหมดที่สมาชิกฝากไว้กับคณะกรรมการดำเนินกิจการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ตั้งแต่เริ่มเป็นสมาชิกจนถึงปี 2547

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความครอบคลุม 2 ประเด็น คือ สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

ในส่วนของสภาพการกู้เงินเป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกู้เงินว่ามีลักษณะอย่างไร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงินระหว่างปี 2544 – 2546

การศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้กระทำภายใต้แนวคิดที่ว่าความแตกต่างทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพจำนวนบุตร และระยะเวลาที่เป็นสมาชิก และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้นน่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนของสมาชิกในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน

การศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกเป็นการศึกษาระดับความเหมาะสมของความคิดเห็นในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

สุดท้ายคือการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกด้านปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ

สมมติฐานในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สามารถสรุปเป็นสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ

สมมติฐานการวิจัยข้อ 1 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

สมมติฐานการวิจัยข้อ 2 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

สมมติฐานการวิจัยข้อ 3 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

สมมติฐานการวิจัยข้อ 4 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

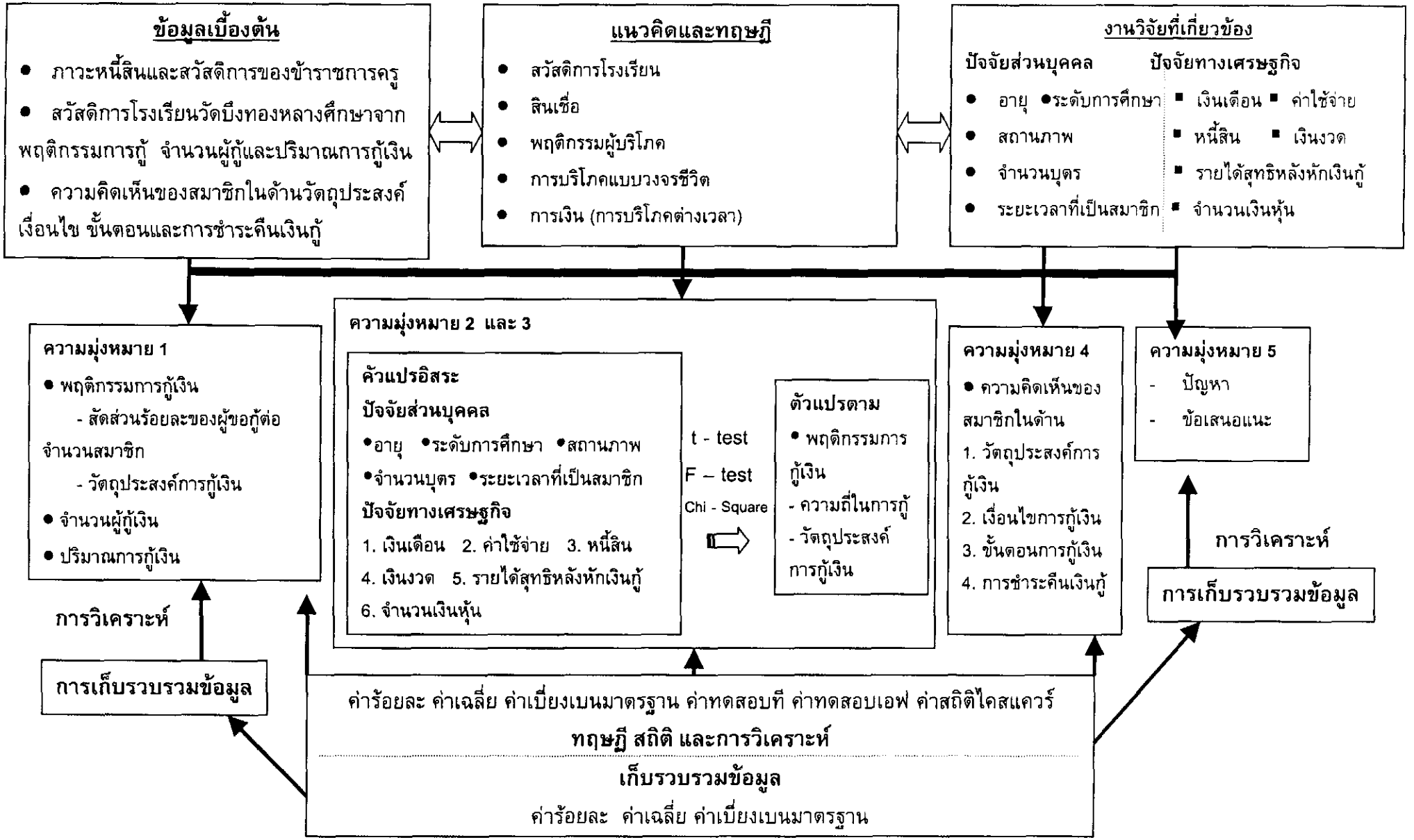

ภาพประกอบ 1 สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

1.1 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

1.2 ประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง

1.3 การดำเนินงานของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

2. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

3. แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

4. แนวคิดทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption)

5. แนวคิดทฤษฎีการเงิน

3.1 ความหมายการเงิน

3.2 ความหมายเศรษฐศาสตร์การเงิน

3.3 การบริหารการเงินบุคคล (Finance Personal Management)

3.4 การบริโภคต่างเวลา (การกู้และการออม)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

1.1 ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร สถานที่ตั้ง 1149 ซอยลาดพร้าว 101 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขต บางกะปิ กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ / โทรสาร 0-237-602-23 เป็นสถาบันทางการศึกษาขนาดใหญ่ที่จัดการศึกษา 2 ระดับคือ ระดับก่อนประถมศึกษาได้แก่ ชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 มีบุคลากรภายในโรงเรียนที่ประกอบด้วยผู้บริหาร ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว แม่บ้านคนงาน และนักเรียน ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนบุคลากรภายในโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

ที่	ประเภท	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
1	ผู้บริหาร	5	1.ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ
2	ข้าราชการครู	98	
3	ลูกจ้างประจำ	6	3.นักการภารโรง
4	ลูกจ้างชั่วคราว	8	4.เจ้าหน้าที่ธุรการ ครูอัตราจ้าง พี่เลี้ยงเด็ก
5	แม่บ้านคนงาน	13	5.โรงอาหาร
6	นักเรียน	2,315	6.ระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6
	รวม	**2,445**	

ที่มา: ฝ่ายปกครอง โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

ข้อมูล ณ กรกฎาคม ปีการศึกษา 2547

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของโรงเรียน มีอาคารเรียน 5 หลัง มีจำนวนห้องเรียน 56 ห้องเรียน มีห้องพิเศษต่าง ๆ จำนวน 36 ห้อง การเดินทางมาโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ทั้งรถยนต์ รถประจำทาง ขสมก. รถรับจ้างทั่วไป ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) อยู่ภายในชุมชนลาดพร้าว 101

1.2 ประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2522 โดยประธานคณะกรรมการคนแรก คือ นายสาโรจน์ แย้มแสง ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูภายในโรงเรียน ได้ริเริ่มก่อตั้งสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)ขึ้น โดยมีสมาชิกเริ่มแรก 6 คน ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 76 คน

การก่อตั้งสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ขึ้นครั้งแรกนั้นมี**วัตถุประสงค์**ในการจัดตั้งดังนี้

1. เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการข้าราชการครูเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาบุตร
2. เพื่อนำผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการมาเป็นทุนการศึกษาแก่บุตรของสมาชิกสวัสดิการ
3. เพื่อนำผลกำไรมาปันผลให้สมาชิกข้าราชการครู

ต่อมา**วัตถุประสงค์**ของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ดังนี้

1. เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการข้าราชการครูเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาบุตรและการศึกษาต่อของสมาชิกเอง

2. เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายในกิจการอย่างอื่น เช่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต หรือใช้ชำระหนี้สินนอกระบบ

3. เพื่อนำผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการมาปันผลให้สมาชิกข้าราชการครู

1.3 การดำเนินงานของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

1.3.1. การดำเนินการด้านบุคลากร

สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลา 25 ปี มีคณะกรรมการหมุนเวียนเปลี่ยนการดำเนินงาน ซึ่งมีสมาชิกข้าราชการครูโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ร่วมกันดำเนินธุรกิจของสวัสดิการเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การบริหารจัดการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้อิงหลักการของสหกรณ์ออมทรัพย์ มาดำเนินงานตามข้อบังคับ ระเบียบ และมติของที่ประชุมโดยอาศัยเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมประจำปี ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จะประกอบด้วย 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายคณะกรรมการและฝ่ายสมาชิก

ก. ฝ่ายคณะกรรมการ ที่มาบริหารงานสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) คณะหนึ่งจะประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เหรัญญิก ผู้ช่วยเหรัญญิก และเลขานุการ ตำแหน่งละหนึ่งคน รวมคณะกรรมการทั้งหมด 5 ตำแหน่ง 5 คน โดยมีข้อแม้ว่าคณะกรรมการจะต้องเป็นสมาชิกของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เป็นข้าราชการครูหรือลูกจ้าง / พนักงานประจำแต่ไม่ได้เป็นคณะผู้บริหารโรงเรียน

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินกิจการ คณะกรรมการดำเนินกิจการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) นี้มีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจการและประสานงานของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ตามระเบียบข้อบังคับมติ และคำสั่งของมติที่ประชุมใหญ่ ดังนี้

1. ควบคุมในเรื่องการรับเงิน การจ่ายเงิน การสะสมเงิน การฝากเงิน หรือการเก็บรักษาเงินให้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

2. ควบคุมการจัดทำบัญชี และทะเบียนต่าง ๆ ของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

3. ควบคุมดูแล เก็บรักษาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตลอดจนทรัพย์สินของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ให้อยู่ในสภาพอันดีและปลอดภัย และพร้อมที่จะนำมาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบได้

4. พิจารณาการจัดสรรกำไรสุทธิประจำปีของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

5. พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาบุตรประจำปีของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

6. ตรวจสอบและควบคุมการให้เงินกู้ตามความมุ่งหมายที่กำหนดและดูแลการชำระหนี้ของสมาชิกผู้กู้ให้เป็นไปตามกำหนดในสัญญา

7. ตรวจสอบการสมัครเข้าเป็นสมาชิกให้เป็นการถูกต้อง และชำระค่าธรรมเนียมแรกเข้ากับเงินหุ้นตามข้อบังคับของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

8. ควบคุมให้การเก็บเงินหุ้นรายเดือน แจ้งยอดจำนวนหุ้น จ่ายคืนเงินหุ้น และส่งเสริมการถือหุ้นในสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

9. เป็นธุระในการตรวจสอบคำขอกู้ จ่ายเงินกู้ จัดทำเอกสารเกี่ยวกับเงินกู้และดำเนินการอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องการให้เงินกู้ให้เป็นไปตามแบบและระเบียบของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ที่กำหนดไว้

10. เป็นธุระในเรื่องการออกใบรับเงิน เรียกใบรับเงิน หรือมีใบสำคัญจ่ายเงินโดยครบถ้วน รับผิดชอบในการรับ จ่ายเงินทั้งปวงของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ให้เป็นการถูกต้อง

11. ติดต่อประสานงานกับเลขานุการในการนัดเรียกประชุมใหญ่ ประชุมคณะกรรมการดำเนินการ

12. วาระการดำรงตำแหน่ง ของคณะกรรมการแต่ละตำแหน่งมีดังนี้

12.1 ประธานกรรมการ เปลี่ยนทุก ๆ 2 ปี

12.2 รองประธานกรรมการ ผู้ช่วยเหรัญญิก เลขานุการ เปลี่ยนทุก ๆ 1 – 2 ปี โดยสับเปลี่ยน 2 ใน 5 ของคณะกรรมการแต่ละชุด

12.3 เหรัญญิก คงที่ประจำทุกปี เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่การเงินโรงเรียน

12.4 เงินตอบแทนของคณะกรรมการแต่ละตำแหน่งได้ คนละ 300 บาทต่อเดือน

12.5 คณะกรรมการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ปีการศึกษา 2546 มีดังนี้

- นายสวาท เกษมศิลป์ ประธานกรรมการ
- นางขวัญเรือน กันภัย รองประธานกรรมการ
- นางเบญจมาศ นาควิทยา เหรัญญิก
- นางสาวสุวกุล ปรารมย์ รองเหรัญญิก
- นางสาวธัญญารัตน์ ลำทา เลขานุการ

ข. ฝ่ายสมาชิก สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ต้องเป็นบุคลากรภายในโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สมาชิกโดยเริ่มแรกจะเป็นข้าราชการประจำเท่านั้น ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนให้คณะผู้บริหารและลูกจ้างประจำ (นักการภารโรง) เป็นสมาชิกได้ด้วย เมื่อย้ายโรงเรียน ลาออก เกษียณอายุราชการ หรือตาย จะหมดสภาพการเป็นสมาชิก

สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) การสมัครเป็นสมาชิกต้องชำระค่าธรรมเนียมแรกเข้า 20 บาทและเงินค่าหุ้นอย่างต่ำหุ้นละ 100 บาท และสูงสุดไม่เกินหุ้นละ 2,000 บาท

1.3.2.การดำเนินการด้านบริการ

การบริการสมาชิกของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เป็นการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกและส่วนรวมทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเน้นให้ความสะดวกที่รวดเร็วถูกต้อง โดยเฉพาะการให้บริการด้านการออมทรัพย์ ด้านการกู้ยืมเงิน การจัดสรรผลกำไร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรายการต่าง ๆ ของสมาชิกให้สามารถเสร็จในวันและเวลาอันรวดเร็วทุกเรื่อง

ก. การบริการด้านออมทรัพย์

การถือหุ้น สมาชิกทุกคนจะสะสมเงินหุ้นรายเดือนตั้งแต่เดือนแรกที่เข้าเป็นสมาชิกตามอัตราของจำนวนเงินรายได้ของตน โดยเงินหุ้นอย่างต่ำหุ้นละ 100 บาท สูงสุดไม่เกินหุ้นละ 2,000 บาทต่อเดือน แต่เงินหุ้นเก็บไม่เกิน 150,000 บาทต่อคน เงินปันผลมีอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อปี

การเก็บเงินหุ้นของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ทั้งหมดจะเก็บไว้ในธนาคาร 1,000,000 บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) โดยถือ 3 ลายเซ็น ได้แก่ ประธานกรรมการ เหรัญญิก และเลขานุการ ส่วนเงินหุ้นที่เหลือก็อยู่ในวงเงินหมุนเวียนของ สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

การลด เพิ่มเงินหุ้นจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีการบันทึกเปลี่ยนแปลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการดำเนินการ

การชำระคืนเงินหุ้นรายเดือนนั้น ให้ชำระโดยวิธีหักจากรายได้เงินเดือนของสมาชิกในวันจ่ายเงินเดือนประจำเดือนนั้น ๆ ทุกเดือน

การแจ้งยอดจำนวนหุ้นสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จะแจ้งยอดจำนวนหุ้นที่สมาชิกถือให้สมาชิกแต่ละทราบทุกเดือน ส่วนการเปิดบัญชีและการฝากเงิน การกำหนดอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาคิดดอกเบี้ย วิธีการคิดดอกเบี้ยและการจ่ายดอกเบี้ย การถอนเงินและการปิดบัญชีนั้น ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) และมติที่ประชุมใหญ่

การออมทรัพย์พิเศษ ผู้ฝากคนหนึ่งเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์พิเศษขึ้นได้เพื่อเพิ่มยอดเงินหุ้นของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) บัญชีละ 100,000 บาท เพื่อนำมาใช้จ่ายในการกู้ยืมเงินแก่สมาชิกในกรณีที่เงินขาดบัญชี

ข. การบริการด้านการกู้เงิน

สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง(พิทักษ์วิทยาคาร) ได้จัดบริการเงินกู้ให้แก่สมาชิกมี 2 ประเภท คือ

1. เงินกู้เพื่อเหตุฉุกเฉิน ในกรณีที่สมาชิก มีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุอันจำเป็นรีบด่วนและมีความประสงค์ขอกู้เงิน คณะกรรมการดำเนินการอาจให้เงินกู้เพื่อเหตุนั้นได้ตามระเบียบของ สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ตั้งแต่ 1,500 – 5,000 บาทต่อเดือน

2. เงินกู้สามัญ ในกรณีที่สมาชิก มีความประสงค์ของกู้เงินสำหรับใช้จ่ายเงินเพื่อการอันจำเป็น หรือมีประโยชน์ต่าง ๆ คณะกรรมการดำเนินการ อาจพิจารณาให้เงินกู้สามัญแก่สมาชิกได้ตามระเบียบของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งสามารถกู้เงินได้ไม่เกินครั้งละ 100,000 บาทต่อเดือน โดยดูตามเครดิตเงินที่เหลือจากรายได้เงินเดือน จำนวนยอดเงินหุ้นหรือจำนวนหนี้ที่คงเหลือ

การชำระคืนเงินกู้ ชำระได้ทั้งหมด 36 งวดโดยคิดเฉลี่ยจากเงินต้นที่กู้และอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี ส่วนการคิดอัตราดอกเบี้ยคิดแบบคิดลดตามเงินต้น

การบริการด้านการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์การกู้เงิน

ขั้นตอนการยื่นคำร้องขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สมาชิกต้องระบุวัตถุประสงค์การกู้ยืมลงในหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ให้ชัดเจน สามารถแยกย่อยวัตถุประสงค์การกู้ยืมออกเป็น 4 วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

2. เงื่อนไขการกู้เงิน

เงื่อนไขการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีระเบียบข้อบังคับดังนี้

1. ผู้กู้ต้องเป็นสมาชิกของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) อย่างน้อย 3 เดือน

2. สมาชิกต้องจ่ายเงินหุ้นรายเดือนให้กับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) อย่างต่ำ 100 บาทแต่ไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน

3. วงเงินการกู้สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

การกู้สามัญสามารถกู้ได้ไม่เกิน 80,000 บาท เมื่อมีหุ้นน้อยกว่า 100,000 บาท

การกู้สามัญสามารถกู้ได้ไม่เกิน 100,000 บาท เมื่อมีหุ้นอย่างต่ำ 100,000 บาทขึ้นไป

การกู้ฉุกเฉินสามารถกู้ได้ครั้งละไม่เกิน 5,000 บาท

วงเงินกู้พิจารณาจากจำนวนเงินหุ้นและเงินเดือนของผู้กู้

4. การกำหนดเวลาชำระคืนเงินกู้สามัญภายใน 36 งวด (3 ปี) โดยคิดเฉลี่ยจากเงินกู้และดอกเบี้ย

5. การถอนหุ้นจากสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ 2 กรณี คือ ถอนหุ้นได้ทั้งหมดเมื่อต้องการพ้นสมาชิกภาพและถอนหุ้นชำระหนี้ได้จากเงินหุ้น 1 ใน 3 ที่มีอยู่ทั้งหมด

6. การกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ต้องมีผู้ค้ำประกัน 2 คน

3. ขั้นตอนการกู้เงิน

ขั้นตอนการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีขั้นตอนดังนี้

1. กรอกรายการขอกู้ในหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยมีคำยินยอมพร้อมลายเซ็นของผู้กู้และผู้ค้ำประกัน 2 คน

2. ยื่นหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ต่อเจ้าหน้าที่สวัสดิการก่อนทุกวันที่ 15 ของเดือน

3. เจ้าหน้าที่สวัสดิการจัดลำดับผู้กู้ตามลำดับการกู้สามัญ ถ้ากรณีผู้กู้สละสิทธิ์ไม่กู้จะเลื่อนลำดับต่อไปขึ้นมาแทนที่

กรณีกู้ฉุกเฉิน เมื่อผู้กู้สามัญกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) แล้วยังมียอดเงินจำนวนหนึ่งคงเหลือ คณะกรรมการจะแจ้งให้สมาชิกทราบว่ามีเงินเหลือจำนวนเท่าไร แล้วจึงจะนำเงินมาจัดสรรให้กู้ฉุกเฉินต่อไป

4. เจ้าหน้าที่สวัสดิการ แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)ให้สมาชิกทราบเป็นรายเดือน โดยพิจารณาจากปัญหาการเงินเร่งด่วน

5. อนุมัติผ่านการกู้เงิน โดยสั่งจ่ายเงินกู้ผ่านบัญชีเงินเดือนของธนาคารกรุงไทย

4. การชำระคืนเงินกู้

1. ชำระคืนเงินกู้ในสิ้นเดือนถัดไปโดยคิดดอกเบี้ยเต็มเดือน

2. การชำระคืนกรณีกู้สามัญ ภายในระยะเวลาที่กำหนด 36 งวด ส่วนกรณีกู้ฉุกเฉินขึ้นอยู่กับจำนวนเงินกู้

3. การชำระคืนเงินกู้ ให้หักเงินผ่านบัญชีเงินเดือนของธนาคารกรุงไทย โดยแจ้งรายละเอียดลงในใบแจ้งยอดเงินเดือนของโรงเรียน

ค. การบริการด้านระเบียบข้อบังคับ

1. ใช้เสียงสมาชิก 2 ใน 3 ส่วนจากสมาชิกทั้งหมด (จำนวน 51 คน) ในการเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับ

2. ประชุมใหญ่ปีละ 1 ครั้ง เป็นอย่างน้อย พร้อมรับเงินปันผลประจำปี ส่วนการประชุมคณะกรรมการดำเนินกิจการขึ้นอยู่กับกรณีเร่งด่วนจำเป็น

3. สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ไม่ได้ขึ้นตรงต่อหน่วยงานใดทั้งสิ้น

4. สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ก่อตั้งโดยสมาชิกร่วมมือกันเองโดยอาศัยหลักการสหกรณ์ออมทรัพย์

5. คณะผู้บริหาร ไม่มีส่วนรับรู้และไม่เข้าร่วมกับคณะกรรมการดำเนินกิจการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เพราะมีการโยกย้ายคณะผู้บริหารบ่อยครั้ง

ง. การดำเนินการด้านสวัสดิการ

การดำเนินการสวัสดิการให้กับสมาชิกนั้น สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้จัดสรรทุนการศึกษาช่วยเหลือบุตรแก่สมาชิกประจำปี

จ. การดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์

จัดทำเอกสารข่าวสารประชาสัมพันธ์ที่มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกเผยแพร่ให้สมาชิกทราบข่าวสารเป็นประจำ

ช. สรุปผลการดำเนินการที่ผ่านมา

1. การดำเนินงานตลอดระยะเวลา 25 ปีได้กำไรมาตลอด

2. อัตราดอกเบี้ยเงินปันผลเริ่มแรกอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี ต่อมาเป็นอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 บาทต่อปี ปัจจุบัน อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 บาทต่อปี

3. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ใช้แบบคิดลดตามเงินต้นโดยเริ่มแรกอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 บาทต่อปี ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6 บาทต่อปี

4. อัตราดอกเบี้ยขึ้นลง ตามภาวะเศรษฐกิจและอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลาง หรือธนาคารพาณิชย์แห่งประเทศไทย

5. การกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีการจัดลำดับก่อน-หลังให้กู้เงิน เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้รับสวัสดิการทั่วถึง

6. การกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ได้ป้องกันปัญหาโดยคนกู้ 1 คนต่อผู้ค้ำประกันอย่างน้อย 2 คนโดยผู้ค้ำประกันต้องไม่มีปัญหาด้านการเงินและต้องเป็นสมาชิกของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

7. สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เคยประสบกับวิกฤติทางการเงิน คือ จำนวนยอดเงินหุ้นขาดบัญชีไม่สามารถจัดสรรเงินกู้ให้สมาชิกตามที่ต้องการได้ และสมาชิกบางคนนำเงินตนเองแอบแฝงหาผลประโยชน์จากสมาชิกกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

2. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

2.1 ความหมายของสินเชื่อ (ดารณี พุทธวิบูลย์. 2531 : 1 – 2)

สินเชื่อ (Credit) มาจากคำภาษาละตินว่า Credere แปลว่า to trust หรือ to believe และนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า มาจากคำภาษาละตินว่า Credo ซึ่งเป็นคำผสมระหว่างคำผสมระหว่างคำภาษาสันสกฤต Crad แปลว่า ความเชื่อถือไว้วางใจ กับคำภาษาละติน do แปลว่า ทำให้เกิดหรือ

ยอม จะเห็นได้ว่าที่มาของคำว่าสินเชื่อนั้นมาจากรากฐานเดียวกัน คือ ความเชื่อถือและไว้วางใจ

ในทางการค้า สินเชื่อ (Credit) หมายถึง ความเชื่อถือที่ผู้ขายมีต่อผู้ซื้อ และยินยอมมอบสินค้าหรือบริการให้แก่ผู้ซื้อไปก่อนโดยไม่ต้องชำระเงินสด แต่มีสัญญาการชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการนั้นในวันข้างหน้า ตามตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งก่อให้เกิดภาวะความเป็นลูกหนี้และเจ้าหนี้ติดตามมาในภายหลัง

ในทางผู้บริโภค สินเชื่อ (Credit) หมายถึง ความสามารถที่จะได้รับสินค้าหรือบริการไปใช้ก่อน โดยตกลงว่าจะนำเงินมาชำระค่าสินค้าและบริการในภายหลัง

ในทางสถาบันการเงิน สินเชื่อ (Credit) หมายถึง บริการประเภทหนึ่งของสถาบันการเงินที่นำมาซึ่งรายได้หลักแก่สถาบัน และมีความสำคัญในแง่ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบธุรกิจของชุมชนเป็นอย่างยิ่งด้วย

ในทางเศรษฐศาสตร์ สินเชื่อ (Credit) หมายถึง ความเชื่อถือซึ่งทำให้บุคคลฝ่ายหนึ่งยอมมอบของ (Goods) หรือบริการ (Services) หรือเงินจำนวนหนึ่งให้เพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่ง (สถาบันฝึกอบรมสหกรณ์การเกษตรแห่งชาติ .2528)

จากความหมายของสินเชื่อ (Credit) ข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า เป็นความเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างบุคคลสองฝ่าย ในการที่จะนำเอาสินค้าและบริการไปบริโภคก่อน โดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไขและเวลาของการชำระคืนในอนาคต

2.2 ลักษณะของสินเชื่อ

ลักษณะของสินเชื่อก็คือ สิ่งของหรือบริการหรือเงินจำนวนหนึ่งในปัจจุบันแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่มีค่าเท่ากันในอนาคต อีกนัยหนึ่ง คือ มีการให้เวลาในการชำระหนี้ เป็นการซื้อขายเชื่อ ซึ่งมีข้อตกลงให้ผู้ซื้อชำระราคาในวันข้างหน้า หรือการกู้ยืมเงินซึ่งมีข้อตกลงให้ลูกหนี้ชำระคืนเงินกู้เมื่อถึงกำหนดในภายหน้า เหล่านี้เรียกว่ามีการให้สินเชื่อหรือเครดิตแก่กัน การที่ผู้ขายหรือผู้ให้กู้ยอมตกลงดังนี้ก็เพราะเชื่อถือในคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ซื้อ หรือผู้กู้ว่าเป็นผู้ซื่อตรงในการชำระหนี้ และเชื่อถือว่าผู้ซื้อหรือผู้กู้มีทรัพย์สินหรือรายได้พอที่จะชำระหนี้นั้นเมื่อถึงกำหนด ตลอดจนเชื่อถือในอำนาจของศาลที่จะบังคับให้เป็นไปตามสิทธิเรียกร้องของตนด้วย สินเชื่อจึงมีมูลฐานอยู่ที่ค่าของทรัพย์สินที่มีอยู่จริงหรือที่จะมีมาในอนาคต ซึ่งเป็นหลักประกันโดยปริยายในการชำระค่าแลกเปลี่ยนของสินเชื่อนั้น

2.3 บทบาทของสินเชื่อต่อระบบเศรษฐกิจ

2.3.1. บทบาทของสินเชื่อต่อการบริโภค

เนื่องจากหน่วยเศรษฐกิจ จำเป็นที่จะต้องจัดสรรรายได้ที่แต่ละหน่วยได้รับในปัจจุบัน และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต สำหรับการใช้จ่ายในแต่ละช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้น หน่วยเศรษฐกิจที่ต้องการจะใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ที่ตนมีอยู่ในขนาดนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องทำการกู้ยืม ซึ่งผู้ให้กู้จะยินยอมให้กู้ก็ต่อเมื่อ ผู้กู้สัญญาว่าจะชดใช้เงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้ในอนาคต กล่าวคือ หากผู้กู้มีรายได้ในอนาคตมากกว่าการใช้จ่ายในอนาคตนั้น ๆ เขาก็สามารถนำรายได้ส่วนเกิน

นั้นมาชดใช้คืนเงินกู้ได้ กล่าวโดยสรุปก็คือ ความสามารถของหน่วยเศรษฐกิจใด ๆ ที่จะใช้จ่ายในปัจจุบันเกินกว่ารายได้ในปัจจุบันนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยเศรษฐกิจนั้น ๆ ที่จะมีรายได้ในอนาคตมากกว่าการใช้จ่ายในอนาคต ในทางตรงข้ามหากหน่วยเศรษฐกิจใดมีการใช้จ่ายในปัจจุบันน้อยกว่ารายได้ในปัจจุบันก็ย่อมทำให้มีเงินออมเกิดขึ้น และนำไปใช้จ่ายในอนาคตได้ เป็นผลให้หน่วยเศรษฐกิจนั้นสามารถใช้จ่ายในอนาคตได้มากกว่ารายได้ในอนาคต จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า สินเชื่อมีบทบาทสำคัญต่อการบริโภค เพราะหากไม่มีสินเชื่อก็จะส่งผลให้หน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ ไม่มีโอกาสที่จะเลือกกระจายบริโภคของตนให้แตกต่างไปจากรายได้ที่เขามีอยู่ในขณะนั้น ทำให้ความพอใจที่ได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

2.3.2. บทบาทของสินเชื่อต่อการลงทุน

สินเชื่อจัดได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการลงทุน ทั้งนี้เพราะการลงทุนจำเป็นที่จะต้องอาศัยเงินทุนซึ่งได้มาจากการออม ดังนั้นหากไม่มีระบบสินเชื่อแล้วหน่วยเศรษฐกิจใด ๆ ก็จะสามารถลงทุนได้อย่างมากที่สุดก็เท่าที่เงินออมที่เขามีอยู่ แต่เนื่องจากการลงทุนบางประเภท จำเป็นที่จะต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมาก ทำให้เงินออมของหน่วยเศรษฐกิจแต่ละรายนั้นอาจไม่เพียงพอต่อการลงทุนในโครงการดังกล่าว ทำให้การลงทุนบางประเภทเกิดขึ้นไม่ได้ นอกจากนี้การไม่มีระบบสินเชื่อ อาจทำให้เงินออมของระบบเศรษฐกิจบางส่วนไม่ถูกนำออกมาใช้ หากผู้ออมรายนั้นไม่มีความสามารถเพียงพอในเรื่องของการลงทุน หรือหากมีการลงทุนก็อาจเป็นการลงทุนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มกับเงินที่ใช้ลงทุน ดังนั้นในกรณีบทบาทของสินเชื่อต่อการลงทุนอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า หากระบบเศรษฐกิจใดไม่มีระบบสินเชื่อแล้วจะก่อให้เกิดการสูญเสีย 2 ประการ ได้แก่ การสูญเสียประสิทธิภาพที่เกิดจากความสามารถในการลงทุนที่แตกต่างกัน และการสูญเสียประสิทธิภาพที่เกิดจากขนาดของการลงทุนที่แตกต่างกัน ในทางตรงข้ามหากระบบเศรษฐกิจใดมีระบบสินเชื่อแล้วก็จะส่งผลทำให้เงินทุนถูกจัดสรรไปใช้ในกิจกรรมที่ให้ผลตอบแทนสูง กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถในการลงทุนต่ำก็จะให้ผู้มีความสามารถในการลงทุนสูงกู้ยืมเงินออมของตนโดยอาจยอมรับผลตอบแทนที่ผู้กู้ชดเชยให้ในอัตราที่สูงกว่าผลตอบแทนที่เกิดจากการลงทุนเองเล็กน้อย หรือตามแต่จะตกลงกัน นอกจากนี้ ระบบสินเชื่อจะส่งเสริมให้มีการระดมเงินทุนจากผู้ออมหลาย ๆ ราย ทำให้ขนาดของเงินทุนมีขนาดใหญ่ และสามารถนำไปลงทุนในระดับที่ก่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด (Economy of scale) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าระบบสินเชื่อจะช่วยให้มีการจัดสรรเงินทุนไปใช้ในกิจการที่ให้ผลตอบแทนสูง ซึ่งนับได้ว่า เป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2.3.3. บทบาทของสินเชื่อต่อการใช้จ่ายและระดับรายได้

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เกี่ยวกับบทบาทของสินเชื่อต่อการบริโภคและการลงทุน จะเห็นได้ว่าทั้ง 2 กรณีไดส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายและรายได้รวมของระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ การให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคจะส่งผลทำให้หน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ สามารถที่จะเลือกจัดสรรการบริโภคของตนได้ตามความต้องการ ภายใต้ข้อจำกัดด้านรายได้ปัจจุบันและรายได้ที่จะได้รับในอนาคต ทำให้การใช้จ่ายในขณะใดขณะหนึ่งไม่จำเป็นต้องขึ้นกับรายได้ในขณะนั้นเสมอไป ซึ่งผลกระทบอันนี้จะส่งผลต่อ

ขนาดการใช้จ่ายและรายได้รวมของระบบเศรษฐกิจ และสำหรับกรณีการให้สินเชื่อเพื่อการลงทุน ก็ได้ส่งผลต่อปริมาณและประสิทธิภาพของการลงทุนรวมทั้งระบบ ซึ่งจะส่งทอดผลกระทบต่อไปยังการใช้จ่ายและการสะสมทุน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผลผลิตและรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ระบบสินเชื่อส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายและระดับรายได้โดยผ่ายอุปสงค์รวมในระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ หากไม่มีระบบสินเชื่อแล้วรายได้ส่วนเกินของหน่วยเศรษฐกิจที่เกินดุลก็จะไม่ถูกนำมาใช้จ่ายกลับคืนสู่ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์รวมของระบบเศรษฐกิจน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น หากระบบเศรษฐกิจนั้น ๆ มีระบบสินเชื่อ เพราะรายได้ส่วนเกินจำนวนนี้จะถูกหน่วยเศรษฐกิจที่ขาดดุล หรือหน่วยเศรษฐกิจที่มีรายจ่ายส่วนเกิน กู้ยืมไปใช้จ่ายทำให้อุปสงค์รวมของระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าระบบสินเชื่อจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการบริโภค การลงทุนและระดับรายได้ของระบบเศรษฐกิจ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ระบบสินเชื่อก็อาจก่อให้เกิดผลเสียบางประการต่อระบบเศรษฐกิจได้เช่นกันดังนี้

1.การใช้สินเชื่อมากเกินไปไม่ว่าจะเพื่อบำบัดความต้องการด้านการบริโภคหรือเพื่อการดำเนินงานในธุรกิจ จะทำให้บุคคลใช้จ่ายโดยไม่ระมัดระวัง ซึ่งอาจก่อให้เกิดหนี้สินล้นพ้นตัวจนถึงขั้นล้มละลายได้

2.การใช้สินเชื่อเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนมากเกินไปปาจทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ เพราะราคาสินค้าจะสูงขึ้นอันเนื่องมาจาก การที่ทุกคนสามารถใช้สินเชื่อ เพื่อบำบัดความต้องการของตนทำให้ความต้องการ (Demand) ในสินค้าและบริการมีมากกว่าอุปทาน (Supply) จนผลักดันให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นในที่สุด

3.การใช้สินเชื่อเพื่อลงทุนในการเพิ่มผลผลิตที่ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้ลงทุนและเศรษฐกิจโดยส่วนรวม เป็นการส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เป็นการสิ้นเปลืองและก่อให้เกิดการสูญเปล่าในการลงทุนและใช้สินเชื่อ

จากบทบาทของสินเชื่อและผลเสียบางประการที่เกิดจากสินเชื่อ ทำให้สามารถสรุปได้ว่าสินเชื่อมีประโยชน์ในด้านการอุปโภคบริโภคทำให้ความเป็นอยู่ของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมดีขึ้น เนื่องจากบุคคลสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับในปัจจุบันและคาดว่าจะได้รับในอนาคตมาใช้จ่ายได้เพื่อการดำรงชีวิต เมื่อบุคคลสามารถจัดสรรรายได้กับรายจ่ายให้เกิดการออมได้ ก็จะทำให้ระบบเศรษฐกิจเกิดการสะสมทุนเพื่อการลงทุนในธุรกิจอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ผลผลิตและรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต แต่ต้องระมัดระวังเรื่องการให้สินเชื่อที่มากน้อยเกินไปโดยต้องศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อด้วยทุกครั้ง

3. แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

ฟังก์ชันการบริโภค (The consumption function) (ศุกร เสรีรัตน์ .2544)

จากการศึกษาของ J.M. Keynes เกี่ยวกับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดการใช้จ่ายของบุคคล คือรายได้ โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลงในระยะสั้น กล่าวคือ การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ในทิศทางเดียวกัน เช่น ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้การมีใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นด้วย โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้ (Froyen . 2544 : 78 – 80)

$$C = f(Yd)$$

โดยที่ C คือ การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

Yd คือ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ

อย่างไรก็ตาม ตามหลักความเป็นจริง แม้ว่าบุคคลจะไม่มีรายได้เลย แต่ยังต้องมีความจำเป็นในการใช้จ่าย ดังนั้น สมการการใช้จ่ายหรือสมการอุปโภคบริโภคในทางเศรษฐศาสตร์จึงมีลักษณะดังนี้

$$C = a + bYd$$

โดยที่ C คือ การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

Yd คือ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ

a คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นขณะที่ยังไม่มีรายได้ใด ๆ

b คือ สัดส่วนของการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย

ดังแสดงในกราฟดังนี้

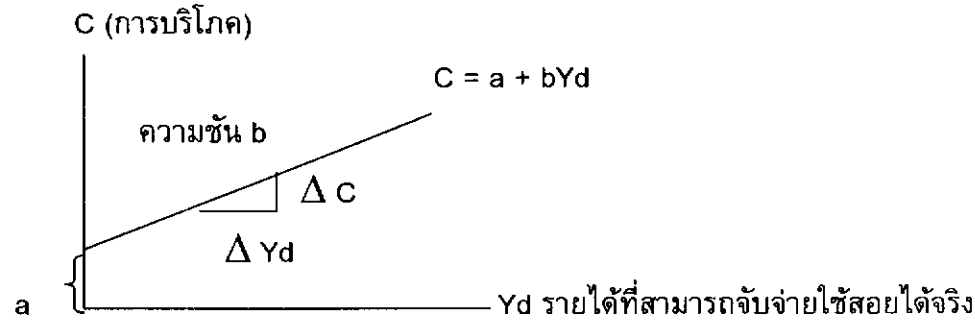

ภาพประกอบ 2 ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้บริโภคต้องการรายได้ที่จะจับจ่ายใช้สอยแต่ไม่เพียงพอกับรายจ่าย (Y<C) ผู้บริโภคก็ต้องบริโภคภายใต้งบประมาณที่มีจำกัดนั้น แต่ถ้าผู้บริโภคต้องการรายได้เพื่อใช้จ่ายจริง ๆ ผู้บริโภคสามารถที่จะหารายได้มาเพิ่มได้จากการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนหรือบุคคลอื่นที่สะสมไว้

4. แนวคิดทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption) (Froyen. 2544 : 302 – 304)

ทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption) ได้ศึกษาภายใต้สมมติฐานรายได้ถาวร (Permanent nincome hypothesis) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Milton Friedman

สมมติฐานเรื่องวงจรชีวิต (The Life Cycle Hypothesis)

สมมติฐานเรื่องวงจรชีวิตได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดยฟรังโก โมดิกเลียนี (Franco Modigliani) อัลเบิร์ต อันโด (Albert Ando) และริชาร์ด บรัมเบิร์ก (Richard Brumberg) ได้ศึกษาว่า ระดับการบริโภคของบุคคลหรือของครัวเรือนไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ที่คาดคะเนในระยะยาว บุคคลได้รับการสมมติให้วางแผนการใช้จ่ายในการบริโภคตลอดชีวิตโดยพื้นฐานอยู่บนรายได้ที่คาดคะเนตลอดชีวิตของพวกเขา ตามทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต การบริโภคไม่ได้ขึ้นอยู่แต่เฉพาะรายได้ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ในอนาคตที่คาดคะเนและทรัพย์สินที่ถืออยู่ในปัจจุบัน

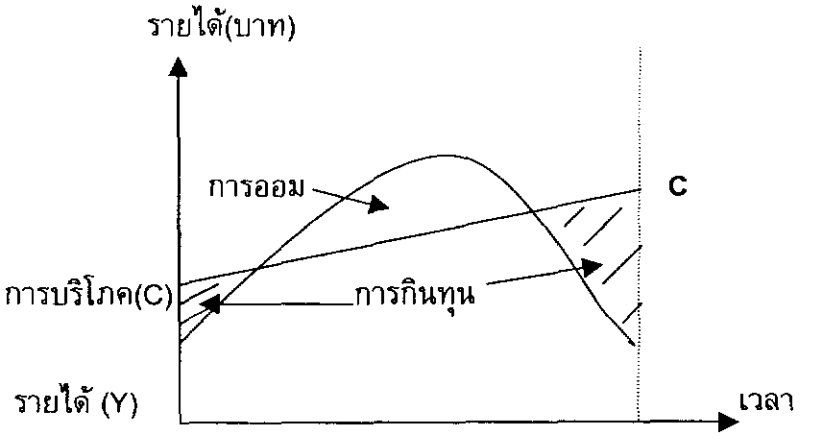

ภาพประกอบ 3 รายได้และการบริโภคตลอดวงจรชีวิต

จากภาพประกอบ 3 แกนตั้งแทนรายได้ (บาท) และแกนนอนแทนเวลา ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ (บาท) กับเวลาในการบริโภคตลอดวงจรชีวิต โดยการบริโภคจะมีค่าเพิ่มขึ้นทีละน้อยตลอดช่วงวงจรชีวิต โดยรายได้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตลอดช่วงปีที่ทำงานในระยะแรก ๆ เมื่อถึงจุดสูงสุดแล้วจะลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเลิกทำงาน รูปแบบการบริโภคและการมีรายได้ดังปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อการออมเป็นลบหรือมีการกินทุน (dissaving) ในช่วงแรก ๆ ของการทำงานและในช่วงปลายของวงจรชีวิต และการออมจะเป็นบวกในช่วงกลางของวงจรชีวิตซึ่งมีรายได้สูง

ทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิตพยายามอธิบายถึง พึ่งพิงกันระหว่างการบริโภคกับพฤติกรรมการออมของบุคคลในวงจรชีวิต คนงานหนุ่มสาวที่เข้ามาการในกำลังแรงงานมีรายได้ต่ำและมีอัตราการออมต่ำ (อาจจะติดลบด้วยซ้ำไป) โดยรายได้จะเพิ่มขึ้นในช่วงวัยกลางคน ขณะเดียวกัน

อัตราการออมก็เพิ่มขึ้นด้วย ช่วงเลิกทำงาน (วัยเกษียณ) รายได้จะลดลงและอาจจะเป็นที่คาดว่าเริ่มช่วงของการกินทุน (อัตราการออมติดลบ) ลักษณะของการบริโภคและการออมแสดงในภาพประกอบ 3 ดอนนี้รูปแบบของการบริโภคที่พึงประสงค์เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ แทนที่จะเป็นรูปแบบการบริโภคดังที่สมมติไว้ในตอนแรก รูปแบบของรายได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วกว่าและบุคคลที่เป็นตัวอย่างทำให้การบริโภคราบรื่นโดยการกินทุนในระยะสั้นในช่วงเริ่มแรก ช่วงกลางการออมเป็นบวกและการกินทุนในระยะยาวในช่วงที่เลิกทำงาน (วัยเกษียณ)

จากการศึกษาเรื่องการบริโภคแบบวงจรชีวิตข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าบุคคลต่าง ๆ มีความต้องการที่จะหาความมั่นคงให้กับตนเองโดยพยายามเลือกที่จะมีการออมทรัพย์ไว้บริโภคในช่วงวัยเกษียณมากที่สุด ในช่วงวัยทำงานจะทำงานหนักเพื่อให้ได้ผลตอบแทนมากที่สุดจะได้เหลือเก็บออมทรัพย์ไว้ แต่ในช่วงวัยเด็ก วัยแรกรุ่น วัยเกษียณและช่วงอายุที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัวที่ไม่สามารถหารายได้ได้มากนักแต่ต้องใช้จ่ายในการดำรงชีวิตมากจึงทำให้ในช่วงเวลาอายุดังกล่าวต้องมีการกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิตมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ

5. แนวคิดทฤษฎีการเงิน

5.1 ความหมายการเงิน (แสงจันทร์ ศรีประเสริฐและอภินันท์ จันตะนี.2543 : 1 – 5)

เดวิด ฮูม (David Hume) ได้ให้ความหมายของเงินว่า เงินนั้นเป็นเพียงเครื่องมือซึ่งมวลมนุษยชาติต่างเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนสินค้าชนิดหนึ่งกับสินค้าชนิดอื่น ๆ

เดนนิส โรเบิร์ตสัน (Dennis Robertson) ได้เขียนหนังสือเล่มชื่อว่า Money ได้ให้ความหมายของเงินว่า เงินจะเป็นอะไรก็ได้ แต่จะต้องเป็นสิ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปอย่างกว้างขวางในการชำระค่าของสินค้าหรือการปลดเปลื้องพันธะของธุรกิจอื่น ๆ นอกจากนี้โรเบิร์ตสันยังเห็นว่าเงินไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่ในการเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น ยังต้องทำหน้าที่เป็นหน่วยวัดมูลค่ามาตรฐาน (Standard of valua) อีกด้วย

อัลเบิร์ต จี. ฮาร์ค และปีเตอร์ บี. คีเนน (Albert G. Hart and Peter B. Kenen) ได้ให้ความหมายของเงิน โดยเน้นถึงการเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงและมีมูลค่าแต่ในนามที่ตายตัวว่า เงินคือ ทรัพย์สินที่เจ้าของสามารถนำมาชำระหนี้ในจำนวนที่แน่นอนและโดยทันทีทันใดได้

อีวาน ซี. จอห์นสัน และวิลเลี่ยม ดับเบิ้ลยู. โรเบิร์ต (Ivan C. Johnson and William W. Roberts) ได้ให้ความหมายของเงินไว้ดังนี้ เงินจะเป็นอะไรก็ได้ แต่ต้องเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในการเป็นสื่อกลางในการชำระค่าสินค้าและบริการ หรือการชำระหนี้

บาร์กกิน (Parkin. 1996) ได้ให้ความหมายของค่าของเงินไว้ดังนี้ ค่าของเงิน หมายถึงความสามารถหรืออำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของเงินแต่ละหน่วยที่จะนำออกมาเพื่อจับจ่ายใช้สอบสำหรับการซื้อสินค้าและบริการ (Goods and Service) ในระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ ถ้าเงินมี

อำนาจซื้อสูง ก็จะมีผลทำให้ผู้บริโภคสามารถที่จะซื้อสินค้าและบริการได้มาก และในทำนองเดียวกัน ถ้าเงินมีอำนาจซื้อต่ำ ก็จะมีผลทำให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าและบริการได้น้อย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เงิน เป็นอะไรก็ได้ที่สังคมขณะนั้นยอมรับโดยทั่วไปให้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน และเป็นเครื่องมือวัดมูลค่าของสินค้าและบริการชนิดต่าง ๆ โดยเงินสามารถใช้ในการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ตลอดจนเงินสามารถชำระหนี้ได้ตามกฎหมายกำหนด

5.2 ความหมายเศรษฐศาสตร์การเงิน (The Meaning of Money Economics)

(ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ .2541 : 1 –2)

ทอมัส เอฟ คาร์กิลล์ (Cargill. 1979) ได้ให้ความหมายของเศรษฐศาสตร์การเงินว่าเกี่ยวข้องกับลักษณะ หน้าที่ และอิทธิพลทางการเงินและสินเชื่อที่มีต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจแสดงถึงระดับการจ้างงาน ผลผลิต ราคา และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศโดยประเทศหนึ่งกับประเทศใดอื่น ๆ ในโลก ดังนั้น เศรษฐศาสตร์การเงินจะครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ (1) บทบาทและหน้าที่ของเงินในระบบเศรษฐกิจ (2) ระบบการเงินและสถาบันการเงินซึ่งมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินและสินเชื่อทั้งหมด (3) อิทธิพลของเงินและสินเชื่อที่มีต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และ(4) โครงสร้างและหน้าที่ของธนาคารกลางและควบคุมปริมาณเงินสินเชื่อโดยธนาคารกลางเพื่อทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจเช่น การจ้างงานเต็มที่ การมีเสถียรภาพของราคาสินค้า ความจำเริญทางเศรษฐกิจและความสมดุลในดุลการชำระเงิน

โรเบิร์ต อี. เวนทรอบ (Weinttraub. 1979) ได้ให้จุดมุ่งหมายของเศรษฐศาสตร์การเงินว่าเป็นตัวกำหนดนโยบายการเงินที่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อการนี้เรื่องสำคัญต่างๆ ที่จะต้องทำการศึกษาได้แก่ สถาบันการเงิน กระบวนการอุปทานการเงิน ความต้องการถือเงินและอัตราหมุนเวียนของเงิน ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประชาชาติและตัวแปรมหเศรษฐศาสตร์อื่น ๆ กับตัวแปรทางการเงิน และความสัมพันธ์ระหว่างดุลการชำระเงินกับการพัฒนาทางการเงิน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เศรษฐศาสตร์การเงิน มีบทบาทอย่างมากในระบบเศรษฐกิจไม่ว่าจะน้อยหรือใหญ่ โรงเรียนซึ่งถือว่าเป็นสถาบันทางสังคมแห่งหนึ่งที่ต้องอาศัยเศรษฐศาสตร์การเงินมาช่วยในการบริหารจัดการด้านบทบาทและหน้าที่ของเงินที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของบุคคลภายในองค์กร ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเศรษฐศาสตร์การเงินในด้านการกู้เงินสวัสดิการและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการเงินกู้สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

5.3 การบริหารการเงินบุคคล (Finance Personal Management)

(สุขใจ น้ำผุด . 2537 : 1 – 5)

5.3.1 ความหมายของการบริหารการเงินบุคคล

การบริหารการเงินบุคคล (Finance Personal Management) หมายถึง การจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักจัดหาเงินเข้ามาและใช้จ่ายออกไปอย่างถูกต้อง ก่อให้เกิดผลดีจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

5.3.2 จุดมุ่งหมายของการบริหารการเงินบุคคล

การบริหารการเงินบุคคล เป็นการบริหารการเงินในส่วนของบุคคลให้บรรลุจุดมุ่งหมาย (Objective) ที่ตนวางไว้ คนเราทุกคนย่อมปรารถนาจะพบกับความสำเร็จในชีวิตด้วยกันทั้งนั้นซึ่งความหวังของแต่ละคนย่อมมีต่างกัน บางคนต้องการมีการศึกษา มีอาชีพก้าวหน้า สามารถหารายได้ได้มากจนสร้างความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว แต่สำหรับบางคนก็ต้องการเพียงเพื่อให้ชีวิตพออยู่ได้ให้ครอบครัวมีกินมีใช้ไม่ลำบาก และมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็เพียงพอแล้ว แต่ไม่ว่าความปรารถนาของบุคคลจะเป็นอย่างไรก็ตาม "เงิน" เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลได้รับในสิ่งที่ตนหวังไว้ ดังนั้นการเรียนรู้ในการจัดระเบียบการเงินของตนเองและครอบครัวอย่างมีประสิทธิให้เกิดผล โดยเริ่มต้นวางแผนการเงินสำหรับตนเองและครอบครัวเสียแต่เนิ่น ๆ แล้ว ก็ย่อมทำให้ทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้

5.3.3 ขอบเขตของการบริหารการเงินบุคคล

การบริหารการเงินบุคคลครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ ของบุคคลใน 6 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน (Finance Wealth) ซึ่งได้แก่การมีงานทำที่เหมาะสม ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคง รู้จักวางแผนใช้จ่าย ทำงบประมาณตลอดจนการรู้จักเลือกใช้เครดิตเพื่อเสริมฐานะความเป็นอยู่ของชีวิดอีกด้วย

2. การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาด (Spending Money Wisely) โดยใช้เงินเป็นในทุกด้านไม่ว่าเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคม และอื่น ๆ

3. การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) เพื่อให้มีที่พำนักอันสุขสบายและปลอดภัย อีกทั้งเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหาย

4. การสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการทำประกันภัย (Insurnace Program)

5. การลงทุนประเภทต่าง ๆ (Diversified Investment Portfolio) โดยเลือกหลักทรัพย์ลงทุนและสถาบันที่จะลงทุนให้เหมาะสม

6. การวางแผนการเงินสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ (Retirement) เพื่อความมั่นคงและสุขสบายตลอดชั่วอายุขัยของบุคคล

5.3.4 บทบาทและความสำคัญของการบริหารการเงินบุคคล

การบริหารการเงินเป็นเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับในชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคนและในทุกช่วงชีวิตของเขา ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อความมั่นคงของบุคคลและครอบครัวแล้วยังส่งผลต่อความมั่นคงของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย ประโยชน์ของการบริหารการเงินบุคคลมีดังนี้

1. ให้บุคคลได้มีแนวทางในการวางแผนการเงินของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าเป็นเรื่องของการจัดหา การใช้จ่าย การเก็บออมไว้ตลอดจนการลงทุน การรู้จักวางแผนและป้อง

กันสำหรับชีวิตและทรัพย์สินของตน อันจะนำซึ่งความมั่งคั่ง มั่นคงและความผาสุกสำหรับบุคคลและครอบครัวของเขานั้น

2. ส่งเสริมให้บุคคลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องในทุกแง่ทุกมุมของชีวิต เนื่องจากมีหลายสิ่งที่คนเรามักไม่ค่อยได้คิดและคำนึงถึง เช่น การใช้เงินเพื่อสุขภาพที่ดี การใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนท่องเที่ยวก็ดี สิ่งเหล่านี้เป็นการช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ได้มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายอย่างสมบูรณ์แบบ และได้มีโอกาสใช้เงินที่ตนอุตส่าห์ทำมาหาได้มาตลอดชีวิตให้เกิดผลจนคุ้มค่าอย่างแท้จริง

3. การศึกษาวิชาการบริหารการเงินบุคคล จะก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planner) ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการเงิน และการลงทุนของบุคคลโดยเฉพาะ สามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่ลูกค้าที่ต้องการลงทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ เป็นต้นว่า ธนาคาร บริษัทประกันชีวิต บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทจัดการลงทุน ตลอดจนกิจการซึ่งทำหน้าที่ดูแลรักษาผลประโยชน์ของลูกค้า (Trustee) นอกจากนั้นวิชาการบริหารการเงินบุคคลยังเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการพนักงาน (Personal) ของบริษัทต่างๆ ที่จะเข้าใจถึงความต้องการของบุคคลซึ่งจะช่วยให้การให้คำปรึกษาและจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับบุคลากรในหน่วยงานของตนได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

4. การศึกษาทางด้านการบริหารการเงินบุคคล ยังเป็นรากฐานความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะเมื่อการบริหารการเงินของครัวเรือนได้ผลดีมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีเงินเหลือกินเหลือใช้ส่งผลให้เกิดการออมและการลงทุนของประเทศได้มาก นอกจากนั้นเมื่อประชาชนส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายก็เป็นการช่วยรัฐประหยัดค่าใช้จ่ายทางด้านสวัสดิการสังคมลงไปได้อีกทางหนึ่ง

5.4 การบริโภคต่างเวลา (การกู้และการออม)

5.4.1 การเลือกต่างเวลาของผู้บริโภค (ชุมพร สมร่าง . 2543 : 1-8)

การตัดสินใจในการเลือกของผู้บริโภคอาจกระทำต่างเวลากันได้ การเลือกในเวลาปัจจุบันจะมีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการในอนาคตได้ การเลือกที่กล่าวนี้ เรียกว่า การเลือกต่างเวลา (intertemporal choice)

การศึกษาการเลือกในการบริโภคต่างเวลา เป็นการศึกษาการเลือกต่างเวลากันระหว่างการบริโภคสินค้าในเวลาปัจจุบันและอนาคต ที่เรียกว่า การเลือกต่างเวลา (intertemporal choice) เนื่องจากการเลือกกระทำในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน การเลือกต่างเวลามีความเกี่ยวข้องกับการกู้ยืมและการออมของผู้บริโภค ผู้บริโภคอาจจะเก็บออมรายได้ในเวลาปัจจุบัน กล่าวโดยทั่วไปแล้ว การเลือกต่างเวลาของผู้บริโภคจะเป็นการเลือกโดยเปรียบเทียบรายจ่ายการบริโภคในเวลาปัจจุบันกับรายจ่ายการบริโภคในอนาคตนั่นเอง ถ้าผู้บริโภคทำการออมในเวลาปัจจุบันเพื่อใช้จ่ายในการบริโภคในอนาคต ราคาของการออมก็คือรายจ่ายการบริโภคในเวลาปัจจุบันจะลดลง ในทางกลับกันถ้าผู้

บริโภคทำการกู้ยืมเพื่อเพิ่มการบริโภคต้องใช้คืนเงินกู้ที่ได้กู้ยืมมาก ดังนั้น การวิเคราะห์การตัดสินใจกู้ยืมหรือการออม (ให้กู้ยืม) จึงมีความสำคัญในการวิเคราะห์การเลือกต่างเวลาของผู้บริโภค

ข้อสมมติ ในการวิเคราะห์การเลือกต่างเวลาของผู้บริโภค มีดังต่อไปนี้

1. ในแต่ละช่วงเวลาราคาสินค้าถูกกำหนดให้คงที่ และผู้บริโภคจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคโดยได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด ดังนั้นในการวิเคราะห์การบริโภคต่างเวลาของผู้บริโภค เราจะพิจารณาระหว่างรายจ่ายเพื่อการบริโคในแต่ละเรื่องเวลา แทนที่จะพิจารณาปริมาณสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ

2. ในการวิเคราะห์ จะสมมติว่าผู้บริโภคทำการเลือกในการบริโภคเพียง 2 ช่วงเวลา หรือ 2 ปี ได้แก่ มีปัจจุบัน (t = 0) และมีอนาคต (t = 1) โดยกำหนดให้รายจ่ายในการบริโภคปีปัจจุบันและมีอนาคต แทนด้วย C_0 และ C_1

3. ผู้บริโภคเผชิญกับตลาดทุนที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ ดังนั้น การกู้ยืมและการให้กู้ยืมของผู้บริโภค แต่ละรายจะไม่มีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ย

5.4.2 โครงสร้างการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด (Optimization Problem) ในกรณีการเลือกต่างเวลา เป็นดังนี้

1.ฟังก์ชันเป้าหมายของผู้บริโภค ในกรณีการเลือกของผู้บริโภคในเวลาเดียวกัน (atemporal choice) ผู้บริโภคจะมีเป้าหมายเลือกซื้อสินค้าที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด ในทำนองเดียวกันการเลือกต่างเวลา (intertemporal choice)ของผู้บริโภค ผู้บริโภคจะทำการเลือกระหว่างกลุ่มของสินค้า (composite goods) ที่ต่างเวลากัน เพื่อให้ได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด การพิจารณากลุ่มของสินค้าในแต่ละเวลา จะอยู่ในรูปของรายจ่ายเพื่อการบริโภคที่ผู้บริโภคใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าในแต่ละเวลา ระหว่างปีนี้กับปีหน้า ฟังก์ชันเป้าหมายของผู้บริโภค คือ ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ที่เป็นฟังก์ชันของรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีนี้ (C_0) และรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีหน้า (C_1)

2. เงื่อนไขข้อจำกัด รายได้ที่ผู้บริโภคมีอยู่ (endowment) ในแต่ละเวลาจะแสดงถึงเงื่อนไขข้อจำกัดของผู้บริโภคในการใช้จ่ายเงินเพื่อการบริโภค กรณีการบริโภคต่างเวลา 2 ช่วงเวลา รายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีนี้ (C_0) และปีหน้า (C_1) จะต้องไม่มากไปกว่ารายได้ในปีนี้และปีหน้า

3. ตัวแปรเลือก ตัวแปรเลือกจะได้แก่ รายจ่ายเพื่อการบริโภคในแต่ละเวลาที่ผู้บริโภคจะต้องทำการเลือกภายใต้รายได้ที่มีอยู่ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด กรณีการบริโภคต่างเวลา 2 ช่วงเวลา ตัวแปรเลือกจะได้แก่ รายจ่ายในการบริโภคในปีนี้ (C_0) และรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีหน้า (C_1)

5.4.3 ขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลา (The Intertemporal Budget Constraint)

การศึกษาขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลาของผู้บริโภค มีความจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจความแตกต่างและความเกี่ยวข้องกันระหว่างมูลค่าปัจจุบัน (Present Valua : PV) และมูลค่าอนาคต (Future Value : FV) ของรายได้ของผู้บริโภค เนื่องจากผู้บริโภคอาจจะเลือกออมเงินในเวลาปัจจุบัน (รายจ่ายเพื่อการบริโภคลดลง) และใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มมากขึ้นในอนาคต หรือผู้

บริโภคอาจจะเลือกบริโภคมากในเวลาปัจจุบัน (กู้ยืมเงินมาเพื่อการบริโภค) และบริโภคน้อยลงในอนาคต (รายได้ในอนาคตต้องใช้คืนเงินกู้)

5.4.4 เส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลา

การหาเส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลาของผู้บริโภค สมมติว่าช่วงเวลาที่ทำการศึกษามี 2 ช่วงเวลา (Period) ได้แก่ ปีปัจจุบัน (ปีนี้) และปีอนาคต (ปีหน้า) โดยศึกษาจากสูตรสมการดังนี้

$$C_1 = I_1 + (I_0 - C_0) + i(I_0 + C_0)$$

โดยที่ I_0 และ C_0 แทน รายได้และรายจ่ายเพื่อการบริโภคของผู้บริโภคในปีปัจจุบัน

I_1 และ C_1 แทน รายได้และรายจ่ายเพื่อการบริโภคของผู้บริโภคในปีหน้า

รายจ่ายการบริโภคในปีหน้า (C_1) เท่ากับรายได้ในปีหน้า (I_1) บวกด้วยเงินออมในปีนี้ ($I_0 - C_0$) รวมทั้งดอกเบี้ยจากเงินออมที่ได้รับในปีหน้า $i(I_0 + C_0)$

ถ้า $(I_0 - C_0) = 0$ หรือ $I_0 = C_0$ หมายความว่า ในปีปัจจุบันผู้บริโภคใช้จ่ายเท่ากับรายได้และไม่มีเงินออม

ถ้า $(I_0 - C_0) > 0$ หรือ $I_0 > C_0$ หมายความว่า ในปีปัจจุบันผู้บริโภคใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้และมีเงินออม กรณีนี้ผู้บริโภคจะมีฐานะเป็นผู้ให้กู้

ถ้า $(I_0 - C_0) < 0$ หรือ $I_0 < C_0$ หมายความว่า ในปีปัจจุบันผู้บริโภคใช้จ่ายมากกว่ารายได้ กรณีนี้ผู้บริโภคจะมีฐานะเป็นผู้กู้

จากสมการข้างต้นสามารถนำมาเขียนเป็นกราฟได้ดังนี้

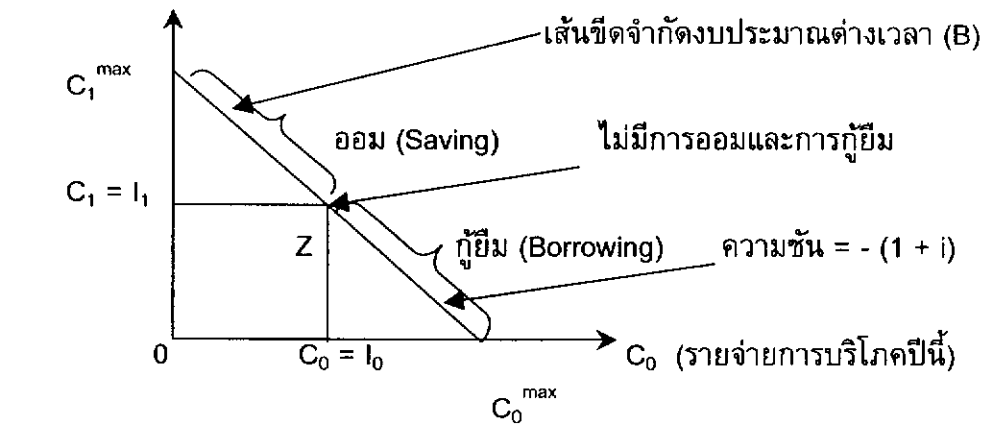

ภาพประกอบ 4 เส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลา

จากภาพประกอบ 4 แกนตั้งแทนรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีหน้า (C_1) และแกนนอนแทนรายจ่ายเพื่อการบริโภคปีปัจจุบันหรือปีนี้ (C_0) จุดตัดแกนตั้งจะแสดงถึงรายจ่ายเพื่อการบริโภคสูงสุดที่ผู้บริโภคจะใช้รายได้ในปีหน้า (C_1^{max}) เมื่อลากเส้นเชื่อมต่อจุดทั้งสองจะได้เส้นขีดจำกัดงบ

ประมาณต่างเวลาของผู้บริโภค (B) โดยเส้นจะลากผ่านจุด Z นี้แสดงถึงชุดชาวกลุ่มสินค้า (bundle of composite goods) ที่ $I_1 = C_1$ และ $I_0 = C_0$ ดังนั้น ณ จุด Z ผู้บริโภคจะไม่มีการออมและการกู้ยืม

เส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลา ส่วนที่เหนือจุด Z จะแสดงถึงการออมของผู้บริโภคในปีปัจจุบันเพื่อนำไปใช้จ่ายในอนาคต เนื่องจากในช่วงนี้รายจ่ายเพื่อการบริโภคในปีหน้ามากกว่ารายได้ในปีหน้า รายจ่ายส่วนที่มากกว่ารายได้นี้นำมาจากเงินที่เก็บออมไว้ในปีนี้ ในทางกลับกันเส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลาส่วนที่อยู่ต่ำกว่าจุด Z จะแสดงถึงการกู้ยืมของผู้บริโภคในปีปัจจุบัน เพราะในช่วงนี้รายจ่ายในการบริโภคในปีนี้มากกว่ารายได้ปีเดียวกัน ทำให้ผู้บริโภคต้องกู้ยืมเงินมาเพื่อการบริโภค

ค่าความชันของเส้นขีดจำกัดงบประมาณต่างเวลาของผู้บริโภคที่แสดงถึงการสับเปลี่ยนกัน (Trade off) ระหว่างรายจ่ายการบริโภคในปีนี้และปีหน้า ถ้าผู้บริโภคเพิ่มรายจ่ายการบริโภคในปีนี้ 1 บาท (ผู้บริโภคอาจลดการออมลงหรือกู้ยืมเงิน) ผู้บริโภคจะสูญเสียรายได้ที่จะนำไปใช้ เพื่อการบริโภคในปีหน้า รายจ่ายการบริโภคในปีหน้าจะลดลงเท่ากับ (1 + i) บาท ในทางกลับกัน ถ้าผู้บริโภคลดรายจ่ายการบริโภคปีนี้ลง 1 บาท (โดยออมมากขึ้น) ผู้บริโภคจะมีรายได้สำหรับนำไปใช้ในปีหน้าสำหรับการบริโภคเพิ่มขึ้นเท่ากับ (1 + i) บาท

จากการศึกษาการเลือกบริโภคต่างเวลา (intertemporal choice) ข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้บริโภคสามารถเลือกบริโภคสินค้าหรือบริการใด ๆ ในช่วงเวลาปัจจุบันหรืออนาคตก็ได้ เนื่องจากเวลาที่ต่างกันจะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยทั่วไปจำแนกได้เป็นผู้บริโภคที่มีเงินออมโดยการเก็บเงินไว้บริโภคในช่วงเวลาอนาคต จะมีบทบาทเป็นผู้ให้กู้ และผู้บริโภคที่นำเก็บในอนาคตมาบริโภคในปัจจุบันจะมีบทบาทเป็นผู้กู้ การเลือกบริโภคต่างเวลา (intertemporal choice) ดังกล่าว จะมีปริมาณมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของตลาดทุนนั้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะอิงอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เป็นหลัก

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ดังนี้

6.1 อายุ

เตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 62 – 63) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านการกู้ยืมเงิน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมาชิกที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี มีความคิดเห็นต่อการให้บริการว่ามีความเหมาะสมมากกว่าทุกช่วงอายุ

ปฏล เปรมปรีดิ์ (2545 : 75 – 80) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมาชิกที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่าสมาชิกที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องจากสมาชิกที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาค่อนข้างมากมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีทักษะและแง่มุมในการพิจารณาการดำเนินงานตลอดจนแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่า

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 109 - 110) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 52.8 ปี เกษตรกรลูกค้าที่มีอายุไม่เกิน 50 ปี 51 – 60 ปี และ 61 ปีขึ้นไปมีระดับปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้ที่แตกต่างกันในเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร

เกจมณี หลงมา (2544 : 74) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 53.77 มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่ต้องสร้างฐานะของครัวเรือนและต้องรับผิดชอบมากขึ้น มีการศึกษาระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกที่มีอายุต่างกัน ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการชำระหนี้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร อาจเนื่องมาจากสมาชิกส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้สหกรณ์เหมือนกัน แต่มีความคิดเห็นในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะอยู่ในสถานภาพเดียวกัน คือการเป็นลูกหนี้ แต่มีความคิดที่จะรับผิดชอบต่อหนี้ที่มีอยู่เหมือนกัน และการมีอายุต่างกันก็ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้มีประสบการณ์ด้านสหกรณ์มากกว่ากัน เพราะสมาชิกทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ด้านสหกรณ์เท่าเทียมกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า อายุ เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โดยกลุ่มสมาชิกที่มีอายุมากจะมีความคิดเห็นที่เหมาะสมต่อการกู้เงินสวัสดิการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร อายุ มาศึกษาในครั้งนี้

6.2 ระดับการศึกษา

ปฏล เปรมปรีดิ์ (2545 : 75 – 80) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและอุดมการณ์สหกรณ์ออมทรัพย์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 109 - 110) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 93.2 ทำให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต้องเพิ่มคำแนะนำแต่เกษตรกรลูกค้าในเรื่องการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร โดยแนะนำให้ใช้ปัจจัยการผลิตในท้องถิ่นและจัดหาปัจจัยการผลิตร่วมกันโดยผ่านสหกรณ์การเกษตรและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกัน กำจัดหนูและแมลงรบกวนพืช สัตว์และผลผลิตทางการเกษตรตลอดจน การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมตามพื้นที่ ตามฤดูกาลและความต้องการของตลาดเพื่อให้ได้ราคาที่ดี

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79 – 80) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการชำระหนี้ที่แตกต่างกัน และน่าสนใจตรงที่สมาชิกที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่4 จะมีความคิดเห็นต่อการชำระหนี้มากกว่าสมาชิกที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในช่วงอายุ มีครอบครัว มีสถานภาพทางสังคมมากกว่าจึงทำให้มีความรับผิดชอบมากกว่าสมาชิกที่เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ ซึ่งผลการวิจัยยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนว่าระดับการศึกษามากน้อยเพียงใด จึงจะมีความคิดเห็นที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรระดับการศึกษาเข้ามาศึกษาในครั้งนี้ เพื่อหาข้อสรุป และสามารถใช้ผลการศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบทฤษฎีว่ามีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

6.3 ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก

เตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 69) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาโดยรวมแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านการกู้ยืมเงิน พบว่าสมาชิกมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความเหมาะสมปานกลาง เนื่องจากปัจจัยทางด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก การสร้างความเข้าใจและส่งเสริมความรู้ทำให้สมาชิกมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ปฏล เปรมปรีดิ์ (2545 : 75) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมาชิกที่มีระยะเวลาเป็นสมาชิกน้อยกว่า 10 ปี อยู่ระหว่าง 10 – 20 ปี และเวลามากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก สมาชิกที่มีระยะเวลาเป็นสมาชิกแตกต่างกัน แต่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ต่าง ๆ การสร้างความเข้าใจทางสหกรณ์ในด้านการส่งเสริมความรู้ที่มีอยู่ให้มีความรู้มากยิ่งขึ้น และการสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญทำให้สมาชิกมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

อัจฉรา สมสวย (2545 : 105 - 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกต่ำกว่า 5 ปี ไม่มีตำแหน่งในสหกรณ์ ผู้ชักชวนให้เข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ คือ พนักงานสหกรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่เข้าเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4 เข้าเป็นสมาชิกเพื่อจะได้กู้ยืมเงินจากสหกรณ์ สมาชิกที่มีระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์แตกต่างกันทางสถิติ ในการบริการด้านการให้สินเชื่อ ในเรื่องจำนวนเงินกู้ ขั้นตอนการขอกู้และระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกสหกรณ์ที่มีอายุการเป็นสมาชิกนานตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับสมาชิกกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีลงมา เนื่องจากสมาชิกที่มีอายุเกิน 16 ปีขึ้นไปเริ่มรู้สึกอ่อนล้า ไม่กระตือรือร้นในงานสหกรณ์และสนใจต่อการชำระหนี้น้อยกว่ากลุ่มที่มีอายุการเป็นสมาชิกตั้งแต่ 15 ปีลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่เป็นสมาชิกมานานรู้สึกว่าสหกรณ์ไม่สามารถแก้ปัญหาการไม่ชำระหนี้ตามกำหนดได้ และสหกรณ์ไม่ได้ช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของสมาชิกดีขึ้นเพราะยังมีหนี้สินเหมือนเดิม หาความหวังอะไรไม่ได้มากไปกว่าการขอกู้ยืมเงินและแบ่งปันผลกำไรเล็กน้อย จึงทำให้เกิดความรู้สึกเฉื่อยชาไม่มีความกระตือรือร้นเท่าที่ควร ขณะที่กลุ่มอายุการเป็นสมาชิกตั้งแต่ 11 – 15 ปีลงมา อยากเห็นการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้ดียิ่งขึ้น มีความคิดที่จะชำระหนี้มากกว่าทุกกลุ่ม เพราะคิดว่าการชำระหนี้อาจทำให้สหกรณ์เข้มแข็งและสมาชิกกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยที่มีโอกาสและศักยภาพที่จะหาเงินมาชำระหนี้ได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โดยสมาชิกต้องอาศัยปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก การสร้างความเข้าใจและส่งเสริมความรู้ ทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

6.4 เงินเดือน

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนและจากคู่สมรส โดยข้าราชการมีเงินเดือนเฉลี่ยเดือนละ 29,098.0 บาทซึ่งไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายเนื่องจากข้าราชการไม่มีรายได้เสริมทำให้ต้องมีการกู้ยืมเงินมากขึ้น

สุรชาติ มงคลศิริโรจน์ (2545 : 42 – 46) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มีอัตราเงินเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมว่า มีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการออมทรัพย์ ด้านการสงเคราะห์แก่สมาชิก และด้านสาธารณะประโยชน์ สมาชิกมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านการกู้ยืมเงินสมาชิกมีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกที่มีรายได้สูงนั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา เช่น มีส่วนร่วมในการถือหุ้น มีการใช้บริการ การเข้าร่วมประชุมเพื่อให้การดำเนินงานลุล่วงไปด้วยดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสมาชิกที่มีรายได้มาก มีโอกาสจะแสดงบทบาทมากกว่าสมาชิกที่มีรายได้น้อย

ปฏล เปรมปรีดิ์ (2546 : 76) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยสมาชิกที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกที่มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทนั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสหกรณ์มากขึ้น โดยสมาชิกที่มีรายได้มากมีโอกาสที่จะแสดงบทบาทในการทำธุรกิจกับสหกรณ์ในด้านการออม และการกู้มากขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินอย่างฉลาดและประสบความสำเร็จในการจัดการทางการเงิน

เตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 68) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกในแต่ละกลุ่มอัตราเงินเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการของกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมปานกลาง สมาชิกที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านการกู้ยืม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมาชิกที่มีอัตราเงินเดือนน้อยและอัตราเงินเดือนมาก ต่างก็มีบทบาทในสหกรณ์ในฐานะกรรมการ เจ้าหน้าที่ และผู้กู้เงิน

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 107 - 110) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าประกอบกิจกรรมการเกษตรส่วนใหญ่ทำนาร้อยละ 98.6 มีรายได้ภาคการเกษตรเฉลี่ย 37,176.94 บาทต่อปี เป็นรายได้จากการปลูกพืชร้อยละ 98.6 มีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 20,271.07 บาทต่อปี เป็นรายได้จากการรับจ้างของตนเอง จากการรับจ้างของบุคคลในครัวเรือน จากการค้าขาย และจากบุตร หลานหรือบุคคลอื่นส่งเงินมาให้ รวมรายได้ตลอดทั้งปีเฉลี่ย 52,952.32 บาท โดยเกษตรกรลูกค้าที่มีรายได้ภาคการเกษตรมีการชำระคืนเงินกู้ได้มากกว่ารายได้นอกภาคกการเกษตร ปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้เกิดจากการทำงานต่างจังหวัดและต้องนำเงนไปชำระหนี้แหล่งเงินกู้อื่นก่อน

อัจฉรา สมสวย (2545 : 105 - 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้ครัวเรือน

ต่อปีเฉลี่ย 63,870.39 บาทต่อคน โดยสมาชิกที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์แตกต่างกันทางสถิติ ในการบริการด้านการให้สินเชื่อ ในเรื่องขั้นตอนการขอกู้ ระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้ เงื่อนไขในการชำระคืน เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ ด้านการหาสินค้ามาจำหน่ายในเรื่องปริมาณสินค้า เจ้าหน้าที่ขายสินค้า

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกที่มีรายได้สูง ซึ่งอาจจะมีรายได้มาจากหลายแห่ง เช่น มีพื้นที่เพาะปลูกเป็นของตัวเองจำนวนมาก เก็บผลผลิตได้มาก มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์เครื่องมือและแรงงานมากหรือมีลูกหลานส่งให้ใช้ ทำให้มีสภาพการใช้เงินคล่องตัว ส่วนคนที่มีรายได้น้อย เช่น การขายแรงงาน หรือขายผลผลิตทางการเกษตรที่มีจำนวนน้อย ไม่มีรายได้ที่พอเพียงหรือไม่มีรายได้ที่แน่นอน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการชำระหนี้ให้กับสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาด จำกัดแตกต่างกัน ดังนั้น คนที่มีรายได้น้อยแต่มีความต้องการชำระหนี้มากกว่าคนที่มีรายได้มาก อาจเป็นไปได้ว่า คนที่มีรายได้น้อย มีความตระหนักอยู่เสมอว่าจะต้องหาเงินมาชำระหนี้ให้สหกรณ์ให้ได้ส่วนจะได้ด้วยวิธีไหนนั้นขึ้นอยู่กับโอกาสของสมาชิกแต่ละคน แต่คนที่มีรายได้มากไม่ค่อยจะคิดเรื่องนี้ เพราะคิดว่าถึงเวลาชำระเมื่อไรก็สามารถหาเงินมาจ่ายหนี้ได้ทันที

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า อัตราเงินเดือน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ ซึ่งมีผลการวิจัยที่ขัดแย้งกันและยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนว่าอัตราเงินเดือนส่งผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรอัตราเงินเดือนเข้ามาศึกษาในครั้งนี้ เพื่อหาข้อสรุป และสามารถใช้ผลการศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบทฤษฎีว่ามีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

6.5 ค่าใช้จ่าย

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายจ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,218.1 บาท โดยรายจ่ายเพื่อใช้เป็นค่าอาหารมากที่สุด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา และการเดินทางค่าน้ำมันตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยวิธีสมการแบบถดถอย พบว่าการกู้ยืมเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทุก ๆ ด้านของข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 107 - 111) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้ามีรายจ่ายภาคการเกษตรเฉลี่ย 24,985.74 บาทต่อปี แยกเป็นรายจ่ายค่าปุ๋ยเคมี ค่ายาฆ่าแมลง ปรายศัตรูพืช ค่าแรงงานในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวพืช ค่าจ้างแรงงานเครื่องจักร ค่าซื้อเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร และค่าซ่อมเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร รายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 56,688.22 บาทต่อปี แยกเป็นค่าซื้อข้าวสารบริโภค ซื้ออาหาร

บริโภค ค่าใช้จ่ายการศึกษาของบุตร ค่าก่อสร้างและซ่อมแซมบ้านที่อยู่อาศัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าประเพณีต่างๆ และค่าเสี่ยงโชค โดยเกษตรกรลูกค้าที่มีรายจ่ายภาคการเกษตร 30,001 บาทขึ้นไป และนอกภาคเกษตรไม่เกิน 40,000 บาท มีการชำระคืนเงินกู้ได้หมดและเร็วกว่า ปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้เกิดจากค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบ้านอยู่อาศัย ต้องนำเงินไปชำระหนี้แหล่งเงินกู้อื่นก่อน ค่าใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิต และผู้อื่นยืมเงินแล้วไม่ส่งคืนตามกำหนด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ค่าใช้จ่าย เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โดยข้าราชการส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ทำให้เกิดการกู้ยืมเงินขึ้น

6.6 หนี้สิน

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีหนี้สินเฉลี่ยครอบครัวละ 721,354.9 บาทโดยเป็นหนี้กับสหกรณ์ออมทรัพย์มากที่สุด รองลงมา คือการออมทรัพย์แบบประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์และการเล่นแชร์โดยมีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 โดยข้าราชการที่เป็นสมาชิกสามารถผ่อนชำระหนี้ได้เฉลี่ยเดือนละ 4,705.5 บาท

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 108 - 112) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้ามีจำนวนหนี้สินเฉลี่ย 29,010.87 บาท แยกเป็นหนี้สินที่กู้จากญาติพี่น้อง กู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและธนาคารอื่น ๆ กู้จากพ่อค้า นายทุน โดยเกษตรกรลูกค้าที่ไม่มีหนี้สินอื่น มีการชำระคืนเงินกู้ได้หมดมากกว่าเกษตรกรลูกค้าที่มีหนี้สิน ปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้ในเรื่อง ต้องนำเงินไปชำระหนี้แหล่งเงินกู้อื่นก่อน ผู้อื่นยืมเงินแล้วไม่ส่งคืนตามกำหนด ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบ้านอยู่อาศัย ปัญหาอุปสรรคการชำระหนี้จากพนักงานธนาคารในเรื่อง ไม่ได้รับความสะดวกขณะติดต่อชำระหนี้ และขาดความสนใจลูกค้าขณะติดต่อชำระหนี้

จริยา จรดล (2544 : 47 - 49) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝาง จำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2542/2543 พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่เข้าเป็นสมาชิกเพราะต้องการกู้เงินและเพื่อรับผลประโยชน์บางอย่างจากสหกรณ์การเกษตร สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินที่มีอยู่ในปัจจุบันและความต้องการเงินกู้ในอนาคต ของผู้ที่เป็นสมาชิกและผู้ที่ไม่เป็นสมาชิก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องมาจาก อาชีพเกษตรกรในปัจจุบันซึ่งเป็นอาชีพที่มีการลงทุนสูงในการผลิตสินค้า หรือผลผลิตทางการเกษตรปัจจัยในการผลิตหลายอย่างมีราคาสูงเช่น ยาปราบศัตรูพืช อาหารสัตว์ เครื่องจักร ปุ๋ยและสารเคมีต่างๆ เมื่อเกษตรกรมีต้นทุนการผลิตสูงทำให้จำหน่ายสินค้าหรือผลผลิตในราคาสูง ประกอบกันภาวะเศรษฐกิจการเกษตรที่ขาดอำนาจในการต่อรองทำให้รายจ่ายมากกว่ารายได้ ดังนั้นเกษตรกรจึง

ประสบกับปัญหาการขาดทุนทำให้ไม่สามารถชำระหนี้สินที่มีอยู่ได้หมด จึงทำให้เกษตรกรต้องทำการกู้ยืมเงินจากสหกรณ์เพื่อใช้ชำระหนี้และเป็นต้นทุนในการผลิตต่อไป

เกจมณี หลงมา (2544 : 74 - 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 97.17 มีอาชีพเป็นเกษตรกร มีรายได้ทั้งหมดเฉลี่ยครัวเรือนละ 46,180.73 บาท ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเฉลี่ย 39,175.14 บาทต่อครัวเรือน รายได้สุทธิเฉลี่ย 7,000.59 บาทต่อครัวเรือนและพบว่าสมาชิกร้อยละ 48 มีหนี้สินหลายแห่งนอกเหนือจากสหกรณ์ ทำให้สมาชิกประสบกับปัญหารายจ่ายสูงกว่ารายได้ มีหนี้สินหลายแห่ง มีภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาบุตรและได้รับผลผลิตจากการเกษตรต่ำดังนั้นสหกรณ์ควรส่งเสริมให้สมาชิกทำอาชีพเสริมรายได้ ให้ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลคาผลิตผลและสหกรณ์ควรขอความร่วมมือกับแหล่งเงินกู้อื่นเช่น สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน ธกส. กลุ่มออมทรัพย์ในหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านและธนาคารออมสินในการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ เพื่อประโยชน์ของสหกรณ์และป้องกันสมาชิกไปกู้เงินจากนอกระบบทำให้สหกรณ์ไม่ได้รับการชำระหนี้คืน

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกที่มีหนี้สินแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการชำระหนี้ไม่แตกต่างกันเนื่องมาจาก กลุ่มที่ไม่มีภาระหนี้สินกับสหกรณ์เข้าใจกลุ่มสมาชิกที่มีหนี้สิน และอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มที่ไม่เป็นหนี้สินในขณะนี้แต่อาจเคยเป็นหนี้สินมาก่อนหน้านี้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า หนี้สิน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ ประชาชนส่วนใหญ่กู้ยืมเนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย โดยกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภค มากที่สุด รองลงมาเพื่อชำระหนี้สินและเป็นต้นทุนการผลิต

6.7 จำนวนเงินหุ้น

สุรชาติ มงคลวิโรจน์ (2545 : 46) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มียอดเงินฝากทั้งสิ้นต่างกัน มีความเหมาะสมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องมาจาก การดำเนินงานของสหกรณ์จะมีการบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติต่าง ๆ ของสหกรณ์ การกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับจำนวนหุ้นจะทำให้สมาชิกมีการออกในลักษณะของการซื้อหุ้นได้กำหนดไว้ในรายเดือน และอัตราสูงสุดเพื่อป้องกันการผูกขาด

ปฏล เปรมปรีดิ์ (2546 : 76) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมาชิกที่มีจำนวนหุ้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมาชิกที่มีจำนวนหุ้นมากกว่า 15,000 หุ้นและสมาชิกที่มีจำนวนหุ้นระหว่าง 10,000 – 15,000 หุ้น มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสหกรณ์อยู่ในระดับสูงกว่า สมาชิกที่มีจำนวนหุ้นน้อยกว่า

10,000 หุ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การดำเนินงานของสหกรณ์จะบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติต่างๆของสหกรณ์ การกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับจำนวนหุ้นได้กำหนดอัตราการออมไว้ตามรายได้ และอัตราสูงสุดเพื่อป้องกันการผูกขาด โดยสมาชิกมีความมั่นในว่าการลงทุนนั้นไม่เสียเปล่าและมีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการ

เตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 63) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกที่มียอดเงินฝาก 6,001 บาทขึ้นไป และ 2,000 – 4,000 บาท และต่ำกว่า 2,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการใช้บริการของสมาชิกของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการกู้ยืมเงินว่ามีความเหมาะสมมากกว่าผู้ที่ยอดเงินฝาก 4,001 – 6,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากกลุ่มผู้ที่มียอดเงินฝากต่ำและสูงจะมีบทบาทในสหกรณ์มากกว่ากลุ่มผู้ที่มียอดเงินฝากปานกลาง ซึ่งมีบทบาทในฐานะกรรมการ เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารจัดการ ผู้ฝากหรือผู้กู้

อัจฉรา สมสวย (2545 : 105 - 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีมูลค่าหุ้นเฉลี่ย 13,568 บาทต่อคน สมาชิกที่มีมูลค่าหุ้นแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์แตกต่างกันทางสถิติ ในด้านวิธีการส่งเสริม ในเรื่องการติดตามผล การบริการด้านการให้สินเชื่อ ในเรื่องจำนวนเงิน ขั้นตอนการขอกู้ ระยะเวลาในการขออนุมัติเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ เงื่อนไขในการชำระคืน เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ ด้านการรวบรวมผลผลิตในเรื่อง ราคาที่สหกรณ์รับซื้อ การขนส่ง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า จำนวนเงินหุ้น เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โดยกลุ่มผู้ที่มีจำนวนเงินฝากน้อยและมากจะมีความต้องการกู้เงินมาก โดยหลักการตามระบบของสหกรณ์จะควบคุมลำดับและจำนวนการกู้เงินไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร จำนวนเงินหุ้น มาศึกษาในครั้งนี้

6.8 วัตถุประสงค์การกู้เงิน

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาเป็นการกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย รถยนต์ และเพื่อการศึกษา ตามลำดับโดยข้าราชการส่วนใหญ่กู้ยืมแบบกู้สามัญ กู้ยืมแบบพิเศษและกู้ยืมแบบลักษณะพิเศษคือเพื่อซื้อสินค้าและกู้แบบฉุกเฉินตามลำดับ

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 108 - 109) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าที่กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 85.8 ใช้เงินกู้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

อัจฉรา สมสวย (2545 : 105 - 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 82.9 ประกอบอาชีพทำการเกษตร สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 40,000 – 80,000 บาทต่อปี มีรายจ่ายอยู่ระหว่าง 25,000 – 55,000 บาทต่อปี สมาชิกร้อยละ 84.9 มีหนี้สิน โดยมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน แหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่คือสหกรณ์การเกษตร

จริยา จรดล (2544 : 47 - 49) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝาง จำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2542/2543 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ต้องการสินเชื่อเฉลี่ย 20,650.74 บาทต่อคน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อปลดหนี้ร้อยละ 25.32 ดังนั้น สหกรณ์ควรมีการระดมเงินทุนภายในสหกรณ์เพื่อลดการกู้จากแหล่งเงินทุนจากภายนอกเพื่อลดต้นทุนธุรกิจสินเชื่อและธุรกิจอื่นๆ

เกจมณี หลงมา (2544 : 74) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าการนำเงินกู้ที่ได้ไปใช้ของสมาชิกสหกรณ์ที่มีหนี้ค้างชำระทั้ง 2 ระยะคือระยะสั้นและระยะปานกลาง ตามความต้องการเงินทุนในการผลิตและการบริโภคของสมาชิก ซึ่งสมาชิกที่ได้รับการกู้เงินได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ในการกู้เป็นส่วนใหญ่ คือใช้ในการเกษตร 73 สัญญา ลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร 53 สัญญา นำไปใช้จ่ายในครัวเรือน 13 สัญญา ใช้ต่อเติมอาคารที่พักในครอบครัว 4 สัญญา และชำระหนี้สินเดิม 9 สัญญา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า วัตถุประสงค์การกู้เงิน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โดยกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคเป็นอันดับหนึ่ง นอกจากนั้นกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย รถยนต์และเพื่อการศึกษา

6.9 เงื่อนไขการกู้เงิน

อัจฉรา สมสวย (2545 : 106 - 108) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4สมัครเป็นสมาชิกเพื่อวัตถุประสงค์จะได้กู้ยืมเงินจากสหกรณ์ โดยสมาชิกต้องเข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ 2 ครั้งต่อปี สมาชิกส่วนใหญ่ที่ขอกู้กับสหกรณ์ทุกครั้งที่ต้องการกู้ ถ้าไม่กู้กับสหกรณ์จะขอกู้กับญาติพี่น้อง สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 67.8 เมื่อขอกู้แล้วมีโอกาสได้รับเงินกู้ทุกครั้ง และสมาชิกที่ไม่ขอกู้กับสหกรณ์เพราะไม่จำเป็นต้องกู้เงิน ข้อเสนอแนะของสมาชิกด้านสวัสดิการของสหกรณ์ควรจัดให้มีเงินกู้แบบฉุกเฉิน

จริยา จรดล (2544 : 47 - 49) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝาง จำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2542/2543 พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 37.45 ปี มีระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิก 6.07 ปี มีรายได้ในภาคเกษตรเฉลี่ย 290,550.80 บาทต่อคน มีรายจ่ายภาคเกษตรเฉลี่ย 247,054.60 บาทต่อคน มีรายได้นอกภาคเกษตรเฉลี่ย 41,611.76 บาทต่อคน มีรายจ่ายนอกภาคเกษตรเฉลี่ย 54,395.29 บาทต่อคน และมี

หนี้สินเฉลี่ย 13,411.76 บาทต่อคน สหกรณ์ควรพิจารณาคุณสมบัติของสมาชิกที่จะขอกู้ในด้าน อายุ ขนาดของพื้นที่ รายจ่ายในภาคเกษตร รายได้ภาคเกษตร และรายได้นอกภาคเกษตร เพราะจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิก ถ้าสหกรณ์พิจารณาปัจจัยเหล่านี้ในการให้สินเชื่อแก่สมาชิกที่มีความสามารถที่จะชำระเงินกู้ให้แก่สหกรณ์ เพื่อที่สหกรณ์จะลดปัญหาด้านหนี้ค้างชำระ ดังนั้นฝ่ายสินเชื่อควรกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้เหมาะสม เช่น กำหนดระยะเวลาในการขอกู้และกำหนดกลุ่มสมาชิกที่สามารถกู้ได้

มธุรส บุญเจริญ (2542 : 48 - 51) ได้ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรหางดง จำกัด อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ยินดีเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรหางดง จำกัด เนื่องจากเงื่อนไขในการเข้าเป็นสมาชิกที่ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน รวมทั้งเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินของผู้ที่เป็นสมาชิกมีไม่มาก ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในการให้บริการที่ดีของเจ้าหน้าที่ สำหรับผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกแล้วส่วนใหญ่จะให้เหตุผลการไม่เข้าเป็นสมาชิก สมาชิกสหกรณ์การเกษตรหางดง จำกัด เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูง และได้รับเงินฌาปนกิจสงเคราะห์น้อย ตลอดจนเงื่อนไขการกู้ยืมเงินของผู้เป็นสมาชิกมีมาก

จารึก อินทร์ดำ (2546 : 65 – 66) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการกู้เงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กรมส่งเสริมการเกษตร จำกัด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่อายุเฉลี่ย 45.14 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 70.60 ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกเฉลี่ย 18.86 ปี มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 406,683.21 บาท ต่อปี มีรายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนละ 146,123.80 บาทต่อปี มีหุ้นเฉลี่ยคนละ 135,457.50 บาท มีหนี้สินกับสหกรณ์ทั้งกู้ฉุกเฉินและกู้สามัญเฉลี่ย 268,991.8 บาท มีหนี้สินนอกสหกรณ์เฉลี่ย 205,291.80 บาทมีความต้องการกู้กับสหกรณ์เฉลี่ย 325,741.30 บาท จากการศึกษาพบว่า รายได้รวม รายจ่ายรวม เงินออม หนี้สินและสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจะทำให้สมาชิกกู้ฉุกเฉินและกู้เงินพิเศษมากขึ้น ส่วนระยะเวลาการเป็นสมาชิก รายจ่ายรวม หนี้สิน สินทรัพย์และมูลค่าหุ้นเพิ่มขึ้นจะทำให้สมาชิกกู้เงินสามัญมากขึ้น ดังนั้นสหกรณ์ควรสำรวจข้อมูลดังกล่าวของสมาชิกประกอบการอนุมัติกู้ฉุกเฉิน กู้สามัญ และกู้เงินพิเศษเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนระดมเงินทุนในสมาชิกกู้เพื่อนำเงินกู้ไปใช้ได้อย่างเพียงพอตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เงื่อนไขการกู้เงิน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการในด้านระเบียบข้อบังคับของการกู้เงินสวัสดิการ ซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไขระยะเวลาที่เป็นสมาชิก การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือน การกำหนดวงเงินการกู้สามัญและกู้ฉุกเฉิน การค้ำประกันและการกำหนดอัตราดอกเบี้ย จะทำส่งผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการและปริมาณความต้องการกู้เงินสวัสดิการมาก ดังนั้นผู้วิจัย จึงนำตัวแปร เงื่อนไขการกู้เงิน มาศึกษาในครั้งนี้

6.10 ขั้นตอนการกู้เงิน

สุรชาติ มงคลวิโรจน์ (2545 : 44) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า แบบฟอร์มเอกสารการกู้ยืมมีความเหมาะสม สมาชิกยินดีค้ำประกันให้เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจ เนื่องจากการกู้ยืมเงินสวัสดิการต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้บริหารโรงเรียน สมาชิกมีสิทธิในการกู้ยืมเงินได้ก่อนตามลำดับน้อยไปมาก มีการกำหนดจำนวนงวดให้ผ่อนชำระขั้นตอนในการกู้ยืมมีความสะดวกรวดเร็ว และการส่งงวดเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยของสมาชิกผ่านเจ้าหน้าที่การเงินโรงเรียน

เตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 66) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ด้านการกู้ยืมเงิน สมาชิกมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดวงเงินให้กู้มีความเหมาะสม สมาชิกยินดีค้ำประกันให้เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจ การให้คำยินยอมกู้เงินของคู่สมรสตามระเบียบของสวัสดิการ กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสม และการจัดลำดับก่อน – หลังในการกู้เงินสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสม

สินไชย เงินคุณด้วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า การบริการด้านการกู้ยืมของคณะกรรมการดำเนินกิจการสหกรณ์อยู่ในระดับพึงพอใจ

อัจฉรา สมสวย (2545 : 106 - 108) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากในด้าน เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ ระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้ ขั้นตอนการขอกู้และเงื่อนไขในการชำระคืน สมาชิกมีความพึงพอใจในระดับน้อยในด้านจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เมื่อศึกษาประเด็นปัญหาอุปสรรคของสมาชิกพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีปัญหาด้านวงเงินให้กู้น้อยและดอกเบี้ยเงินกู้มีอัตราสูง แต่สมาชิกไม่มีปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวกับขั้นตอนในการขอกู้ ระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้และการเร่งรัดจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์

พันธ์ศักดิ์ กลิ่นศรีสุข (2546 : 47 – 49) ได้ศึกษาความคิดเห็นของกรรมการต่อการจัดการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา : ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่ากรรมการกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่ร้อยละ 44.2 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 31.4 กรรมการกองทุนควรพิจารณาโครงการของสมาชิกที่ขอกู้เงินตามจำนวนเงินกู้ของสมาชิกให้เหมาะสมกับโครงการที่สมาชิกเสนอ และควรพิจารณาด้วยความเป็นธรรมเพื่อก่อให้เกิดการแบ่งสรรเงินกู้กระจายได้ทั่วถึงกับสมาชิกผู้ยื่นเสนอขอกู้ โดยจัดการให้กรรมการกองทุนมีความรู้ความ

เข้าใจในกระบวนการจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคล การอำนวยการและการควบคุมเพื่อจะได้ไม่มีปัญหาต่อการให้เงินกู้แก่สมาชิกและได้รับเงินคืนครบตามกำหนด

เกจมณี หลงมา (2544 : 75 - 80) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสหกรณ์ต้องพิจารณาการให้กู้เงินตามขั้นตอนอย่างละเอียดและเคร่งครัด ประมาณการค่าใช้จ่ายและรายได้ที่จะได้รับของผู้กู้ ตรวจสอบรายได้ รายจ่ายให้ตรงกับความเป็นจริงและพิจารณากรณีที่สมาชิกคนเดียวกู้เงินหลายสัญญา ปริมาณสินเชื่อร้อยละ 36.79 กู้เงินอยู่ในช่วง 10,001 – 30,000 บาท มีหลักประกันเงินกู้ทั้งหมดเป็นที่ดินและบุคคลค้ำประกัน มีมูลค่าเฉลี่ยต่อสัญญา จำนวน 130,199 บาท

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ขั้นตอนการกู้เงิน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ การกู้เงินที่ยึดหลักการสหกรณ์ที่มีการกำหนดวงเงินให้กู้ การค้ำประกัน การจัดลำดับก่อนหลัง การส่งงวด รวมทั้งการขั้นตอนการให้กู้เป็นระบบรวดเร็ว จะทำส่งผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการและปริมาณความต้องการกู้เงินสวัสดิการมาก ดังนั้นผู้วิจัย จึงนำตัวแปร ขั้นตอนการกู้เงิน มาศึกษาในครั้งนี้

6.11 การชำระคืนเงินกู้

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 โดยข้าราชการที่เป็นสมาชิกสามารถผ่อนชำระหนี้ได้เฉลี่ยเดือนละ 4,705.5 บาทส่วนใหญ่เป็นการผ่อนชำระการกู้ยืมประเภทสามัญ โดยข้าราชการที่มีระดับสูงจะมีภาระในการผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับต่ำกว่า

สินไชย เงินคุณด้วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า สมาชิกกู้ยืมร้อยละ 93.1 สมาชิกบางส่วนมีรายได้ประจำไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 10.1

ธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544 : 108 - 109) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าได้รับการตรวจสอบการใช้เงินกู้ร้อยละ 99.3 ได้รับหนังสือเตือนการชำระหนี้จำนวน 1 ครั้งต่อปีร้อยละ 97.3 ไม่ได้รับการติดตามเร่งรัดหนี้ต่อปีร้อยละ 84.5 เป็นเกษตรกรลูกค้าที่ไม่ได้ชำระหนี้ตามกำหนดเลยร้อยละ 41.2 ชำระหนี้ได้ไม่หมดตามกำหนดร้อยละ 23.0 และชำระหนี้ได้หมดกำหนดร้อยละ 35.8 ปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าพบสาเหตุเกิดจากค่าใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิต พนักงานธนาคารบริการชำระหนี้ช้า และผลผลิตได้รับความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ เมื่อเปรียบเทียบการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าที่มีพื้นฐานบางประการและสภาพการกู้เงินแตกต่างกันในด้าน รายได้ภาคการเกษตร รายจ่ายภาค

การเกษตร รายจ่ายนอกภาคการเกษตร จำนวนหนี้สินอื่นและจำนวนหนี้สินเงินกู้ถึงกำหนดชำระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พันธ์ศักดิ์ กลิ่นศรีสุข (2546 : 47 – 49) ได้ศึกษาความคิดเห็นของกรรมการต่อการจัดการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา : ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าระยะเวลาในการกู้เงินและการส่งชำระเงินคืน ซึ่งในระเบียบข้อบังคับกองทุนได้กำหนดระยะเวลากู้ไว้ 1 ปี เป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้นเกินไป ควรยืดระยะเวลาการกู้และการชำระคืนให้มีระยะเวลา 2 – 3 ปีเนื่องจากสมาชิกบางรายนำเงินไปลงทุนในโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลานานเกิน 1 ปีเช่น เลี้ยงสัตว์ ทำให้ไม่สามารถเก็บผลผลิตภายใน 1 ปีทำให้เกิดปัญหาการชำระคืนไม่ตรงกำหนด สมาชิกจำเป็นต้องทำการกู้ยืมเงินนอกระบบเพื่อส่งคืนกองทุน จึงทำให้สมาชิกเกิดภาระหนี้สินเพิ่มมากขึ้นจึงไม่คุ้มกับการลงทุนทำโครงการ

เกจมณี หลงมา (2544 : 75 – 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 55.66 ได้รับความสะดวกในการติดต่อชำระหนี้ในระดับมาก สมาชิกร้อยละ 59.43 ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้เมื่อครบกำหนดและสมาชิกร้อยละ 40.47 สามารถชำระหนี้ได้เพียงบางส่วนเมื่อถึงกำหนด สาเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ส่วนใหญ่เกิดจากสมาชิกมีค่าใช้จ่ายในครอบครัวสูง เช่น ค่าอุปโภคบริโภค ค่าการศึกษาของบุตรหลานที่สูงขึ้น รองลงมาคือนำเงินไปลงทุนในการประกอบอาชีพต่อ ผลผลิตทางการเกษตรต่ำส่งผลให้รายได้ลดลงขณะที่รายจ่ายเพิ่มขึ้นจึงไม่มีเงินเพียงพอชำระหนี้คืน เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้สิน พบว่าสาเหตุสำคัญที่สุดคือ การมีหนี้หลายทาง

มนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่า สมาชิกที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสหกรณ์การเกษตรจะมีความกระตือรือร้นในการชำระหนี้ เพราะรู้ว่า ถ้าสมาชิกไม่ชำระหนี้จะทำให้สหกรณ์มีปัญหาขาดสภาพคล่อง ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนให้สมาชิกกู้ยืม จะนำมาซึ่งความล้มเหลวของการบริหารจัดการสหกรณ์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การชำระคืนเงินกู้ เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ สมาชิกสามารถชำระคืนในสัดส่วนที่น้อยกว่าเงินกู้และในบางครั้งพบว่าสมาชิกไม่สามารถชำระเงินคืนได้

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและแหล่งข้อมูล
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาถึงสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูและลูกจ้าง/พนักงานประจำสังกัดโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ปี 2547 จำนวน 76 คน

แหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการและข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี 2544 – 2546 จำนวน 193 ชุด โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีได้ดังนี้

- ปี 2544	จำนวน	46	ชุด
- ปี 2545	จำนวน	75	ชุด
- ปี 2546	จำนวน	72	ชุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาตามความมุ่งหมาย 1 เพื่อศึกษาสภาพการกู้เงิน มีดังนี้

1. หนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน

2. บัญชีเงินปันผลสวัสดิการโรงเรียน

3. แบบบันทึกการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพการกู้เงิน เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงิน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกและเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และแบบเติมคำในช่องว่าง ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ค่าใช้จ่าย หนี้สินและพฤติกรรมการกู้เงิน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้าน วัตถุประสงค์การกู้เงินจำนวน 4 ข้อ เงื่อนไขการกู้เงินจำนวน 9 ข้อ ขั้นตอนการกู้เงินจำนวน 9 ข้อ และการชำระคืนเงินกู้จำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามสำรวจรายการ (Check list) เติมคำในช่องว่างและมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ

ระดับความเหมาะสมของความคิดเห็นในแบบสอบถามได้ให้เป็นคะแนนดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเติมคำในช่องว่าง ประกอบด้วย ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน การชำระคืนเงินกู้และอื่น ๆ

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามความมุ่งหมาย 1 เป็นหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการ บัญชีเงินปันผลสวัสดิการโรงเรียน แบบฟอร์มต่าง ๆ สมุดจดบันทึกการประชุม เทปและแถบบันทึกเสียง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย บทสัมภาษณ์ หนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการ คู่มือการดำเนินการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ข้อมูลระหว่าง ปี 2544 – 2547 และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกู้เงินสวัสดิการ เพื่อนำมาเป็นกรอบในการรวบรวมเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาตัวแปรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ พฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงินเพื่อนำมาเป็นกรอบในการทำวิจัย

3. นำหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนที่รวบรวมได้จากแหล่งข้อมูลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการดำเนินกิจการสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ระหว่างปี 2544 – 2546 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและความเหมาะสมของภาษา ขอคำแนะนำในการตรวจสอบแก้ไขก่อนที่จะนำข้อมูลไปใช้จริง

4. นำแบบสอบถาม แบบบันทึก เทปและแถบบันทึกเสียงไปเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพการกู้เงินสวัสดิการ

การเก็บรวบรวมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีผลต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระเงินคืนเงินกู้ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและเศรษฐกิจ แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้เนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายและตัวแปรที่ต้องการศึกษา

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา เนื้อหา และจัดหมวดหมู่ข้อคำถามให้กะทัดรัด เข้าใจง่ายพร้อมทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อถือได้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่ได้รับการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ความความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิแอลฟ่า (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 คำนวณได้จากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:125 –126)

$$\alpha = \frac{N}{N-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

โดยที่ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ

1. การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ

จากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบบันทึก แบบสอบถาม เทปและแถบบันทึกเสียงเพื่อรวบรวมข้อมูลสภาพการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันระหว่างปี 2544 – 2547 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

2. การเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ

ศึกษาหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ระหว่างปี 2544 – 2546 จำนวน 193 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลการทำวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ และแบบสอบถามจนครบทั้งหมด ผู้วิจัยต้องนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล (Editihg) ทำการแปลข้อมูลและลงรหัส (Codihg) เพื่อทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 12.0 เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดระบบข้อมูล

2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง(พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนระหว่างปี 2544 –2546 โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

3.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ในด้านความถี่ในการกู้ วัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตรและระยะเวลาที่เป็นสมาชิก และปัจจัยทางเศรษฐกิจได้แก่เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้นโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที ค่าทดสอบเอฟ และค่าสถิติไคสแควร์

4.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

5. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนใน 4 ด้าน

การประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยจากเกณฑ์การประเมินผลของ ประคอง กรรณสูตร (2538:70) ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การแปลความหมายระดับความเหมาะสมของความคิดเห็น ดังนี้

ค่าคะแนน	หมายถึง
4.51 – 5.00	สมาชิกมีความเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	สมาชิกมีความเห็นว่าเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	สมาชิกมีความเห็นว่าเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	สมาชิกมีความเห็นว่าเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	สมาชิกมีความเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 12.0 โดยใช้ค่าสถิติ 2 ประเภท

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทั่วไปคือค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics) เพื่อหาค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม คือ ค่าสถิติ t – test ค่าสถิติ F - test และค่าสถิติไคสแควร์ (Chi - Square) ซึ่งสถิติมีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยโดยใช้สูตร (อภินันต์ จันดะนี . 2538 : 182)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

โดยที่ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่ามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าคะแนนตัวหนึ่งซึ่งเกิดจากการเอาค่าคะแนนทุกตัวมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมดเพื่อต้องการทราบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สูตร (นราศรี ไววนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี . 2538 : 173)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

โดยที่ $\bar{X}$ แทน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

1. 3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อต้องการทราบการกระจายของข้อมูลของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเมื่อเทียบกับตัวกลางเลขคณิต โดยใช้สูตร (อภินันต์ จันตะนี . 2538 : 186)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนดิบ

n แทน จำนวนข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics)

2.1. ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ : 2544 . 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยที่ t แทน ค่าที่พิจารณาใน t - distribution

X_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง

X_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง

S^2_1 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง

S^2_2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่สอง

n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง

n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

2.2 ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ : 2544 . 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_w}$$

โดยที่ F แทน ค่าที่พิจารณาใน F - distribution

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between-group)

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square within-group)

2.3 ค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้วยการหาค่าสถิติไคสแควร์ (Chi - Square) โดยใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี . 2545 : 235 - 236)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^{r}\sum_{j=1}^{c} \left| \frac{(O_{ij} - E_{ij})}{E_{ij}} \right|^2 ; df = (r - 1)(c - 1)$$

โดยที่ χ^2 แทน ค่าไค – สแควร์

O_{ij} แทน ความถี่ที่สังเกตได้ของแถว i และคอลัมน์ j

E_{ij} แทน ความถี่ที่คาดหมายของแถว i และคอลัมน์ j

r แทน จำนวนแถวนอน

c แทน จำนวนแถวตั้ง

df = (r - 1) (c - 1) แทน องศาของความเป็นอิสระ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่องสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล 5 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	=	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่ามัชฉิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
S	=	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้การพิจารณาใน t - distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้การพิจารณาใน F- distribution
χ^2	=	ค่าสถิติในการทดสอบไคสแควร์ (Chi – Square Test)
P	=	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Probability)
*	=	ระดับนัยสำคัญ .05

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จำนวน 76 คน และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพการกู้เงินสวัสดิการโดยทั่วไป ในด้านพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

การนำเสนอผลการวิเคราห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพการกู้เงินสวัสดิการโดยทั่วไป ในด้านพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นพฤติกรรมกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน โดยแสดงในรูปความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

1.1 พฤติกรรมการกู้เงิน (สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก)จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน

เมื่อศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินในด้านสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก ศึกษาจำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน จากการศึกษาหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง(พิทักษ์วิทยาคาร) โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคมของของปี 2544 – 2546 ปรากฏผลดัง ตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของจำนวนผู้กู้เงิน ปริมาณการกู้เงินและสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก

ปี (พ.ศ.)	จำนวนสมาชิก	จำนวนผู้กู้เงิน	สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก	ปริมาณการกู้เงิน	
				จำนวน (บาท)	ค่าเฉลี่ยต่อคน
2544	78	46	58.97	2,318,900	50,410.9
2545	82	75	91.96	3,494,500	46,593.3
2546	76	72	94.73	3,906,300	54,254.7
รวม	239	193	81.78	9,719,700	50,361.2

ที่มา: ข้อมูลจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการปี 2544 – 2546

จากตาราง 3 พบว่า ระยะเวลา 3 ปี มีจำนวนผู้กู้ทั้งสิ้น 193 คนจำนวนผู้กู้ได้เพิ่มและลดลงดังนี้ ในปี 2544 มีจำนวนผู้กู้ 46 คน ปี 2545 มีจำนวนผู้กู้ 75คนและปี 2546 มีจำนวนผู้กู้ 72 คน รวม 3 ปีมีจำนวนผู้กู้ 193 คนซึ่งสอดคล้องกับจำนวนของสมาชิกที่เพิ่มและลดลงเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิก พบว่า สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกมีสัดส่วนร้อยละเพิ่มขึ้น ดังนี้ ปี 2544 มีสัดส่วนร้อยละ 58.97 ปี 2545 มีสัดส่วนร้อยละ 91.96 และปี 2546 มีสัดส่วนร้อยละ 94.73 รวม 3 ปีมีสัดส่วนร้อยละเฉลี่ย 81.78

ส่วนปริมาณการกู้เงินรวม 3 ปีมีจำนวน 9,719,700 บาท เฉลี่ยคนละ 50,361.2 บาทต่อครั้ง ในปี 2544 มีปริมาณการกู้เงินจำนวน 2,318,900 บาทเฉลี่ยคนละ 50,410.9 บาทต่อครั้ง ปี 2545 มีปริมาณการกู้เงินจำนวน 3,494,500 บาทเฉลี่ยคนละ 46,593.3 บาทต่อครั้ง และปี 2546 มีปริมาณการกู้เงินจำนวน 3,906,300บาท เฉลี่ยคนละ 54,254.7 บาทต่อครั้ง

1.2 พฤติกรรมการกู้เงิน (จำนวนผู้กู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน)

เมื่อศึกษาจำนวนผู้กู้เงินแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงินพบว่ามีจำนวนผู้กู้เงิน ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของจำนวนผู้กู้เงินแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงินระหว่างปี 2544–2546

วัตถุประสงค์การกู้เงิน	จำนวนผู้กู้เงิน ปี 2544		ปี 2545		ปี2546		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตร	8	17.39	7	9.33	9	12.50	24	12.44
2. เพื่อทุนการศึกษาต่อของสมาชิก	2	4.30	2	2.67	10	13.89	14	7.25
3. เพื่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	22	47.83	42	56.00	31	43.06	95	49.22
4. เพื่อใช้ชำระหนี้สิน	8	17.39	10	13.33	9	12.50	27	13.99
5. ไม่ระบุ	6	13.04	14	18.67	13	18.05	33	17.10
รวม	46		75		72		193	

ที่มา: ข้อมูลจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการ 2544 - 2546

จากตาราง 4 พบว่า จำนวนผู้กู้เงินรวม 3 ปีเมื่อแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงินทั้ง 4 หัวข้อ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตคิดเป็นร้อยละ 49.22 เพื่อใช้ชำระหนี้สินคิดเป็นร้อยละ 13.99 เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรคิดเป็นร้อยละ 12.44 และเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 7.25 โดยมีผู้ไม่ระบุวัตถุประสงค์ในการกู้เงินคิดเป็นร้อยละ 17.1 โดยการกู้เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรสูงสุดคือปี 2544 คิดเป็นร้อยละ 17.39 เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกสูงสุดคือปี 2546 คิดเป็นร้อยละ 13.89 เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตสูงสุดคือปี 2545 คิดเป็นร้อยละ 56.00 เพื่อใช้ชำระหนี้สินสูงสุดคือปี 2544 คิดเป็นร้อยละ 17.39

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการ

การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการเสนอในรูปความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังตาราง 5 และ 6

2.1 สถานภาพส่วนบุคคลของสมาชิก

จากการศึกษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จำนวน 76 คน ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมาชิกสวัสดิการ จำแนกเป็นสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S
อายุ				0.327
ต่ำกว่า 30 ปี	34	44.7		
31 – 50 ปี	22	29.0		
51 ปีขึ้นไป	20	26.3		
ระดับการศึกษา				0.563
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	9	11.8		
ปริญญาตรีขึ้นไป	67	88.2		
สถานภาพ				2.103
โสด	38	50.0		
สมรส	36	47.4		
อื่น ๆ	2	2.6		
จำนวนบุตร			2 (คน)	0.784
ไม่มี	40	52.6		
มี	31	40.8		
ไม่ระบุ	5	6.6		
ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก			9.67 (ปี)	8.432
น้อยกว่า 5 ปี	42	55.3		
5 – 15 ปี	12	15.8		
มากกว่า 15 ปี	22	28.9		

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 5 พบว่า ด้านอายุของสมาชิกส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมามีอายุ 31 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.3

ระดับการศึกษา พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 88.2 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.8

สถานภาพ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 47.4 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.6

จำนวนบุตร พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 52.6 ส่วนสมาชิกที่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 40.8 โดยมีจำนวนบุตรเฉลี่ยคนละ 2 คน เมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S = 0.784)

ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมามีระยะเวลามากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.9 และระยะเวลาระหว่าง 5 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกเฉลี่ยคนละ 10 ปี(ค่าเฉลี่ย = 9.67) เมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S = 8.432)

2.2 สถานภาพทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จำนวน 76 คน ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของสมาชิกสวัสดิการ จำแนกเป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจ

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (บาท)
เงินเดือน			16,303.6
น้อยกว่า 6,001 บาท	2	2.6	
6,001 – 12,000 บาท	31	40.8	
12,001 – 18,000 บาท	7	9.2	
มากกว่า 18,000 บาท ขึ้นไป	36	47.4	
ค่าใช้จ่าย			12,851.1
น้อยกว่า 8,001 บาท	27	35.5	
8,001 – 16,000บาท	29	38.2	
มากกว่า 16,000 บาทขึ้นไป	20	26.3	
หนี้สิน			7,211.0
น้อยกว่า 5,001 บาท	27	35.5	
5,001 – 10,000 บาท	4	5.3	
มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	14	18.4	

ตาราง 6 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (บาท)
เงินงวด			755.2
น้อยกว่า 501 บาท	36	97.0	
501 – 1,000 บาท	18	23.6	
มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	11	14.7	
ไม่ได้ชำระเงินงวด	11	14.7	
รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้			13,862.9
น้อยกว่า 12,001 บาท	50	65.8	
12,001 – 24,000 บาท	13	17.1	
มากกว่า 24,000 บาทขึ้นไป	13	17.1	
จำนวนเงินหุ้น			27,841.9
น้อยกว่า 17,001 บาท	40	52.6	
17,001 – 34,000 บาท	9	11.8	
34,000 – 51,000 บาท	7	9.2	
มากกว่า 51,000 บาทขึ้นไป	13	17.1	
ไม่มีจำนวนเงินหุ้น	7	9.3	

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 6 พบว่า สมาชิกมีเงินเดือนเฉลี่ยคนละ 16,303.6 บาทต่อเดือน สมาชิกส่วนใหญ่เงินเดือนมากกว่า 18,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมามีเงินเดือน 6,001 – 12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.8 เงินเดือน 12,001 – 18,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.2 และเงินเดือน น้อยกว่า 6,001 บาทคิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่าย พบว่า สมาชิกมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 12,851.6 บาทต่อเดือนสมาชิกส่วนใหญ่เงินเดือน 8,001 – 16,000บาทคิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมามีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 8,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.5และ ค่าใช้จ่ายมากกว่า 16,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 26.3 ตามลำดับ

หนี้สิน พบว่า สมาชิกมีหนี้สินเฉลี่ยคนละ 7,211 บาทต่อเดือน สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมามีหนี้สินมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.4 และมีหนี้สิน 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

เงินงวด พบว่าสมาชิกมีเงินงวดเฉลี่ยคนละ 755.2 บาทต่อเดือน สมาชิกส่วนใหญ่มีเงินงวดน้อยกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.0 รองลงมามีเงินงวด 501 – 1,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 23.6

และมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 14.7 ซึ่งเท่ากับจำนวนสมาชิกที่ได้ชำระเงินงวดคิดเป็นร้อยละ 14.7

รายได้หลังหักเงินกู้ พบว่าสมาชิกมีรายได้หลังหักเงินกู้เฉลี่ยคนละ 13,862.9 บาทต่อเดือน สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้ ฯ น้อยกว่า 12,001 บาทคิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมามีรายได้ฯเท่ากันคือ 12,001 – 24,000 บาทและมากกว่า 24,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 17.1

จำนวนเงินหุ้น พบว่า สมาชิกมีจำนวนเงินหุ้นเฉลี่ยคนละ 27,841.9 บาทต่อเดือน สมาชิกส่วนใหญ่มีจำนวนเงินหุ้น น้อยกว่า 17,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมามีจำนวนเงินหุ้นมากกว่า 51,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.1 มีจำนวนเงินหุ้น 17,001 – 34,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 11.8 และมีจำนวนเงินหุ้น 34,001 – 51,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

2.2.1 ประเภทค่าใช้จ่าย

เมื่อจำแนกประเภทค่าใช้จ่าย ออกเป็น 13 หัวข้อ พบว่าจำนวน ร้อยละ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของสมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของประเภทค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่าย	จำนวนสมาชิก (คน)	ร้อยละของสมาชิก	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย(บาท)
1. ค่าอาหาร	69	90.8	3,464.5
2. ค่าที่อยู่อาศัย	51	67.1	3,552.2
3. ค่าการศึกษา	25	32.9	2,100.0
4. ค่ารักษาพยาบาล	34	44.7	786.7
5. ค่าภาษี	31	40.8	964.1
6. ค่าเดินทาง	58	76.3	1,251.9
7. ค่าประกัน	27	35.5	1,768.8
8. ค่าโทรศัพท์	72	94.7	853.1
9. ค่าสาธารณูปโภค	47	61.8	806.7
10. ค่าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ	51	67.1	1,252.2
11. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	36	47.4	665.6
12. ค่าชำระหนี้สินรวมทั้งหมด	45	59.2	7,211.0
13. อื่น ๆ	18	23.7	3,850.0

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

หมายเหตุ: สมาชิกสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 7 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าชำระหนี้สินรวมเฉลี่ยเดือนละ 7,211.0 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 59.2 ค่าอื่นๆเฉลี่ยเดือนละ 3,850.0 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 23.7 ค่าที่อยู่อาศัยเฉลี่ยเดือนละ 3,552.2 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 67.1 ค่าอาหารเฉลี่ยเดือนละ 3,464.5 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 90.8 ค่าการศึกษาเฉลี่ยเดือนละ 2,100 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 32.9 ค่าประกันเฉลี่ยเดือนละ 1,768.8 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 35.5 ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 1,251.9 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 76.3 ค่าอุปโภคบริโภคต่างๆเฉลี่ยเดือนละ 1,252.2 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 67.1 ค่าภาษีเฉลี่ยเดือนละ 964.1 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 40.8 ค่าโทรศัพท์เฉลี่ยเดือนละ 853.1 บาท มีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 94.1 ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 806.7 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 61.8 ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ยเดือนละ 786.7 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 44.1และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง 665.5 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 47.1

2.2.2 ประเภทหนี้สิน

เมื่อจำแนกประเภทหนี้สิน ออกเป็น 7 หัวข้อ พบว่าจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของสมาชิกที่มีหนี้สินประเภทต่างๆ ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 จำนวน ร้อยละ และจำนวนหนี้สินเฉลี่ยของสมาชิกเมื่อจำแนกเป็นหนี้สินประเภทต่างๆ

ประเภทของหนี้สิน	จำนวนสมาชิก (คน)	ร้อยละของสมาชิก	จำนวนหนี้สินเฉลี่ย (บาท)
1. ค่าชำระหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย	25	32.9	5,890.9
2. ค่าผ่อนรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์	4	5.3	6,000.0
3. ค่าผ่อนเฟอร์นิเจอร์	2	2.6	1,200.0
4. ค่าผ่อนโทรศัพท์มือถือ	4	5.3	1,000.0
5. ค่าชำระหนี้สินเพื่อที่ดิน	0	0	0
6. เครื่องประดับและอัญมณี	0	0	0
7. อื่น ๆ	16	21.1	6,457.1

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

หมายเหตุ: สมาชิกสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 8 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินประเภทอื่นๆเฉลี่ยเดือนละ 6,457.1 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 21.1 ค่าผ่อนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์เฉลี่ยเดือนละ 6,000 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 5.3 ค่าชำระหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัยเฉลี่ยเดือนละ 5,890.9 บาทมีจำนวน

สมาชิกคิดเป็นร้อยละ 32.9 ค่าผ่อนเฟอร์นิเจอร์เฉลี่ยเดือนละ 1,200 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 2.6 ค่าผ่อนโทรศัพท์มือถือเฉลี่ยเดือนละ 1,000 บาทมีจำนวนสมาชิกคิดเป็นร้อยละ 5.3

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์ในการกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

3.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่ในการกู้		t	F	P
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ			
อายุ			-	2.122	0.143
ต่ำกว่า 30 ปี	22	28.9			
31 – 50 ปี	16	21.1			
51 ปีขึ้นไป	20	26.3			
สถานภาพ			0.677	-	0.419
โสด	27	35.5			
สมรส	31	40.8			
จำนวนบุตร			-2.317*	-	0.030
ไม่มี	29	38.2			
มี	27	35.5			
ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก			-	4.999*	0.016
น้อยกว่า 5 ปี	29	35.5			
5 – 15 ปี	9	11.8			
มากกว่า 15 ปี	20	26.3			

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 9 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ความถี่ในการกู้ทั้งหมด 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.9 โดยสมาชิกที่มีอายุแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ระดับการศึกษา พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.1 โดยสมาชิกที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สถานภาพ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีสถานภาพสมรส มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.8 โดยสมาชิกที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จำนวนบุตร พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีไม่มีบุตร มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 29 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 38.2 โดยสมาชิกที่มีจำนวนบุตรแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = -2.317)

ระยะเวลาที่การเป็นสมาชิก พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ที่มีระยะเวลาที่การเป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปี มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 29 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 35.5 โดยสมาชิกที่มีระยะเวลาที่การเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 4.999)

3.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความถี่ในการกู้		F	P
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ		
เงินเดือน			1.416	2.965
น้อยกว่า 6,001 บาท	3	3.9		
6,001 – 12,000 บาท	20	26.3		
12,001 – 18,000 บาท	4	5.3		
มากกว่า 18,000 บาท ขึ้นไป	31	40.8		

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ความถี่ในการกู้		F	P
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ		
ค่าใช้จ่าย			4.559*	0.023
น้อยกว่า 8,001 บาท	13	17.1		
8,001 – 16,000บาท	25	32.9		
มากกว่า 16,000 บาทขึ้นไป	15	19.7		
หนี้สิน			0.412	0.671
น้อยกว่า 5,001 บาท	15	19.7		
5,001 – 10,000 บาท	2	2.6		
มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	11	14.5		
เงินงวด			1.233	0.315
น้อยกว่า 501 บาท	27	35.5		
501 – 1,000 บาท	11	14.5		
มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	9	11.8		
รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้			1.546	0.236
น้อยกว่า 12,001 บาท	29	38.2		
12,001 – 24,000 บาท	13	17.1		
มากกว่า 24,000 บาทขึ้นไป	11	14.5		
จำนวนเงินหุ้น			0.599	0.623
น้อยกว่า 17,001 บาท	27	35.5		
17,001 – 34,000 บาท	9	11.8		
34,000 – 51,000 บาท	4	5.3		
มากกว่า 51,000 บาทขึ้นไป	13	17.1		

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 10 พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีเงินเดือนมากกว่า 18,000 บาทขึ้นไป มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.8 สมาชิกที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ค่าใช้จ่าย พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีค่าใช้จ่าย 8,001 – 16,000 บาท มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.9 สมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (F = 4.559)

หนี้สิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีหนี้สินน้อยกว่า 5,001 บาท มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.7 สมาชิกที่มีหนี้สินแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เงินงวด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีเงินงวดน้อยกว่า 501 บาท มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.5สมาชิกที่มีเงินงวดแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้น้อยกว่า 2,001 บาทมีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.2 สมาชิกที่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้แตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จำนวนเงินหุ้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีจำนวนเงินหุ้นน้อยกว่า 17,001 บาท มีความถี่ในการกู้ทั้งหมด 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.5 สมาชิกที่มีจำนวนเงินหุ้นแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

	พฤติกรรมการกู้เงิน	หัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงิน							
		เพื่อการศึกษาบุตร		เพื่อการศึกษาของสมาชิก		เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต		เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้	
		χ^2	P	χ^2	P	χ^2	P	χ^2	P
1	อายุ	10.622*	.005	3.439	.179	1.010	.603	.162	.922
2	ระดับการศึกษา	.054	.816	.383	.536	1.754	.185	.439	.508
3	สถานภาพ	5.307	.070	2.140	.343	1.611	.447	.548	.760
4	จำนวนบุตร	12.593*	.002	5.211	.074	2.356	.308	.952	.621
5	ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก	24.523*	.000	23.27*	.046	17.78	.217	14.245	.432

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 11 พบว่าสมาชิกที่มีอายุแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=10.622) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ระดับการศึกษา พบว่าสมาชิกที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สถานภาพ พบว่าสมาชิกที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนบุตร พบว่าสมาชิกที่มีจำนวนบุตรแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=12.593) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ระยะเวลาที่การเป็นสมาชิก พบว่าสมาชิกที่มีระยะเวลาที่การเป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรและเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=24.523) และ (χ^2=23.27) ตามลำดับ ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

	พฤติกรรมการกู้เงิน	หัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงิน							
		เพื่อการศึกษาบุตร		เพื่อการศึกษาของสมาชิก		เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต		เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้	
		χ^2	P	χ^2	P	χ^2	P	χ^2	P
1	เงินเดือน	6.986	.072	3.748	.290	4.122	.249	0.705	.892
2	ค่าใช้จ่าย	14.89*	.001	2.359	.307	1.357	.507	1.619	.445
3	หนี้สิน	8.000*	.018	2.353	.308	1.000	6.7	5.185	.075
4	เงินงวด	0.510	.775	8.325*	.016	2.769	.205	1.940	.379
5	รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้	20.29*	.000	1.406	.495	2.752	.253	1.005	.605
6	จำนวนเงินหุ้น	0.969	.809	12.31*	.006	0.941	.816	7.166	.067

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 12 พบว่า สมาชิกที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าใช้จ่าย พบว่าสมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=14.89) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆ ไม่นัยสำคัญทางสถิติ

หนี้สิน พบว่าสมาชิกที่มีหนี้สินแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=8.000) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

เงินงวด พบว่าสมาชิกที่มีเงินงวดแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=8.325) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ พบว่าสมาชิกที่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=20.29) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนเงินหุ้น พบว่าสมาชิกที่มีจำนวนเงินหุ้นแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=12.31) ส่วนวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆไม่นัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละ ของผู้กู้เงินและค่าเฉลี่ยของความถี่ในการกู้เงินแยกตามวัตถุประสงค์

จากผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละ ของผู้กู้เงินและค่าเฉลี่ยของความถี่ในการกู้เงินแยกตามวัตถุประสงค์ ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 จำนวน ร้อยละ ของผู้กู้เงินและค่าเฉลี่ยของความถี่ในการกู้เงินสวัสดิการแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

วัตถุประสงค์การกู้เงิน	จำนวนผู้กู้เงิน		ค่าเฉลี่ยของความถี่ในการกู้เงิน(ครั้ง)
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร	16	21.0	4.88
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก	11	14.5	5.00
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	42	55.3	3.00
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ	7	9.2	2.00

ที่มา : ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 13 พบว่า พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่จะกู้เงินเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต คิดเป็นร้อยละ 55.3 ความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 3 ครั้ง เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร คิดเป็นร้อยละ 21.0 ความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 5 ครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.88) เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกร้อยละ 14.5 ความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 5 ครั้ง และเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่างๆคิดเป็นร้อยละ 9.2 ความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 2 ครั้ง ตามลำดับ

3.6 การวิเคราะห์ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้ และปริมาณเงินกู้ความต้องการกู้เงินสวัสดิการแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากผลการวิเคราะห์ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้ แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

วัตถุประสงค์การกู้เงิน	ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร	16	21.6
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก	13	17.1
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	49	64.5
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ	7	9.2

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 14 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ได้รับเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตอย่างในปริมาณที่เพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร คิดเป็นร้อยละ 21.6 เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 17.1 และเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการกู้เงินและปริมาณเงินกู้สวัสดิการแยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน ปรากฏผลดังตาราง 15

ตารางที่ 15 ความต้องการกู้เงินและปริมาณเงินกู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

วัตถุประสงค์การกู้เงิน	ความต้องการกู้เงิน		ปริมาณความต้องการเงินกู้
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย(บาท)
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร	4	5.3	45,000.0
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก	2	2.6	20,000.0
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	76	100.	85,000.0
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ	2	2.6	50,000.0

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตารางที่ 15 พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความต้องการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีปริมาณความต้องการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตเฉลี่ยครั้งละ 85,000 บาทเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 5.3 มีปริมาณความต้องการกู้เงินเฉลี่ยครั้งละ 45,000 บาท เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 มีปริมาณความต้องการกู้เงินเฉลี่ยครั้งละ 20,000 บาท เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่างๆจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 มีปริมาณความต้องการกู้เงินเฉลี่ยครั้งละ 50,000 บาท ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

4.1 ด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากการสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์การกู้เงินปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละความเหมาะสมของความคิดเห็นด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

ความคิดเห็นด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน	ความเหมาะสม				หัวข้อที่ไม่ควรกำหนด	
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร	63	82.9	4	5.3	2	2.6
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก	61	80.3	9	11.8	2	2.6
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	69	90.8	2	2.6	9	11.8
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ	56	73.7	13	17.1	9	11.8

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 16 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 90.8 เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 82.9 เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 80.3 และเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่างๆมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 73.7 ตามลำดับ

สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความครอบคลุมเพียงพอของหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินทั้ง 4 ข้อของจำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 85.5 โดยสมาชิกแสดงความคิดเห็นว่ามีหัวข้อที่ไม่ควรกำหนดคือเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต คิดเป็นร้อยละ 11.8 ส่วนหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินที่ควรกำหนดเพิ่มเติมคือ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กู้ทำธุรกิจหรืออาชีพเสริม เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล และเพื่อการท่องเที่ยว

4.2 ด้านเงื่อนไขในการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

จากการสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน และการชำระคืนเงินกู้

ความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงิน	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม
1. การกำหนดให้ผู้ขอกู้เป็นสมาชิกอย่างน้อย 3 เดือน	4.26	1.189	มาก
2. การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือนอย่างต่ำเดือนละ 100 บาท	4.15	1.306	มาก
3. การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือนสูงสุดเดือนละ 2,000 บาท	4.21	1.317	มาก
4. การกำหนดวงเงินกู้สามัญสูงสุดไม่เกินครั้งละ 80,000 บาท (กรณีมีเงินหุ้นน้อยกว่า 100,000 บาท)	4.18	1.193	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงิน	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม
5. การกำหนดวงเงินกู้สามัญสูงสุดไม่เกินครั้งละ 100,000 บาท (กรณีมีเงินหุ้นอย่างต่ำ 100,000 บาทขึ้นไป)	4.03	1.446	มาก
6. การกำหนดวงเงินกู้ฉุกเฉินสูงสุดไม่เกินครั้งละ 5,000 บาท	4.18	1.403	มาก
7. การกำหนดให้มีผู้ค้ำประกัน 2 คน	4.44	1.186	มาก
8. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เมื่อเปรียบเทียบกับภาวะตลาด	4.15	1.278	มาก
รวม	4.20		มาก
ความคิดเห็นด้านขั้นตอนการกู้เงิน	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม
1. รายละเอียดหัวข้อของสัญญาคำขอกู้เงิน	4.47	1.051	มาก
2. จำนวนขั้นตอนการกู้เงิน	4.32	1.121	มาก
3. ความซับซ้อนของลำดับขั้นตอนการกู้เงิน	3.74	1.333	มาก
4. การเรียงลำดับความสำคัญของขั้นตอนการกู้เงิน	4.09	1.466	มาก
5. ระบบการจัดเรียงลำดับผู้กู้ก่อน – หลัง	4.03	1.193	มาก
6. ความสะดวกรวดเร็วในการจ่ายเงินกู้โดยผ่านบัญชีของธนาคาร	4.41	1.131	มาก
7. ความสะดวกรวดเร็วของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน	4.24	1.075	มาก
8. การให้บริการกู้เงินจากคณะกรรมการดำเนินกิจการ	4.15	1.158	มาก
รวม	4.18		มาก
ความคิดเห็นด้านการชำระคืนเงินกู้	$\bar{X}$	S	ระดับความเหมาะสม
1. การกำหนดเวลาชำระคืนเงินกู้ไม่เกิน 36 งวด	4.24	1.232	มาก
2. รูปแบบของการชำระคืนเงินกู้โดยหักผ่านบัญชีของธนาคาร	4.44	1.106	มาก
3. ความสะดวกรวดเร็วของขั้นตอนการชำระคืนเงินกู้	4.35	1.098	มาก
4. ความตรงต่อเวลาในการชำระคืนเงินกู้ของผู้กู้	4.27	1.153	มาก
รวม	4.33		มาก

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 17 พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 ในระดับความเหมาะสมมาก มีความคิดเห็นด้านขั้นตอนการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 ในระดับความเหมาะสมมาก มีความคิดเห็นด้านการชำระคืนเงินกู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 ในระดับความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสมาชิกมีความคิดเห็นว่าประเด็นที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ทุกข้อมีความเหมาะสมมาก

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

จากการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จากแบบสอบถามความคิดเห็น 76 ฉบับ ในประเด็นวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ ซึ่งในบางประเด็นสมาชิกไม่ได้ตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน ฉะนั้นจึงทำให้การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลของปัญหาและข้อเสนอแนะใน 4 ด้าน ดังนี้

ตาราง 18 ค่าความถี่ และร้อยละเกี่ยวกับปัญหาของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ใน 4 ด้าน

ปัญหาของสมาชิกใน 4 ด้าน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การกู้เงิน		
1. ผู้กู้เงินไม่ทำตามที่วัตถุประสงค์กำหนด	7	9.21
เงื่อนไขการกู้เงิน		
1. วงเงินกู้มีจำนวนจำกัด	33	43.42
2. ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก 3 เดือนน้อยเกินไปทำให้มีจำนวนเงินหุ้นไม่เพียงพอ	11	14.47
3. ผู้กู้มีจำนวนเงินหุ้นน้อยมาก เมื่อเกิดปัญหาผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันไม่สามารถรับผิดชอบได้	28	36.84
ขั้นตอนการกู้เงิน		
1. กระบวนการทำงานมีความล่าช้า	9	11.84
2. การจัดลำดับการกู้เงินก่อน – หลัง ไม่ชัดเจน	15	19.74
การชำระคืนเงินกู้		
1. ระยะกำหนดเวลาการชำระคืนเงินกู้น้อยเกินไปควรเพิ่มจาก 36 งวด เป็น 48 งวด	18	23.68
2. ผู้กู้บางรายชำระคืนเงินกู้ไม่ตรงเวลา	25	32.89
3. ผู้กู้บางรายไม่สามารถนำเงินชำระคืนผ่านธนาคารทำให้ระบบล่าช้า	3	3.95

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 18 พบว่าสมาชิกมีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในประเด็นผู้กู้เงินไม่ทำตามที่วัตถุประสงค์กำหนด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21

เงื่อนไขการกู้เงินในประเด็นวงเงินกู้มีจำนวนจำกัด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 43.42 รองลงมาคือประเด็นผู้กู้มีจำนวนเงินหุ้นน้อยมาก เมื่อเกิดปัญหาผู้ค้ำประกันไม่สามารถรับผิดชอบได้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และระยะเวลาในการเป็นสมาชิก 3 เดือนน้อยเกินไปทำให้มีจำนวนเงินหุ้นไม่เพียงพอ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.47

ขั้นตอนการกู้เงินในประเด็นการจัดลำดับการกู้เงินก่อน – หลัง ไม่ชัดเจน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 และกระบวนการทำงานมีความล่าช้า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.84

การชำระคืนเงินกู้ในประเด็นผู้กู้บางรายชำระคืนเงินกู้ไม่ตรงเวลา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89 ระยะกำหนดเวลาการชำระคืนเงินกู้น้อยเกินไปควรเพิ่มจาก 36 งวดเป็น 48 งวด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 และผู้กู้บางรายไม่สามารถนำเงินชำระคืนผ่านธนาคารทำให้ระบบล่าช้า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.95

ตาราง 19 ค่าความถี่ และร้อยละเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ใน 4 ด้าน

ข้อเสนอแนะของสมาชิกใน 4 ด้าน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การกู้เงิน		
1. ควรมีการตรวจสอบหลังการกู้เงินด้วย	5	6.58
เงื่อนไขการกู้เงิน		
1. ควรเพิ่มวงเงินให้กู้มากขึ้น	51	67.11
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการเป็นสมาชิกให้มากกว่า 3 เดือน	4	5.26
3. ผู้กู้ไม่รับผิดชอบให้ตัดสิทธิ์การกู้เงิน	42	55.26
4. ถ้าผู้ค้ำประกันไม่มีความรับผิดชอบ ควรงดการกู้เงินสำหรับผู้ค้ำประกัน	9	11.84
ขั้นตอนการกู้เงิน		
1. ควรมีการสำรองเงินทดลองเบิก – จ่าย	13	17.11
การชำระคืนเงินกู้		
1. ควรยืดระยะเวลาการชำระเงินกู้ให้นานขึ้น เพื่อจะได้ชำระเงินกู้ในปริมาณที่น้อย	24	31.58
2. ควรตรวจสอบและเข้มงวดในเรื่องการชำระคืน	34	44.74
3. ควรกำหนดวัน เวลาเบิก - จ่าย ให้ชัดเจนถ้าช้าควรมีการปรับ	11	14.47
4. ควรงดการให้กู้เงินสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการชำระคืน	32	42.11

ที่มา: ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

จากตาราง 19 พบว่าสมาชิกมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การกู้เงินในประเด็นควรมีการตรวจสอบหลังการกู้เงินด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58

เงื่อนไขการกู้เงินในประเด็นควรเพิ่มวงเงินให้กู้มากขึ้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 67.11 รองลงมาคือผู้กู้ไม่รับผิดชอบให้ตัดสิทธิ์การกู้เงิน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 ถ้าผู้ค้ำประกันไม่มีความรับผิดชอบควรงดการกู้เงินสำหรับผู้ค้ำประกันจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.84 และควรเพิ่มระยะเวลาในการเป็นสมาชิกให้มากกว่า 3 เดือนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

ขั้นตอนการกู้เงินในประเด็นควรมีการสำรองเงินทดลองเบิก – จ่าย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11

การชำระคืนเงินกู้ในประเด็นควรตรวจสอบและเข้มงวดในเรื่องการชำระคืน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาควรงดการให้กู้เงินสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการชำระคืนจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 ควรยืดระยะเวลาการชำระเงินกู้ให้นานขึ้นเพื่อจะได้ชำระเงินกู้ในปริมาณที่น้อยจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 และควรกำหนดวัน เวลาเบิก – จ่าย ให้ชัดเจนถ้าช้าควรมีการปรับ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.47

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการกู้เงิน สถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพปัจจัยทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการกู้เงิน และความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพการกู้เงินโดยทั่วไปของสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในด้านพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงิน

2. เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านความถี่ในการกู้ วัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้น

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

5. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

สมมติฐานในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สามารถสรุปเป็นสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ

สมมติฐานการวิจัยข้อ 1 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

สมมติฐานการวิจัยข้อ 2 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

สมมติฐานการวิจัยข้อ 3 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

สมมติฐานการวิจัยข้อ 4 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

การกำหนดประชากรและแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูและลูกจ้าง/พนักงานประจำสังกัดโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ปี 2547 จำนวน 76 คน

แหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการและข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี 2544 – 2546 จำนวน 193 ชุด โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนธันวาคมของแต่ละปีได้ดังนี้

- ปี 2544	จำนวน	46	ชุด
- ปี 2545	จำนวน	75	ชุด
- ปี 2546	จำนวน	72	ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาตามความมุ่งหมาย 1 เพื่อศึกษาสภาพการกู้เงิน มีดังนี้

1. หนังสือสัญญาคำขอกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน
2. บัญชีเงินปันผลสวัสดิการโรงเรียน
3. แบบบันทึกการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพการกู้เงิน เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงิน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิก และเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 13 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

(Check list) และแบบเติมคำในช่องว่าง ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ค่าใช้จ่าย หนี้สินและพฤติกรรมการกู้เงิน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้าน วัตถุประสงค์การกู้เงินจำนวน 4 ข้อ เงื่อนไขการกู้เงินจำนวน 9 ข้อ ขั้นตอนการกู้เงินจำนวน 9 ข้อ และการชำระคืนเงินกู้จำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามสำรวจรายการ (Check list) เติมคำในช่องว่างและมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเติมคำในช่องว่าง ประกอบด้วย ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน การชำระคืนเงินกู้และอื่น ๆ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ และแบบสอบถามจนครบทั้งหมด ผู้วิจัยต้องนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล (Editing) ทำการแปลข้อมูลและลงรหัส (Coding) เพื่อทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 12.0 เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดระบบข้อมูล

2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง(พิทักษ์วิทยาคาร) ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงินและปริมาณการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนระหว่างปี 2544 –2546 โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

3.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ในด้านจำนวนผู้กู้เงิน วัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุตรและระยะเวลาที่เป็นสมาชิก และปัจจัยทางเศรษฐกิจได้แก่เงินเดือน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้นโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที ค่าทดสอบเอฟ และค่าสถิติไคสแควร์

4.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย

5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนใน 4 ด้าน โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง(พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการกู้เงินโดยทั่วไป

จากการศึกษาด้านพฤติกรรมการกู้เงิน จำนวนผู้กู้เงิน และปริมาณการกู้เงินระยะเวลา 3 ปี ระหว่างปี 2544 – 2546 พบว่าสมาชิกสวัสดิการมีจำนวนสูงสุด 82 คนและมีจำนวนผู้กู้เงินสูงสุด จำนวน 75 คนในปี 2545 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกพบว่าตลอด 3 ปีมีสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 81.78 ในปี 2546 มีสัดส่วนร้อยละผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกสูงสุด 94.73 ระยะเวลา 3 ปีมีปริมาณเงินกู้เฉลี่ยคนละ 50,361.2 บาท ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต คิดเป็นร้อยละ 49.22 รองลงมาเพื่อใช้ชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรและเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิก ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจ

1. สถานภาพส่วนบุคคล

สมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีจำนวน 76 คน พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2 สถานภาพโสด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 สมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีบุตร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 สมาชิกที่มีบุตรมีจำนวนบุตรเฉลี่ยคนละ 2 คน สมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 55.3 ซึ่งระยะเวลาที่เป็นสมาชิกเฉลี่ยคนละ 10 ปี (ค่าเฉลี่ย = 9.67)

2. สถานภาพทางเศรษฐกิจ

สมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีจำนวน 76 คน พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีเงินเดือนมากกว่า 18,000 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมามีเงินเดือน 6,001 – 12,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 เงินเดือนเฉลี่ยคนละ 16,303.6 บาทต่อเดือน

ค่าใช้จ่าย พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 8,001 – 16,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาน้อยกว่า 8,001 บาท จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 35.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 12,851.1 บาทต่อเดือน เมื่อจำแนกประเภทของค่าใช้จ่ายพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายประเภทโทรศัพท์มากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 รองลงมาเป็นค่าอาหาร จำนวน 69

บาทคิดเป็นร้อยละ 90.8 เมื่อศึกษาปริมาณค่าใช้จ่ายเฉลี่ย พบว่า สมาชิกมีค่าชำระหนี้สินรวมทั้งหมดเฉลี่ยคนละ 7,211.0 บาทต่อเดือน รองลงมาคือค่าอื่นๆ เฉลี่ยคนละ 3,850.0 บาทต่อเดือนซึ่งค่าอื่นๆมีจำนวนเพียง 18 คน และค่าอาหารเฉลี่ยคนละ 3,464.5 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวมีปริมาณน้อยที่สุดคือเฉลี่ยคนละ 665.6 บาทต่อเดือน

หนี้สิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 5,001 บาทจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมามีหนี้สินมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 สมาชิกมีหนี้สินเฉลี่ยคนละ 7,211.0 บาทต่อเดือน เมื่อจำแนกประเภทหนี้สิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินประเภทชำระหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาคืออื่นๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 เมื่อศึกษาปริมาณหนี้สินเฉลี่ยพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินประเภทค่าอื่นๆเฉลี่ยคนละ 6,457.1 บาทต่อเดือน รองลงมาเป็นค่าผ่อนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์เฉลี่ยคนละ 6,000.0 บาทต่อเดือนและค่าชำระหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย เฉลี่ยคนละ 5,890.9 บาทต่อเดือน

เงินงวด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีเงินงวดน้อยกว่า 501 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 รองลงมาคือ 501 – 1,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เงินงวดเฉลี่ยคนละ 755.2 บาทต่อเดือน

รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้น้อยกว่า 12,001 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้เฉลี่ยคนละ 13,862.9 บาทต่อเดือน

จำนวนเงินหุ้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีจำนวนเงินหุ้นน้อยกว่า 17,001 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือมากกว่า 51,000 บาทขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 จำนวนเงินหุ้นเฉลี่ยคนละ 27,841.9 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านจำนวนผู้กู้เงิน วัตถุประสงค์การกู้เงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ

1. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงิน สวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สมาชิกที่มีจำนวนบุตรและระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกันมีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ในขณะที่สมาชิกที่มีอายุ ระดับการศึกษาและสถานภาพแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านความถี่ในการกู้

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า สมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน มีความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ในขณะที่สมาชิกที่มีเงินเดือน หนี้สิน เงินงวด รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ และจำนวนเงินหุ้นแตกต่างกันมีความถี่ในการกู้ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 : สมาชิกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงิน สวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 เมื่อจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สมาชิกที่มีอายุ จำนวนบุตรและระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 และระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ในขณะที่สมาชิกที่มีระดับการศึกษาและสถานภาพแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินของสมาชิกไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 : สมาชิกที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้เงิน สวัสดิการโรงเรียนแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิกสวัสดิการในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงินจำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า สมาชิกที่มีค่าใช้จ่าย หนี้สินและรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 สมาชิกที่มีเงินงวดและจำนวนเงินหุ้นแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ในขณะที่สมาชิกที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์การกู้เงินไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้ ความต้องการกู้เงินและปริมาณเงินกู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

เมื่อวิเคราะห์ความเพียงพอของปริมาณเงินกู้ ความต้องการกู้เงินและปริมาณเงินกู้แยกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ได้รับเงินกู้ในปริมาณที่เพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 โดยสมาชิกทุกคนมีความต้องการที่จะกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ในปริมาณเงินกู้เฉลี่ยครั้งละ 85,000 บาท

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกสวัสดิการ ในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

1. วัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากการสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์การกู้เงิน พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตมีความเหมาะสมจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 รองลงมาเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 82.9 เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 80.3 และเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่างๆมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 73.7 ตามลำดับ

หัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินทั้ง 4 ข้อมีความครอบคลุมเพียงพอคิดเป็นร้อยละ 85.5 โดยสมาชิกแสดงความคิดเห็นว่ามีหัวข้อที่ไม่ควรกำหนดคือเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต คิดเป็นร้อยละ 11.8 ส่วนหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินที่ควรกำหนดเพิ่มเติมคือ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กู้ทำธุรกิจหรืออาชีพเสริม เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล และเพื่อการท่องเที่ยว

2. เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

จากการสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 ในระดับความเหมาะสมมาก มีความคิดเห็นด้านขั้นตอนการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 ในระดับความเหมาะสมมาก มีความคิดเห็นด้านการชำระคืนเงินกู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 ในระดับความเหมาะสมมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสมาชิกมีความคิดเห็นว่าประเด็นที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ทุกข้อมีความเหมาะสมมาก

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การกู้เงิน

สมาชิกร้อยละ 9.21 มีความคิดเห็นว่าผู้กู้ไม่ทำตามที่วัตถุประสงค์การกู้เงินกำหนดดังนั้นสมาชิกร้อยละ 6.58 จึงต้องการให้คณะกรรมการดำเนินกิจการมีการประเมินหลังการกู้เงินด้วยเพื่อตรวจสอบการนำเงินกู้ไปใช้ตามที่วัตถุประสงค์กำหนด

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านเงื่อนไขการกู้เงิน

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 43.42 มีความคิดเห็นว่าวงเงินกู้มีจำนวนจำกัด ดังนั้นสมาชิกร้อยละ 67.11 จึงมีความต้องการที่จะให้คณะกรรมการดำเนินกิจการเพิ่มวงเงินในการกู้สวัสดิการให้มากขึ้น ส่วนปัญหาด้านจำนวนเงินหุ้นไม่เพียงพอก็เนื่องมาจากระยะเวลาในการเป็นสมาชิก 3 เดือน

น้อยเกินไปเพราะเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการชำระคืนทำให้ผู้กู้และผู้ค้ำประกันไม่สามารถรับผิดชอบเงินกู้ได้ทั้งหมด ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินกิจการควรเพิ่มระยะเวลาในการเป็นสมาชิกให้มากกว่า 3 เดือน แต่ถ้าหากเกิดปัญหาแล้วผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันไม่ทำการรับผิดชอบในเงินกู้คณะกรรมการต้องระงับการกู้หรือตัดสิทธิ์การกู้เงินจนกว่าผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบหรือชำระคืนเงินกู้ทั้งหมด

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านขั้นตอนการกู้เงิน

สมาชิกร้อยละ 19.74 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดลำดับการกู้เงินก่อน – หลัง ยังมีความไม่ชัดเจน ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินกิจการควรมีการปิดประกาศหรือแจ้งให้ทราบโดยทั่วกันให้ชัดเจนหรือไม่ก็ต้องทำหนังสือเวียนให้ทราบ ด้านปัญหากระบวนการทำงานในขั้นตอนการกู้เงินมีความล่าช้า ทำให้มีสมาชิกส่วนหนึ่งร้อยละ 17.11 ต้องการให้มีการสำรองเงินทดลองเบิก – จ่ายเงินกู้นอกระบบบัญชีธนาคาร เช่น กรณีการกู้ฉุกเฉิน

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการชำระคืนเงินกู้

สมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 32.89 มีปัญหาเกี่ยวกับผู้กู้บางรายชำระคืนเงินกู้ไม่ตรงเวลาทำให้เกิดปัญหาขั้นตอนการกู้เงินมีความล่าช้า เพราะผู้กู้รายอื่นจะต้องรอให้ผู้กู้ชำระเงินเข้าระบบบัญชีธนาคารก่อนจึงสามารถเบิกเงินกู้ได้ ดังนั้นสมาชิกร้อยละ 44.74 จึงต้องการให้คณะกรรมการดำเนินกิจการมีความเข้มงวดและตรวจสอบการชำระคืนเงินกู้ของผู้กู้ทุกราย โดยมีมาตรการการลงโทษคือปรับเมื่อชำระคืนเงินกู้เกินระยะเวลาที่กำหนด หรือระงับการกู้เงินจนถึงตัดสิทธิ์การกู้เงินสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการชำระคืน ในส่วนของระยะเวลาการชำระเงินกู้สมาชิกร้อยละ 31.58 ต้องการเพิ่มระยะเวลาในการชำระเงินกู้จาก 36 งวดเป็น 48 งวด

การอภิปรายผล

จากการค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหาคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการกู้เงินโดยทั่วไป

จำนวนสมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) มีจำนวนเพิ่มแล้วลดลง เนื่องมาจากข้าราชการครูส่วนหนึ่งได้เกษียณอายุราชการ ย้ายโรงเรียนและที่สำคัญได้เกษียณอายุราชการก่อนกำหนดตามนโยบายการบริหารงานของรัฐบาล เมื่อศึกษาสัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกพบว่า สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้ต่อจำนวนสมาชิกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากสมาชิกมีความต้องการกู้เงินมากขึ้นสอดคล้องกับจำนวนตัวเลขของปริมาณเงินกู้เฉลี่ยต่อคนที่เพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีความต้องการกู้เงินสวัสดิการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตคิดเป็นร้อยละ 100

จากข้อมูลการวิเคราะห์ข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ(ดารนี พุทธวิบูล. 2531) ที่กล่าวว่า ผู้กู้ย่อมมีความต้องการที่จะใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในเวลาปัจจุบันมากกว่าอนาคต

เพื่อทำให้ความเป็นอยู่ของตนเองดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค (Froyen .2544:75 –80) ที่กล่าวว่าผู้บริโภคมีความต้องการที่จะจับจ่ายใช้สอยแต่ถ้าผู้บริโภคไม่สามารถที่จะหารายได้มาเพิ่มได้ก็ต้องทำการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนหรือบุคคลอื่นที่สะสมไว้เช่น ธนาคาร สหกรณ์หรือสวัสดิการนั่นเอง และสอดคล้องกับแนวคิดการบริโภคต่างเวลา (ชุมพร สมร่าง.2543 : 1 - 5) ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคย่อมแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด โดยเลือกที่จะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในเวลาปัจจุบันมากกว่าเวลาในอนาคต จึงทำให้เกิดการกู้ยืมเงินมาเพื่อบริโภค

2. สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า จำนวนหนี้สินของสมาชิกที่ไม่ระบุหนี้สินจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 อาจเนื่องมาจากการเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือนธันวาคม 2547 – มกราคม 2548 สมาชิกสวัสดิการมีรายได้เพิ่มจากการได้รับโบนัส 1 เดือนจากกรุงเทพมหาคร สมาชิกทุกคนได้รับการปรับฐานเงินเดือนใหม่มาตั้งแต่เดือนตุลาคม ข้าราชการที่มีเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ลงมาจะได้รับค่าครองชีพเพิ่มรายละไม่เกิน 1,000 บาทและเป็นช่วงเวลาของการรับเงินปันผลสวัสดิการและสหกรณ์ออมทรัพย์ต่าง ๆ จึงทำให้สมาชิกไม่ระบุจำนวนหนี้สิน

สมาชิกไม่ระบุเงินงวดจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 อาจเนื่องมาจากมีสมาชิกส่วนหนึ่งที่นำเงินมาฝากเป็นเงินหุ้นในสวัสดิการจำนวนคนละ 100,000 บาท เพื่อระดมเงินกู้ในการปล่อยให้สมาชิกที่มีความต้องการได้กู้อย่างทั่วถึง แต่พบว่าสมาชิกส่วนนั้นไม่มีความต้องการกู้เงินจึงไม่ได้ชำระเงินงวดและส่วนหนึ่งก็มาจากสมาชิกที่สมัครใหม่ยังไม่ได้จ่ายเงินงวด

ในส่วนของสมาชิกที่ไม่ระบุจำนวนเงินหุ้นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 เนื่องมาจากสมาชิกเพิ่งสมัครใหม่ในรอบของการบรรจุแต่งตั้งครั้งล่าสุด 5 คนในบัญชีปีการศึกษา 2547และส่วนหนึ่งมาจากการถอนเงินหุ้นออกไปชำระหนี้สินซึ่งสมาชิกมีสิทธิทำได้โดยยังคงรักษาสภาพการเป็นสมาชิก

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้ของสมาชิกสวัสดิการในด้านความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงิน

3.1 พฤติกรรมการกู้เงินในด้านความถี่ในการกู้

จากผลการวิเคราะห์จำนวนบุตร พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีบุตรจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 โดยสมาชิกที่มีบุตรมีจำนวนบุตรเฉลี่ยคนละ 2 คน สมาชิกที่มีจำนวนบุตรแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงินในด้านความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (F=.030) จากผลการวิเคราะห์จำนวนบุตรต่างกันมีผลทำให้ความถี่ในการกู้ต่างกัน เนื่องมาจากความสอดคล้องของวัตถุประสงค์การกู้เงินที่ระบุให้กู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (Froyen .2544:302 – 304) ที่กล่าวว่าในช่วงวัยเริ่มทำงานหรือช่วงสร้างเนื้อสร้างตัวยังไม่สามารถหารายได้ได้มากนักจึงต้องทำการกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิตมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ เพราะสมาชิกส่วนใหญ่โสดและไม่มีบุตร ถ้ามีก็มีเฉลี่ย 2 คนซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่กำลังอยู่ในช่วงสร้างฐานะ

จากผลการวิเคราะห์ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 โดยมีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกเฉลี่ยคนละ 10 ปี (ค่าเฉลี่ย=9.67) สมาชิกที่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงินในด้านความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (F= .016) จากผลการวิเคราะห์สมาชิกส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกต่างกันมีผลต่อความถี่ในการกู้ต่างกัน เพราะสมาชิกส่วนใหญ่เป็นสมาชิกใหม่หรือเพิ่งบรรจุใหม่ สอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (Froyen .2544:302 – 304) ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคที่เริ่มทำงานใหม่อยู่ในช่วงสร้างฐานะ จำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายเพื่อการดำเนินชีวิตเพราะอายุงานน้อย รายได้ก็น้อยไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สมสวย (2545:105 - 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่ำกว่า 5 ปี จะไม่มีตำแหน่งในสหกรณ์จะเป็นแค่เพียงผู้กู้เท่านั้นทำให้สมาชิกที่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านจำนวนเงินกู้ ขั้นตอนการกู้และระยะเวลาในการอนุมัติงเงินกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส วงษ์จันทร์ (2547:79) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่าสมาชิกที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปจะมีความรู้สึกเฉื่อยชาแตกต่างกับสมาชิกกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีลงมาที่กระตือรือร้นทำงาน และงานวิจัยของปฏล เปรมปรีดิ์ (2545:75) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี พบว่าสมาชิกที่มีระยะเวลาเป็นสมาชิกแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สมาชิกต่างมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ มีการส่งเสริมความรู้และสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์เป็นประจำทำให้ สมาชิกมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย สมาชิกส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 8,001 – 16,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 12,851.1 บาทต่อเดือน สมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกู้เงินในด้านความถี่ในการกู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (χ^2= 4.559) จากผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่างกันมีผลกับความถี่ในการกู้ที่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ลักษณ์ ปรีชา (2546: (1)-(2)) ที่ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายจ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,218.1 บาท โดยข้าราชการส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายทำให้เกิดการกู้ยืมเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544:107 – 111) ที่ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้ามีรายจ่ายทั้งภาคการเกษตรเฉลี่ยปีละ 24,985.74 บาทและรายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ยปีละ 56,688.22 บาท โดยเกษตรกรลูกค้าที่สามารถชำระคืนเงินกู้ได้ต้องมีรายจ่ายไม่เกินปีละ 40,000 บาท

3.2 พฤติกรรมการกู้เงินในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน

สมาชิกส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช่จ่ายในการดำเนินชีวิต จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 โดยมีความถี่ในการกู้เฉลี่ยคนละ 3 ครั้ง

จากผลการวิเคราะห์อายุ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 สมาชิกที่มีอายุแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=10.622) สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544:109 – 110) ที่ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าที่มีอายุต่างกันระหว่างอายุไม่เกิน 50 ปี 51 – 60 ปีและ 60 ปีขึ้นไป มีปัญหาอุปสรรคการชำระคืนเงินกู้ที่แตกต่างกันในเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกจมณี หลงมา (2544:74)ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสมาชิกที่มีอายุในช่วง 50 ปีขึ้นไป ถือว่าเป็นวัยที่ต้องสร้างฐานะของครัวเรือนและต้องรับผิดชอบมากขึ้นทำให้มีวัตถุประสงค์การกู้เงินแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์จำนวนบุตร พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีบุตร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 สมาชิกที่มีจำนวนบุตรแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=12.593)

จากผลการวิเคราะห์ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 สมาชิกที่มีระยะเวลาที่เป็นสมาชิกแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรและเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=24.523)และ (χ^2=23.277) ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79)ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกตั้งแต่ 11 – 15 ปีลงมา มีความต้องการที่อยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงขององค์กรณ์และสมาชิกกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยที่มีโอกาสและศักยภาพที่จะหาเงินมาชำระหนี้ได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

จากผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่าย 8,001 – 16,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 12,851.1สมาชิกที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=14.896) สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ลักษณ์ ปรีชา.(2546:(1)-(2)) ที่ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีรายจ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,218.1 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารมากที่สุด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและการเดินทางตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสมการแบบถดถอยพบว่าการกู้ยืมเงินมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทุก ๆ ด้านของข้าราชการไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และสอดคล้องกับงาน

วิจัยของธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544:107 – 111) ที่ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เกษตรกรลูกค้าต้องนำเงินไปใช้จ่ายในการซ่อมแซมบ้านอยู่อาศัย ชำระหนี้แหล่งเงินกู้อื่น ค่าใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิตและผู้อื่นยืมเงินแล้วไม่ส่งคืนตามกำหนด

จากผลการวิเคราะห์หนี้สิน พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 5,001 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 เฉลี่ยคนละ 7,211 บาทต่อเดือน สมาชิกที่มีแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=8.000) สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ลักษณ์ ปรีชา.(2546:(1)-(2)) ที่ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีหนี้สินเฉลี่ยครอบครัวละ 721,354.9 บาท โดยเป็นหนี้กับสหกรณ์ออมทรัพย์มากที่สุด รองลงมาคือการออมทรัพย์แบบประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์และการเล่นแชร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 โดยข้าราชการที่เป็นสมาชิกสามารถผ่อนชำระหนี้ได้โดยเฉลี่ยเดือนละ 4,705.5 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยของเกจมณี หลงมา (2544: 74) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 48 มีหนี้สินหลายแห่ง มีภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาบุตรและได้รับผลผลิตจากการเกษตรต่ำ ดังนั้นสหกรณ์ควรส่งเสริมให้สมาชิกทำอาชีพเสริมรายได้

จากผลการวิเคราะห์เงินงวด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ น้อยกว่า 501 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 เฉลี่ยคนละ 755.2 บาทต่อเดือน สมาชิกที่มีเงินงวดแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=8.325)

จากผลการวิเคราะห์รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้น้อยกว่า 12,001 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 เฉลี่ยคนละ 13,862.9 บาทต่อเดือน สมาชิกที่มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=20.294)

จากผลการวิเคราะห์จำนวนเงินหุ้น พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่น้อยกว่า 17,001 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 เฉลี่ยคนละ 27,841.9 บาทต่อเดือน สมาชิกที่มีจำนวนเงินหุ้นแตกต่างกันมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อการศึกษาต่อของสมาชิกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2=12.314) สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สมสวย (2545 : 105 – 106) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่า สมาชิกที่มีมูลค่าหุ้นแตกต่างกัน มีความพึงใจต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์แตกต่างกันทางสถิติ ในด้านวิธีการส่งเสริม การติดตามผล การบริการด้านการให้สินเชื่อ จำนวนเงิน ขั้นตอนการขอกู้ ระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ เงื่อนไขการชำระคืน เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ ด้านการรวบรวมผลผลิตในเรื่องราคาและการขนส่ง

จากผลการวิเคราห์ข้างต้นพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์การกู้เงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือสมาชิกมีอายุน้อยกว่า 30 ปี ไม่มีบุตร สถานภาพโสด ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปี ค่าใช้จ่าย 8,001 – 16,000 บาท มีหนี้สินน้อยกว่า 5,001 บาท มีเงินงวดน้อยกว่า 501 บาท รายได้สุทธิหลังหักเงินกู้น้อยกว่า 12,001 บาทและมีจำนวนเงินหุ้น 17,001 บาท ทำให้ทราบว่าสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เพิ่งเริ่มทำงาน มีรายได้น้อย แต่ค่าใช้จ่ายสูง ส่งผลให้เงินงวดและเงินหุ้นมีน้อย จึงทำให้สมาชิกส่วนใหญ่กลุ่มนี้มีความต้องการกู้เงินสวัสดิการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการบริโภคล่วงเวลา (ชุมพร สมร่าง.2543 : 1 - 5)และทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิด (Froyen .2544:302 – 304) ที่กล่าวว่าผู้บริโภคที่มีช่วงอายุน้อยเป็นช่วงวัยแห่งการกินทุนเนื่องจากมีรายได้ต่ำแต่ค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์ ทำให้ผู้บริโภคต้องทำการกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายในการดำเนินชีวิด เพราะมนุษย์ต้องการที่จะให้ตนเองมีความเป็นอยู่ที่ดีจึงพยายามแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดให้ตนเองโดยเลือกที่จะบริโภควันนี้มากกว่าพรุ่งนี้ ถึงแม้สมาชิกส่วนใหญ่จะกู้เงินเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินชีวิดแต่ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนการศึกษาบุตรและเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง

4. ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการในด้านวัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

4.1 วัตถุประสงค์การกู้เงิน

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อวัตถุประสงค์การกู้เงินพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่งหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินทั้ง 4 ข้อมีความครอบคลุมเพียงพอคิดเป็นร้อยละ 88.5 โดยสมาชิกแสดงความคิดเห็นว่ามีหัวข้อที่ไม่ควรกำหนดคือเพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิด คิดเป็นร้อยละ 11.8 ส่วนหัวข้อวัตถุประสงค์การกู้เงินที่ควรกำหนดเพิ่มเติมคือ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กู้ทำธุรกิจหรืออาชีพเสริม เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล และเพื่อการท่องเที่ยว

สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาเป็นการกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย รถยนต์ และเพื่อการศึกษา ตามลำดับโดยข้าราชการส่วนใหญ่กู้ยืมแบบกู้สามัญ กู้ยืมแบบพิเศษและกู้ยืมแบบลักษณะพิเศษคือเพื่อซื้อสินค้าและกู้แบบฉุกเฉินตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สมสวย (2545 : 105 – 106) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินร้อยละ 84.9 แหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่คือ สหกรณ์การเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อ

เป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544: 108 - 109) ได้ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าเกษตรกรลูกค้าที่กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 85.8 ใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน และงานวิจัยของเกจมณี หลงมา (2544 : 74) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปางที่พบว่าสมาชิกที่ได้รับการกู้เงินได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ในการกู้เป็นส่วนใหญ่ เช่น ใช้ในการเกษตร ลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร ใช้จ่ายในครัวเรือน ต่อเติมอาคารที่พักในครอบครัวและชำระหนี้สินเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา จรดล (2544 : 47 – 49) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝาง จำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อปลดหนี้ร้อยละ 25.32 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าวัตถุประสงค์การกู้เงินส่วนใหญ่ก็เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต การลงทุนในอาชีพและกู้เงินเพื่อใช้ชำระหนี้สิน

2. เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านเงื่อนไขการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 ในระดับความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ มงคลวิโรจน์ (2545 : 46) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า การดำเนินงานของสหกรณ์จะมีการบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติต่าง ๆ ของสหกรณ์ การกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับจำนวนหุ้นจะทำให้สมาชิกมีการออกในลักษณะของการซื้อหุ้นได้กำหนดไว้ในรายเดือน และอัตราสูงสุดเพื่อป้องกันการผูกขาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมธุรส บุญเจริญ (2542 : 48 – 51) ได้ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรหางดง จำกัด อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้สมัครเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ยินดีเป็นสมาชิก เนื่องจากเงื่อนไขการเป็นสมาชิกไม่ยุ่งยากและซับซ้อน รวมทั้งเงื่อนไขการกู้ยืมเงินมีไม่มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สมสวย (2545 : 105 – 106) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4 ต้องการสมัครเป็นสมาชิกเพื่อวัตถุประสงค์จะได้กู้ยืมเงินจาสหกรณ์ ซึ่งสมาชิกจะต้องเข้าร่วมประชุมสหกรณ์ปีละ 2 ครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา จรดล (2544 : 47 – 49)ที่ศึกษาที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝาง จำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยพบว่าเงื่อนไขในการปล่อยสินเชื่อเงินกู้จะต้องพิจารณาจากอายุ ขนาดของพื้นที่ รายได้ภาคเกษตร รายได้นอกภาคเกษตรและรายจ่ายในการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารึก อินทร์ดำ (2546 : 65 - 66) ที่ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการกู้เงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กรมส่งเสริมการเกษตร จำกัด พบว่าปัจจัยทางด้านเงิน

ออม หนี้สิน สินทรัพย์ ระยะเวลาที่การเป็นสมาชิก และมูลค่าหุ้นที่เพิ่มหรือลดส่งผลต่อการเพิ่มหรือลดของการกู้ฉุกเฉิน กู้สามัญและกู้เงินพิเศษ ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์

ความคิดเห็นด้านขั้นตอนการกู้เงินมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 ในระดับความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ มงคลวิโรจน์ (2545 : 44) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า แบบฟอร์มเอกสารการกู้ยืมมีความเหมาะสม สมาชิกยินดีค้ำประกันให้เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจ เนื่องจากการกู้ยืมเงินสวัสดิการต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้บริหารโรงเรียน สมาชิกมีสิทธิในการกู้ยืมเงินได้ก่อนตามลำดับน้อยไปมาก มีการกำหนดจำนวนงวดให้ผ่อนชำระ ขั้นตอนในการกู้ยืมมีความสะดวกรวดเร็ว และการส่งงวดเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยของสมาชิกผ่านเจ้าหน้าที่การเงินโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ ศรีแก้ว (2546 : 66) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ด้านการกู้ยืมเงิน สมาชิกมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การกำหนดวงเงินให้กู้มีความเหมาะสม สมาชิกยินดีค้ำประกันให้เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจ การให้คำยินยอมกู้เงินของคู่สมรสตามระเบียบของสวัสดิการ กลุ่มโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสม และการจัดลำดับก่อน – หลังในการกู้เงินสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยสินไชย เงินคุณด้วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า การบริการด้านการกู้ยืมของคณะกรรมการดำเนินกิจการสหกรณ์อยู่ในระดับพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สมสวย (2545 : 106 – 108) ที่ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากในด้าน เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ ระยะเวลาในการอนุมัติเงินกู้ ขั้นตอนการขอกู้และเงื่อนไขการชำระคืน งานวิจัยของเกจมณี หลงมา (2544 : 76 – 80) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปางที่พบว่าสหกรณ์ต้องพิจารณาการให้กู้เงินตามขั้นตอนอย่างละเอียดและเคร่งครัด โดยต้องประมาณค่าใช้จ่ายและรายได้ที่ได้รับของผู้กู้ ตรวจสอบรายได้ได้ รายจ่ายตรงกับความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพันธ์ศักดิ์ กลิ่นศรีสุข (2546 : 47 –49) ที่ศึกษาความคิดเห็นของกรรมการต่อการจัดการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา : ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าคณะกรรมการที่เป็นเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาเงินกู้ด้วยความเป็นธรรมเพื่อก่อให้เกิดการแบ่งสรรเงินกู้กระจายได้ทั่วถึง โดยจัดให้กรรมการมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการด้วย

ความคิดเห็นด้านการชำระคืนเงินกู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 ในระดับความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ลักษณ์ ปรีชา. (2546 : (1)-(2)) ได้ศึกษาบทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ข้าราชการมีวัตถุประสงค์การกู้ยืมเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.8 โดยข้าราชการที่เป็นสมาชิกสามารถผ่อนชำระหนี้ได้เฉลี่ยเดือนละ 4,705.5 บาทส่วนใหญ่เป็นการผ่อนชำระการกู้ยืมประเภทสามัญ โดยข้าราชการที่มีระดับสูงจะมีภาระในการผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับต่ำกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของสินไชย เงินคุณด้วง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า สมาชิกกู้ยืมร้อยละ 93.1 สมาชิกบางส่วนมีรายได้ประจำไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 10.1 ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับร้อยละของผู้กู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงษ์ มารารัมย์ (2544:108 –109) ที่ศึกษาสภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าเกษตรกรลูกค้าได้รับการตรวจสอบการใช้เงินกู้ร้อยละ 99.3 ซึ่งถือว่าเป็นการประเมินผลที่ดีมาก นอกจากนี้เกษตรกรลูกค้ายังได้รับหนังสือเตือนการชำระหนี้ปีละ 1 ครั้ง ไม่ได้รับการติดตามเร่งรัดหนี้จากเจ้าหน้าที่ ทำให้เกษตรกรลูกค้าส่วนน้อยที่ไม่สามารถชำระหนี้และชำระหนี้ได้ไม่หมดตามกำหนด และงานวิจัยของเกจมณี หลงมา (2544 : 76 – 80) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปางที่พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ได้รับความสะดวกในการติดต่อชำระหนี้ในระดับมาก โดยสัดส่วนของสมาชิกที่สามารถชำระหนี้ได้และไม่สามารถชำระหนี้ได้ค่อนข้างเท่ากัน เนื่องมาจาก สมาชิกส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในครอบครัว ค่าการศึกษาของบุตรหลาน การลงทุนประกอบอาชีพเสริม ทำให้บางครั้งไม่มีเงินเพียงพอชำระหนี้สิน แต่พบว่างานวิจัยของพันธ์ศักดิ์ กลิ่นศรีสุข (2546 : 47 – 49) ที่ศึกษาความคิดเห็นของกรรมการต่อการจัดการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา : ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ต้องการยืดระยะเวลาการกู้และการชำระคืนให้มีระยะเวลา 2 –3 ปีในกรณีที่นำเงินไปลงทุนในอาชีพที่ต้องใช้ระยะเวลาในการคืนทุนมากกว่า 1 ปี เช่น การเลี้ยงสัตว์และงานวิจัยของมนัส วงษ์จันทร์ (2547 : 79) ที่ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้ พบว่า การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสหกรณ์การเกษตรจะทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการชำระหนี้ และอยู่รอดขององค์กร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสมาชิกมีความคิดเห็นว่าประเด็นที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระคืนเงินกู้ทุกข้อมีความเหมาะสมมาก

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

จากการรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม 76 ฉบับพบว่า ด้านปัญหาและข้อเสนอแนะที่สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกันมากที่สุดคือ ด้านเงื่อนไขการกู้เงินเสนอแนะการเพิ่มวงเงินกู้คิดเป็นร้อยละ 67.11 รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไขการกู้เงินเสนอแนะระงับหรือตัดสิทธิ์ผู้กู้และผู้ค้ำประกันที่ไม่มีความรับผิดชอบคิดเป็นร้อยละ 55.26 และด้านการชำระคืนเงินกู้เสนอแนะการควบคุมระยะเวลาการชำระคืนให้ตรงตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 44.74 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหาคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพการกู้เงินโดยทั่วไปทำให้ทราบว่าจำนวนผู้กู้เงินระหว่างปี 2544 – 2546 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับปริมาณเงินกู้ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้สัดส่วนร้อยละของผู้ขอกู้และจำนวนสมาชิกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยสมาชิกส่วนใหญ่เกินครึ่งหนึ่งจะทำการกู้เงินเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตและเพื่อใช้ชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินกิจการควรประชุมวางแผนเพื่อบริหารจัดการกับความต้องการกู้เงินของสมาชิกและปริมาณเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอ ดังนั้นจึงขอเสนอแนะว่าสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) อาจเพิ่มวงเงินหุ้นให้สูงขึ้นหรือระดมหุ้นเพิ่ม แต่ก็ต้องระมัดระวังเรื่องการปล่อยเงินกู้ให้รอบคอบโดยผ่านระบบการบริหารจัดการด้านการเงินที่มีคุณภาพ เช่น ระบบธนาคารหรือระบบการควบคุมการชำระคืนเงินกู้ของสมาชิก

2. จากสถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกทำให้ผู้วิจัย พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป สถานภาพโสด มีรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้เฉลี่ยคนละ 13,862.9 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 12,851.1 บาทต่อเดือน และมีหนี้สินที่ต้องชำระเฉลี่ยคนละ 7,211.0 บาทต่อเดือน จากสมการอุปโภคบริโภคทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้ $C = a + bYd$ สามารถอธิบายได้ว่า สมาชิกสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายและหนี้สินที่ต้องชำระมากกว่ารายได้สุทธิที่รับจริงและที่สำคัญปริมาณหนี้สินเฉลี่ยมีสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้เฉลี่ยต่อเดือน ทำให้สมาชิกเกิดพฤติกรรมการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ เพื่อมาใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวันและชำระหนี้สินเดิม โดยเกิดการกู้เงินเป็นจำนวนมากจากสวัสดิการโรงเรียน สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคาร สินเชื่อเงินสด บุคคลทั่วไป เพื่อนหรือญาติ รวมทั้งแหล่งเงินทุนต่างๆ ทั้งๆที่ยังมีอายุน้อย การศึกษาสูงและสถานภาพโสด จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นทำให้ระบบข้าราชการและรัฐบาลต้องหัน

กลับมาพิจารณาในด้านค่าครองชีพและภาวะหนี้สินของครัวเรือนข้าราชการในประเทศไทยให้มากขึ้น

3. จากผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงินในด้านจำนวนผู้กู้เงินและวัตถุประสงค์การกู้เงินพบว่า อายุ จำนวนบุตร ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ค่าใช้จ่าย หนี้สิน เงินงวด และรายได้สุทธิหลังหักเงินกู้ที่แตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความถี่ในการกู้และวัตถุประสงค์การกู้เงินแตกต่างกัน ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินกิจการอาจจะต้องพิจารณาการอนุมัติเงินกู้จากปัจจัยข้างต้นเพื่อลดความเสี่ยงด้านปัญหาการค้างชำระหนี้สินได้เพราะปัจจัยบางอย่างก็ไม่ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมการกู้เงินของสมาชิก เช่น เงินเดือน และเพิ่มรายละเอียดของการระบุเหตุผลของการนำเงินกู้ไปใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตในหนังสือสัญญาเงินกู้สวัสดิการโรงเรียน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุได้ในภายหลัง

4. วัตถุประสงค์การกู้เงินทั้ง 4 หัวข้อมีความเพียงพอเหมาะสมดีแต่ผู้กู้ก็ยังต้องการเพิ่มวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กู้ทำธุรกิจหรืออาชีพเสริม เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล และเพื่อการท่องเที่ยว ผู้กู้มีความต้องการที่จะกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตคิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีปริมาณเงินกู้เฉลี่ยครั้งละ 85,000 บาท

5. ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ในด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน และการชำระคืนเงินกู้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและประเด็นย่อย พบว่า ทั้งด้านเงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน และการชำระคืนเงินกู้ทุกประเด็นมีความเหมาะสมมาก สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมคือการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่คณะกรรมการดำเนินกิจการในกระบวนการจัดการ ที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคคล การอำนวยการ และการควบคุม ในกรณีสวัสดิการมีการเปลี่ยนแปลงและมีการประชุมประจำปีคณะกรรมการดำเนินกิจการควรมีการประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกทราบอย่างทั่วถึง

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ที่สมาชิกแนะนำมามากที่สุดคือ การเพิ่มวงเงินกู้ ระงับหรือตัดสิทธิ์ผู้กู้และผู้ค้ำประกันที่ไม่มีความรับผิดชอบ และการควบคุมระยะเวลาการชำระคืนให้ตรงตามกำหนด ต่างเป็นปัญหาที่คณะกรรมการดำเนินกิจการต้องนำไปเป็นวาระในการประชุมประจำปีเพื่อหาแนวทางการกำหนดมาตรการและการแก้ไขต่อไป ในส่วนของข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย คิดว่าการเพิ่มวงเงินกู้ไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุแต่สมาชิกทุกคนต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการออมของตนเอง เพราะเมื่อรายได้มีจำกัดเราควรบริโภคและชำระหนี้สินให้เพียงพอกับรายได้นั้นโดยคำนึงถึงการออมทรัพย์ด้วย ภายใต้หลักการเศรษฐศาสตร์ที่ว่า"บริโภคหรือใช้จ่ายทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด" โดยที่สมาชิกอาจจะหารายได้เสริมหรืออาชีพเสริมในช่วงเวลาว่างหลังเลิกงานหรือวันหยุดเพื่อเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังคงไม่เปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องมากนักอาจเนื่องมาจาก ความไม่เข้าใจหรือความสับสนในประเด็นคำถาม หรืออาจจะเป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามจงใจที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลเนื่องด้วยเหตุผลส่วนตัว

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปถ้าผู้วิจัยสามารถจำแนกประเภทของวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตได้ จะทำให้งานวิจัยละเอียดและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบการวิจัยไปใช้ศึกษาต่อในการบริหารงานหรือการเปรียบเทียบการทำงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ร้านค้าหรือสวัสดิการอื่นๆ ต่อไป

4. การวิเคราะห์สวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปขององค์การสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ประเด็นของจุดอ่อน(weakness) จุดแข็ง(strength) โอกาส(opportunity) และอุปสรรค(threat) ตามหลักการวิเคราะห์ SWOT ขององค์การได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก้านทิพย์ ชาติวงศ์ . (2537). *การศึกษาความต้องการสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน* . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต . (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) . กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร .

เกจมณี หลงมา. (2544). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองลำปาง จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง* . ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.

คณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือ ครบรอบ 36 ปี สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2540) .*ครบรอบ 36 ปี สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด.* กรุงเทพ ฯ : สหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด .

จริยา จรดล . (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรฝางจำกัด อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2542/2543.* ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์) . เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ . ถ่ายเอกสาร .

จารึก อินทร์ดำ . (2546).*การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม.ที่มีผลต่อการกู้เงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กรมส่งเสริมการเกษตร จำกัด.* ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร .

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ . (2541). *ทฤษฎีและนโยบายการเงิน* . พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ .มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ .โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ชิดหทัย ผลานันต์ . (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร.*ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .

ชุมพร สมร่าง .(2543). *เศรษฐศาสตร์จุลภาควิเคราะห์* .กรุงเทพ ฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ . มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย .

ชูศรี วงศ์รัตนะ . (2544) . *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* . พิมพ์ครั้งที่ 8 . กรุงเทพ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ดารณี พุทธวิบูลย์ . (2531). *การจัดการสินเชื่อ* . กรุงเทพ ฯ : บริษัทประชาชน จำกัด.

เตือนใจ ศรีแก้ว .(2546). *ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* . ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) . กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .

ทวี หมื่นนิกร .(2517). *เศรษฐศาตร์สวัสดิการ.* กรุงเทพ ฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . สำนักพิมพ์เคล็ดไทย .

ธีรพงษ์ มารารัมย์ .(2544). *สภาพการกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์.* ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) . ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และศิริวรรณ เสรีรัตน์ . (2542). *เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics).* กรุงเทพ ฯ : บริษัท ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล .(2544) .*เศรษฐศาสตร์การจัดการ Managerial Economics.* พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นราทิพย์ ชุติวงศ์ .(2544). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค* . พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพ ฯ :โครงการตำราลำดับที่ 17 ศูนย์บริการเอกสารวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี .(2538). *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ* .กรุงเทพ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปฏล เปรมปรีดิ์ . (2545) . *ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี* . ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพ ฯ:บัณฑิตวิทยาลัย . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .

ประคอง กรรณสูตร. (2538). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* กรุงเทพ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ประพันธ์ เศวตนันทน์ . (2537). *ทฤษฎีเศรษฐศาตร์มหภาค* . กรุงเทพ ฯ :เอกสารเล่มที่ 21 ของโครงการพัฒนาตำรา ศูนย์บริการเอกสารวิชาการ.คณะเศรษฐศาสตร์ . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศ งามชมภู .(2531) .*ความพึงพอใจของสมาชิกคุรุสภาในจังหวัดอุดรธานีที่มีต่อการจัดสวัสดิการของคุรุสภา.*ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .

พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2543).*วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.*พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพ ฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พันธ์ศักดิ์ กลิ่นศรีสุข .(2546) .*ความคิดเห็นของกรรมการต่อการจัดการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา : ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี.* ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป). กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

พิศมัย จารุจิตติพันธ์ .(2531). *ทฤษฎีการเงิน (Monetary Theory)* . กรุงเทพ ฯ :ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ . คณะสังคมศึกษา .มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพโรจน์ โตเทศ .(2535,ตุลาคม). "ความเป็นไปได้ในการจัดสวัสดิการกับข้าราชการครูกทม", *วารสารการศึกษากทม.* 16 (1) : 2 – 6 .

มธุรส บุญเจริญ . (2542).*สภาพเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรหางดง จำกัด อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่* . ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ . ถ่ายเอกสาร.

มนัส วงษ์จันทร์ . (2547). *ความคิดเห็นของสมาชิกสหกร์การเกษตรโนนสะอาดต่อการชำระหนี้.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย. (2546). *คู่มือการทำปริญญานิพนธ์ และสารนิพนธ์.* กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มาลินี ขจิตวิวัฒน์ .(2540,มกราคม – มิถุนายน). "สวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลของราชการ" , *วารสารตรวจเงินแผ่นดิน* .3(11) :34 – 46.

รัตนา สายคณิต . (2538) .*มหเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น.* พิมพ์ครั้งที่ 6 .กรุงเทพ ฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด.

โรงเรียนวัดบึงทองหลาง . (2542). *คู่มือการดำเนินการสวัสดิการครูโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทัษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร* . กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสวัสดิการครูโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร).

โรงเรียนวัดบึงทองหลาง . (2546). *คู่มือครู นักเรียน และผู้ปกครองโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546.* กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร).

โรจน์ลักษณ์ ปรีชา .(2546) .*บทบาทของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของข้าราชการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.* ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา .

วีรนุช ปิณฑวณิช . (2544,พฤษภาคม)."วิกฤตหนี้ครูปัญหาท้าทายในยุคปฏิรูปการศึกษา", *วารสารสานปฏิรูป.* 4(38) : 22 – 27 .

ศิริชัย กาญจนวาสี . (2545). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย* . พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพ ฯ: คณะครุศาสตร์ . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ศุกร เสรีรัตน์ . (2544) .*พฤติกรรมผู้บริโภค.* พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพ ฯ : เอ อาร์ บิซิเนส เพรส.

สถาบันฝึกอบรมสหกรณ์การเกษตรแห่งชาติ . (2528) .*คู่มือวิธีปฏิบัติงานสินเชื่อของสหกรณ์.* กรุงเทพ ฯ : สหกรณ์การเกษตรแห่งชาติ .

สมศักดิ์ ชาติมาลา . (2537).*การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.*ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

สวัสดิการสำนักงานก.พ.(254?). *สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลของข้าราชการ .* กรุงเทพ ฯ .

สินไชย เงินคุณด้วง .(2541) *การศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.* ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุขใจ น้ำผุด . (2537).*กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล 1 การเงินส่วนบุคคล* . กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรชาติ มงคลศิริโรจน์ . (2545).*ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี* . สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สุวิมล ติรกานันท์ . (2544). *การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ.* กรุงเทพ ฯ. ภาควิชาประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยรามคำแหง .

แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ และอภินันท์ จันตะนี. (2543). *เศรษฐศาสตร์การเงิน การธนาคาร "Economics of money and banking".* กรุงเทพ ฯ :ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ. สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร .

สำนักการศึกษา .(2545). *รายงานการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ปี 2545* .กรุงเทพฯ : เอกสารฝ่ายแผนงานและสารสนเทศทางการศึกษา กองวิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร.

สำนักการศึกษา . (2547) . *นโยบายการบริหารด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ปี 2547* . (Online)"Available : http://www.mbaeducation.go.th" วันที่สืบค้น25 ตุลาคม 2547.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (กค.) . (2547) *การแก้ปัญหาหนี้สินข้าราชการครู.* (Online)"Available : http://www.moe.go.th" วันที่สืบค้น25 ตุลาคม 2547.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ . (2547) *การสำรวจภาวะการครองชีพของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2547* . (Online)"Available : http://www.nso.go.th" วันที่สืบค้น25 ตุลาคม 2547.

สำรวม จงเจริญ . (2546,มกราคม) . "การศึกษาวิจัยปัญหาหนี้ข้าราชการครู 2544 A Study of Government School Teachers'Debt Problem 2001", *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์.* 43(1) : 187 – 212 .

อภินันท์ จันตะนี .(2538) .*วิธีวิจัยทางธุรกิจ* . กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์วี . เจ .พริ้นติ้ง .

อัจฉรา สมสวย . (2545).*ความพึงพอใจของสมาชิกต่อการส่งเสริมและการให้บริการของสหกรณ์การเกษตรเมืองขอนแก่น จำกัด* .ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น . ถ่ายเอกสาร .

Richard T. Froyen .(2544). *เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีและนโยบาย (macroeconomics Theories & Policies).* แปลโดย จิราภรณ์ ชาวงษ์ . กรุงเทพ ฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า .

Edwin B. Flippo.(1996). *Principle of Personnel Management.* PP.522 – 524.New York : McGraw Hill Book co.,

Harlow S. Person .(1950) .*Encyclopeadia of The Social Sciences* , P.395.New York , The McMillan co . Ltd.,

James S. Trieschmann. (1998) .*Risk management and insurance.*PP.14 –16.United States : International Thomson Publishing .

Robert E Weintraub . (1970). *Introduction to Monetary Economics* . P.381.New York . The Ronald Press Company ,

Robert S. Pindyck & Danail L. Rubinfeid . (2001) *Microeconomics.* 5th ed .New Jersey. Prentice – Hall, Inc.,

Thomas F. Cargill. (1979).*Money, The Financial System and Monetary Policy.* P.3. Englewood Cliffs. N.J. Pretice – Hall. Inc.,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0519.12/ 12284

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการครูและลูกจ้าง และพนักงานประจำตอบแบบสอบถามสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - มกราคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-3760223

ภาคผนวก ข
ผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/[illegible] **วันที่** [illegible] ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์รวิพรรณ สาลีผล และ อาจารย์รัชพันธุ์ เชยจิตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1.รองศาสตรา ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. รัชพันธุ์ เชยจิตร	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่อง สภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการ โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์ (master's Project) หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ เรื่องสภาพการกู้เงินและความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการกู้เงิน เปรียบเทียบพฤติกรรมการกู้เงิน ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิก และรวบรวมปัญหาของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านและคณะกรรมการดำเนินกิจการในการบริหารจัดการสวัสดิการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียน

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ กับตัวท่าน

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม
เกศแก้ว กันหารินทร์
นิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง ❍ หน้าคำตอบ และกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. อายุ

❍ ต่ำกว่า 30 ปี

❍ 31 – 50 ปี

❍ 51 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

❍ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

❍ ปริญญาตรีขึ้นไป

3. สถานภาพ

❍ โสด

❍ สมรส

❍ อื่น ๆ .....

4. จำนวนบุตร

❍ ไม่มี

❍ มี (ระบุ .....คน)

5. ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก

❍ .....ปี

6. ท่านมีรายได้สุทธิทั้งหมดต่อเดือนที่ได้รับจากเงินเดือนประจำและรายได้พิเศษหลังหักภาษีและชำระเงินกู้ในระบบ เฉลี่ยเดือนละ .....บาท

7. ท่านมีค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนทั้งค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย ค่าการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าภาษี ค่าเดินทาง ค่าประกัน ค่าโทรศัพท์ ค่าสาธารณูปโภค ค่าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และค่าชำระหนี้สินรวมเป็นจำนวนเงินเท่าไร

เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

กรุณาระบุจำนวนเงิน ที่ใช้จ่ายในแต่ละเดือนแยกตามประเภทของค่าใช้จ่ายดังนี้

ประเภท	จำนวนเงิน (บาทต่อเดือน)
ค่าอาหาร	
ค่าที่อยู่อาศัย	
ค่าการศึกษา	
ค่ารักษาพยาบาล	
ค่าภาษี	

ประเภท	จำนวนเงิน (บาทต่อเดือน)
ค่าเดินทาง	
ค่าประกัน	
ค่าโทรศัพท์	
ค่าสาธารณูปโภค	
ค่าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ	
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	
ค่าชำระหนี้สินรวมทั้งหมด	
อื่น ๆ	

8. ในกรณีที่ท่านมีภาระต้องชำระหนี้สินในแต่ละเดือน กรุณาระบุจำนวนหนี้สินแยกตามประเภทหนี้สินดังนี้

ประเภท	จำนวนเงิน (บาทต่อเดือน)
ค่าชำระหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย	
ค่าผ่อนรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์	
ค่าผ่อนเฟอร์นิเจอร์	
ค่าผ่อนโทรศัพท์มือถือ	
ค่าชำระหนี้สินเพื่อที่ดิน	
เครื่องประดับและอัญมณี	
อื่น ๆ	

9. ท่านเคยกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)หรือไม่

- ❍ เคย (ทั้งหมด.....ครั้ง)
- ❍ ไม่เคย (ข้ามไปข้อ12)

10. จากวัตถุประสงค์ในการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)ทั้ง4 ข้อท่านเคยกู้เงินกี่ครั้ง(ระบุจำนวนครั้งแยกตามวัตถุประสงค์)

- ❍ เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร จำนวน .....ครั้ง
- ❍ เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง จำนวน .....ครั้ง
- ❍ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต จำนวน .....ครั้ง
- ❍ เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ จำนวน .....ครั้ง

11. จากวัตถุประสงค์ในการกู้เงินทั้ง 4 ข้อ ท่านเคยได้รับเงินกู้ในปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของท่านหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมเพียงพอโปรดระบุปริมาณเงินกู้ตามความต้องการของท่าน

1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร

❍ เพียงพอ

❍ ไม่เพียงพอ (ท่านมีความต้องการกู้เงินครั้งละ ..... บาท)

2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง

❍ เพียงพอ

❍ ไม่เพียงพอ (ท่านมีความต้องการกู้เงินครั้งละ ..... บาท)

3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต

❍ เพียงพอ

❍ ไม่เพียงพอ (ท่านมีความต้องการกู้เงินครั้งละ ..... บาท)

4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

❍ เพียงพอ

❍ ไม่เพียงพอ (ท่านมีความต้องการกู้เงินครั้งละ ..... บาท)

12.ท่านมีความต้องการอยากที่จะกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) หรือไม่ เพราะเหตุใด

❍ มีความต้องการกู้เงิน เพราะ .....

❍ ไม่มีความต้องการกู้เงิน เพราะ .....

13.ถ้าต่อไปหากท่านต้องการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) จะกู้เงินเพื่อวัตถุประสงค์ใด

เพื่อ.....(ระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) ใน 4 ด้าน ดังนี้ วัตถุประสงค์การกู้เงิน เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงิน และการชำระคืนเงินกู้

คำชี้แจง : พิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้ว เติมคำในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. วัตถุประสงค์การกู้เงิน

1. ท่านมีความคิดเห็นว่าการกำหนดให้กู้เงินตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้เป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมโปรดระบุ

ประเภทวัตถุประสงค์การกู้เงิน	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร		
2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง		
3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต		
4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ		

2. ท่านมีความคิดเห็นว่าการกำหนดให้กู้เงินตามวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ข้อข้างต้นมีหัวข้อครอบคลุมเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอโปรดระบุ

❍ เพียงพอ

❍ ไม่เพียงพอ

3. ท่านมีความคิดเห็นว่าวัตถุประสงค์การกู้เงินข้อใดที่ไม่ควรกำหนด

❍ 1. เพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร ❍ 2. เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อของสมาชิกเอง

❍ 3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต ❍ 4. เพื่อชำระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

4. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์การกู้เงินที่ควรกำหนดเพิ่มเติม คือ .....

คำชี้แจง : พิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้ว เติมคำในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อมีระดับคะแนนความเหมาะสมของความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นว่าเหมาะสมปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด

คำถาม : ท่านมีความคิดเห็นว่าประเด็นที่เกี่ยวกับ**เงื่อนไขการกู้เงิน ขั้นตอนการกู้เงินและการชำระเงินคืน**มีความเหมาะสมในระดับใด

รายการ	ระดับความเหมาะสม					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
2. เงื่อนไขการกู้เงิน						
1. การกำหนดให้ผู้ขอกู้เป็นสมาชิกอย่างน้อย 3 เดือน						
2. การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือนอย่างต่ำเดือนละ 100 บาท						
3. การกำหนดจำนวนเงินหุ้นรายเดือนสูงสุดเดือนละ 2,000 บาท						
4. การกำหนดวงเงินกู้สามัญสูงสุดไม่เกินครั้งละ 80,000 บาท (กรณีมีเงินหุ้นน้อยกว่า 100,000 บาท)						
5. การกำหนดวงเงินกู้สามัญสูงสุดไม่เกินครั้งละ 100,000 บาท (กรณีมีเงินหุ้นอย่างต่ำ 100,000 บาทขึ้นไป)						
6. การกำหนดวงเงินกู้ฉุกเฉินสูงสุดไม่เกินครั้งละ 5,000 บาท						
7. การกำหนดให้มีผู้ค้ำประกัน 2 คน						
8. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เมื่อเปรียบเทียบกับภาวะตลาด						
9. อื่น ๆ						

รายการ	ระดับความเหมาะสม					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
3. ขั้นตอนการกู้เงิน						
1. รายละเอียดหัวข้อของสัญญาคำขอกู้เงิน						
2. จำนวนขั้นตอนการกู้เงิน						
3. ความซับซ้อนของลำดับขั้นตอนการกู้เงิน						
4. การเรียงลำดับความสำคัญของขั้นตอนการกู้เงิน						
5. ระบบการจัดเรียงลำดับผู้กู้ก่อน - หลัง						
6. ความสะดวกรวดเร็วในการจ่ายเงินกู้โดยผ่านบัญชีของธนาคาร						
7. ความสะดวกรวดเร็วของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน						
8. การให้บริการกู้เงินจากคณะกรรมการดำเนินกิจการ						
9. อื่น ๆ						
4. การชำระเงินคืน						
1.. การกำหนดเวลาชำระคืนเงินกู้ไม่เกิน 36 งวด						
2. รูปแบบของการชำระคืนเงินกู้โดยหักผ่านบัญชีของธนาคาร						
3. ความสะดวกรวดเร็วของขั้นตอนการชำระคืนเงินกู้						
4. ความตรงต่อเวลาในการชำระคืนเงินกู้ของผู้กู้						
5. อื่น ๆ						

ตอนที่3 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร)

คำชี้แจง : โปรดเขียนบรรยายเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของท่านที่มีต่อการกู้เงินสวัสดิการโรงเรียนใน 4 ด้านดังนี้

1. วัตถุประสงค์การกู้เงิน

ปัญหา.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

เงื่อนไขการกู้เงิน

ปัญหา.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ขั้นตอนการกู้เงิน

ปัญหา.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

การชำระคืนเงินกู้

ปัญหา.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

อื่น ๆ

ปัญหา.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวเกศแก้ว กันหารินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	22 ตุลาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	58 / 2 หมู่ 1 ถนนสีหบุราณุกิจ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดบึงทองหลาง (พิทักษ์วิทยาคาร) 1149 ถนนลาดพร้าว 101 แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาการประถมศึกษา (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนารีนุกูล อุบลราชธานี
พ.ศ. 2535	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสงเคราะห์ศึกษา อุบลราชธานี